

BERXWEDAN

HER TİŞT Jİ BO ENİYA RİZGARIYA NETEWA KURDİSTAN

Sayı: 24 / Temmuz 1986 / 1.50.-DM

Tüm Kürdistan Eylemlerle Çalkalanıyor KUKM, YAZ ATILIMI İLE DAHA GÜÇLÜ

Ulusal kurtuluşçu-direnişçi mücadelemizin tarihinde yeni ve şanlı bir sayfa açan 15 Ağustos Atılımının ikinci yıldönümüne yaklaştığımız şu günlerde tüm Kürdistan peşpeşe patlak veren devrimci intikam eylemlerimizle çalkalanıyor. Yaklaşık iki yıldır yaygınlaşarak ve derinleşerek gelişmesini sürdüren ulusal kurtuluş savaşımız en başarılı dönemlerinden birini yaşıyor. Sömürgeci-faşist düşmanın uyularını kaçıran, halkımızın soylu başkaldırısını ezme umutlarını bir kez daha yerle bir eden başarılı Bahar Atılımımızın hemen ardından daha da güçlü eylemlerle Yaz Atılımı dönemine girildi. Yaz Atılımı, Bahar Atılımının başarılı eylemlerinin yattığı olumlu zemin üzerinde güçlenerek sürüyor. Mücadelemizin bu kesintisiz gelişmesi düşmanın aczini derinleştirir ve yeni arayışlar içerisine girmesine yol açarken, Kürdistan halkı artık kesinlikle kök salmış olan ve giderek boyutlanan bir ulusal

kurtuluş mücadelesi gerçekliğine kavuşmuş olmanın sevinciyle geleceğe daha umutla bakıyor ve eskisinden daha güvenli olarak mücadele saflarına koşuyor.

Mahsum KORKMAZ (Agit) yoldaşın, şehadetiyle, Partimize ve halkımıza dayattığı, nicelik ve

nitelik yönünden daha da güçlenmiş HRK birlikleri yaratma; ERNK örgütlerini Kürdistan halkının en uçra derinliklerine kadar yayarak, halkımızı halk savaşı yolunda örgütlü mücadeleye kaldırma emrinin gerekleri

Devamı Syf: 2'de



SÖMÜRGEÇİLER, İDAM CEZALARINA YENİDEN HIZ VERDİ

Ulusal kurtuluş mücadelemizin Bahar ve Yaz atımları ile iyice köşeye sıkışan sömürgeci-faşist Türk devleti, gözü dönmüş bir kudurganlıkla yeniden cezavaherindeki savunmasız savaş esirlerine yönelmeye başladı. Atımlarımızın kaydettiği gelişmelerle her geçen gün biraz daha kaçınılmaz sonuna yaklaşan, peşpeşe yediği darbelerle maddi ve manevi çöküntüye uğrayan sömürgeciler, dışarıda savaşan partizanlara hiçbir şekilde zarar verememenin, aksine kendileri ağır darbeler yemenin intikamını savaş esirlerine yönelerek almak istemektedir.

Bu amaçla sömürgeciler, uzun süredir sürüncemede bıraktıkları davaları birer birer sonuçlandırırken, yeni yeni davalar da açmaktadırlar. Haziran ayı ortalarından başlayarak, Adana'da yeni bir PKK davası açılırken, Kars ve Ömerli PKK davaları da ağır hapis cezaları ile sonuçlandırıldı.

48 İdam İstemli Yeni Toplu Dava

20 Haziran'da Adana Sıkıyönetim Askeri Mahkemesi'nce 638 kişilik yeni bir toplu PKK davası açıldı. Bugüne kadar açılan en büyük davalardan birisini teşkil eden PKK-Adana davasında 48 devrimci hakkında idam, 340 kişi için beraat ve diğer devrimciler için de 20 ila 3 yıl arasında değişen hapis cezaları istenmektedir.

Yıllardır bekletilen ve bir türlü açılmayan mahkemenin, mücadelemizin patlama kaydettiği ve Türkiye'ye sınır alanlarda da gelişmeye başladığı bir dönemde açılması ve çok sayıda devrimci için idam cezası istenmesi, sömürgecilerin devrimci-

Devamı Syf: 19'da

Hilpişkına Havinê bi Serbilindî Didome

●Li Dêrsimê
Berxwedana Sor Serdeste

●Li Xeta Bingol û
Qaraqoçanê bi Dehan
Leşkerên Metingeran
Hatîn Kuştin

●Li Batmanê Agirê
Berxwedanê Bilind Dibe

●Gelek Milîs bi Mirinê
Hatîn Cezakirin

●Livbaziyên Me Yên
Berxwedanê Dorfireh û
Xurt Dibin

Nivist Rûpel 27'an De

EMEKÇİLERİN DİLİNDEN:

**“OĞLUMUN HRK SAFLARINDA
SAVAŞMASINDAN GURUR DUYUYORUM.
TORUNLARIMI DA KÜRDİSTAN
BİLİNCİYLE BÜYÜTECEĞİM!”**

Kürdistan'daki geçmiş isyanları da yaşamış olan yaşlı bir yurtsever, 15 Ağustos Atılımı ile ülkemizde açılan yeni onurlu dönemi değerlendiriyor ve tüm Kürdistan halkını bu kutsal savaşta saftutmaya çağırıyor.

YAZISI SAYFA 8'DE

**Yeni Rayberler İşbaşında
“KELLE AVCILARI” TARİHSEL
SUÇLARININ HESABINI ÖDEMEKTEN
KAÇAMAYACAKLARDIR**

YAZISI SAYFA 6'DA

Tüm Kürdistan Eylemlerle Çalkalanıyor

KUKM, YAZ ATILIMI İLE DAHA GÜÇLÜ

Baştarafı Syf: 1'de

adım adım yerine getiriliyor. Kürdistan'ı boydan boya saran ulusal kurtuluşçu eylemlerimiz her gün yeni yeni çevreleri uyararak, mücadelemize karşı duyarlı hale getirirken; ilişkide olunan çevrelerle bağlar ise daha da güçleniyor. Kürdistan gençliği, Agit yoldaşın çağrısına kulak vererek HRK saflarına koşuyor; düşmana askerlik yapmayı reddederek artık kendi halkının öz askeri oluyor. Yaşlı-geç Kürdistan köylülüğü ulusal kurtuluş bayrağına sahip çıkıyor; onu yükseltme savaşında gücünü her zamankinden daha çok seferber ediyor. Düşmanın oyunlarına körü körüne boyun eğmeyi reddederek bu oyunları bir bir bozuyor. Düşman, halkımızı stratejik köylerin dikenli telleri arkasına kapatma girişiminin daha ilk



Yaz Atılımının tüm hızıyla sürdüğü içinde bulunduğumuz dönem bu gelişmelerin bir kez daha en açık kanıtı oldu. Yaz Atılımının başlamasından bu yana Kürdistan'ın birçok kenti, kasabası ve köyünde başarılı eylemler gerçekleştirildi. Bu eylemlerde düşmana her yönden ağır darbeler indirilirken, Kürdistan halkının öncüleri her seferinde kayıp vermeden üslerine dönmeyi başardılar. Halen tüm hızıyla süren eylemlerden, öğrenemediğimiz bazıları şunlardır:

1-) Dersim'in Pülümür ve Çemişgezek kazalarında yaz başlarında çeşitli tarihlerde pusuya düşürülen sömürgeci askerlerin 10'dan fazlası öldürülürken, 15'i aşkın asker de yaralanmıştır

2-) Dersim'in Pertek kazasındaki bir pusu eyleminde çok sayıda düşman askeri öldürülmüş veya yaralanmıştır. Ancak ölü ve yaralı sayısı kesin olarak belirlenememiştir.

3-) Haziran başlarında Dersim merkezinde 100 kişilik bir HRK birliği kitlelerin de katıldığı bir gösteri düzenlemiştir. Coşkun sloganlarla sürdürülen eylem sırasında afişleme yapılmış, çok sayıda bildiri dağıtılmıştır.

4-) Cezaevinden saliveri-

len ihanetçilerden Yıldırım Merkit ve Şahin Dönmez hainlerinin evleri basılmış, ancak hainler evde bulunmadıkları için şerefsiz bir ölümden şimdilik kurtulmuşlardır.

5-) Ulusal kurtuluşçu eylemlerimizin peşpeşe geliştirildiği alanlardan biri olan Batman'da düşmanın ekonomik tesislerine yönelik sabotaj eylemleri geliştirilmiş; çıkan yangınlarda düşmana yüz milyonlarca liralık maddi hasar verilmiştir.

Ayrıca, bu alanda 17 Haziran'da sömürgeci ordu birimine karşı düzenlenen bir pusu eyleminde 3 asker ölümlerle cezalandırılmıştır.

6-) Mayıs sonları ve haziran başlarında Bingöl'de HRK birlikleri ile sömürgeci ordu arasında meydana gelen iki ayrı çatışmada 10'u aşkın sömürgeci asker öldürülürken birçoğu da yaralanmıştır.

7-) Haziran başlarında Karakoçan'da meydana gelen bir çatışmada 3 sömürgeci asker ölümlerle cezalandırılmıştır.

8-) Aynı tarihlerde, Kiğı'nın Hergepte Köyü yakınlarında bir grup asker HRK birliğinin pususuna düşmüş; ölü ve yaralı sayısının tam belirlenemediği eylemde düşman ağır kayıplar

vererek geri çekilmek zorunda kalmıştır.

9-) Midyat'ta hain köy konucularına karşı peşpeşe sindirme ve cezalandırma eylemleri geliştirilerek bu yapı önemli oranda işlemez kılınmıştır. Onlarca milisin silahına el konularak, bir daha ihanet içinde yer almamaları şartıyla salıverilirken; ihanette ısrar eden 6 köy korucusu da ölümlerle cezalandırılmıştır.

10-) Ceylanpınar Devlet Üretme Çiftliği'ne karşı gerçekleştirilen bir sabotaj eyleminde, halkımızın elinden zorla alınarak ya da çok ucuz bir fiyat karşılığında gaspedilerek sömürgeci kapitalizmin hizmetine sunulmak istenen yüzlerce tonluk tahıl yakılmış ve bu eylem sömürgecilere yüzlerce milyon liralık maddi hasara malolmuştur.

11-) Mayıs ayında Kiğı'da düşman askeri dolu bir cemse HRK birliklerince taranmış; çok sayıda asker öldürülürken, birçoğu da yaralanmıştır. Ancak ölü ve yaralı sayısı kesin olarak belirlenememiştir.

12-) Kozluk'ta 1 işkenceci polis ölümlerle cezalandırılmış 2 polis ise yaralanmıştır.

13-) Nazimiye-Karakoçan arasındaki alanda bir ihbarcı köy muhtarı ölümlerle cezalandırılmıştır.

14-) Şırnak'ın Geçitboyu köyünde bir ihbarcı hainin evine yapılan saldırıda 6 kişi öldürülmüş, 3 kişi de yaralanmıştır.

15-) Kiğı'da, temmuz ayı başlarında bir köyde bildiri dağıtan HRK partizanlarına engel olmak isteyen sömürgecilerin bir uşağı ölümlerle cezalandırılmıştır.

Bugüne kadar öğrenemediğimiz bu eylemler dışında, ayrıntılarını bilemediğimiz ve sömürgecilerce ısrarla gizlenen çok sayıda eylem vardır. Yaz Atılımı her gün yeni yeni eylemlerle güçlenerek sürmektedir. Önümüzdeki günler, Kürdistan'da HRK namlularının daha çok konuşulmasına tanık olacağız.



HUNERKOM 4. Olağan Kongresi'nde Ulusal Önderliğe ve Şehitlere Bağlılığın Militan Örneği Sergilendi

Kürdistan Yurtsever Sanatçılar Birliği (HUNERKOM) 21-22 Haziran 1986 tarihlerinde, çok sayıda delege ve misafirin katılımıyla 4. Olağan Kongresi'ni gerçekleştirdi.

Kongre, dünya ve Kürdistan devrim şehitleri adına yapılan bir dakikalık saygı duruşu ile başladı. Divan ve toplantı gündeminin oluşturulmasından sonra, ERNK-Avrupa Temsilciliği Kongre'ye sözlü bir mesaj sundu. Mesajda, mevcut siyasal gelişmeler öz olarak değerlendirildikten sonra, kültür-sanat faaliyetlerinin mücadelemiz açısından artan önemi üzerinde durularak Kongre'ye başarı dileğinde bulunuldu. Coşkun alkış ve sloganlarla selamlanan ERNK-Avrupa Temsilciliğinin mesajından sonra, Kongre'de görülecek temel konuları kapsayacak karar tasarımlarını hazırlayacak komisyonlar oluşturuldu.

Kongre'ye sunulan, HUNERKOM'un bir yıllık faaliyetlerini değerlendiren çalışma raporunun görüşülmesi sırasında ise, örgütsel çalışmalarda ortaya çıkan yanlış eğilimler üzerinde duruldu. Eğitici ve geliştirici tartışmalarla rapor daha da güçlendirilerek delegeler tarafından oy birliği ile kabul edildi.

Karar tasarımlarına geçilmeden önce, Kongre'ye katılan bütün delegeler adına hazırlanmış bulunan Ulusal Önderliğe Bağlılık Mesajı sunuldu. Mesajda kısaca şöyle denilmektedir: "Yüce Önder Abdullah ÖCALAN, Kongre'ye katılan bütün delegeler adına sizi saygı ile selamlıyoruz... Düşman, Ulusal Önderliğimize yönelik çok yönlü saldırılar içerisine girmektedir. Ancak düşmanlarımız sunu iyi bilmelidirler ki, Kürdistan halkı yüzyıllardır özlemini çekip, kavuştuğu



Önderliğini kimseye lekeletmeyecektir. Yüce Önder Abdullah ÖCALAN, bir damla kanımız, bir nebze nefesimiz kalana kadar, bütün güç ve enerjimiz ile yanınızda olacak ve yüce emirlerinizi kayıtsız şartsız yerine getireceğiz." Kongre'ye sunulan bu mesajla, Ulusal Önderliğe bağlılığın militan bir örneği sergilendi.

Bundan sonra, komisyonlarca oluşturulan karar tasarımlarının görüşülmesi maddesine geçildi. Karar tasarımlarından biri olarak, Ulusal Direniş Marşı haline getirilmek üzere hazırlanmış olan bir şiir Kongre'de bulunan tüm yurtsever-demokrat sanatçılara dağıtılarak bestelenmesi için tüm yeteneklerini konuşturmaları istendi. Aynı maddenin görüşülmesi sırasında Ulusal Direniş şehidimiz Mahsum KORKMAZ (Ağit) yoldaşın anısına özel bir kasetin çıkarılması da coşkun alkışlarla karar altına alınarak, bu konudaki öneriler, şiir, türkü vb.'lerinin kısa bir süre içerisinde HUNERKOM'da merkezileştirilmesi çağrısında bulunuldu. Ayrıca yayım, müzik, tiyatro, folklor, dış

ilişkiler, teknik, maliye vb. konularda olmak üzere, toplam 11 konuda yetkin kararlar alındı.

Daha sonra, 1979'da PKK'li olduğu gerekçesiyle yakalanıp yoğun işkencelere tabi tutulan ve altı yıla yaklaşan tutukluluğu sürecinde Diyarbakır zindan direnişinin önderlerinden Mazlum DOĞAN, Kemal PİR, M. Hayri DURMUŞ, Ferhat KURTAY ve daha birçok savaş esirinin direnişlerine tanık olan bir devrimci, Diyarbakır zindanlarında yaşadığı ve tanık olduğu insanlıkdışı uygulamalar ve tarihsel direnişleri anlattı. Direnişçi devrimcinin anlattıkları ile birlikte, Kongre'ye katılan kültür çalışanlarının düşmana olan kin ve öfkeleri daha da artarak, sömürgecilğe karşı soylu intikam yeminimiz bir kez daha yinelenmiş oldu. Konuşmacının, "Biz Diyarbakır cezaevinde bütün işkencelere rağmen moralimizi üstün tutuyorduk. HUNERKOM'un birinci şubesi, asıl olarak Diyarbakır'da kuruldu. Tüm direnişçiler, azgın uygulamalara rağmen, türkü ve şiirlerle morallerini üstün tutuyorlardı." şeklindeki sözleri

üzerine, coşkun alkışlarla, "Yaşasın Diyarbakır Direnişimiz" sloganı hep bir ağızdan atıldı.

Kongre'ye çok sayıda örgüt, kuruluş ve kişinin gönderdiği yazılı mesajların okunmasının yanı sıra, birçok kuruluş temsilcisi, ozan ve şair de Kongre'ye bizzat katılarak sözlü mesajlarını sundular ve HUNERKOM çalışanlarına çalışmalarında başarı dileğinde bulundular.

Eleştiri-özeleştiri maddesinden sonra, yeni dönem organlarının seçimine gidildi. Yeni seçilen HUNERKOM yönetim kurulu, delegelerle birlikte "Cepheye Bağlılık Andı"nı içerek, yeni dönem faaliyetlerine resmen başlamış oldu. HUNERKOM 4. Olağan Kongresi, yapılan kapanış konuşmasından sonra kültür programıyla sona erdi.

HUNERKOM 4. Olağan Kongresi, düşmanın yoz kültür anlayışına karşı kararlılıkla savaşa çağırma ortamı koymanın yanı sıra, reformist-teslimiyetçi kültür anlayışına karşı da azimle savaşa çağırma tekrar göstermiş ve Kürdistan Ulusal Kurtuluş Cephesi'ne bağlılığın ifadesi olmuştur.

“Tüm Yurtseverleri, «İntikam Mermilerini Çoğalt Kampanyası»na Katılmaya Çağırıyoruz”



Berxwedan'a;

Bugün ülkemiz Kürdistan'da, barbar Türk sömürgeciliğine karşı PKK önderliğinde ERNK bayrağına sarılan Kürdis-

tan halkı, HRK silahı ile kahramanca savaşıyor, direniyor ve ulusal kurtuluş yolunda hızla ilerliyor.

Kahraman HRK savaşçıları, sömürgecileri ülkemizden söküp

atmak için her gün yeni yeni cepheler açıp savaşı başarıyla yükseltirken; emperyalizm, sömürgecilik ve uşakları da halkımıza ve öncülerimiz PKK-ERNK-HRK'ye daha da azgınca "özel savaş" dayatmakta, her gün yeni yeni karşı-devrimci yöntemlerini gündeme koymaktadırlar. Ülkede ve uluslararası alanda, iğrenç komplolar ve entrikalarla ulusal direniş savaşımızın önüne geçilmeye çalışılmaktadır.

İşte, sömürgecilerin en son uygulamaya koydukları "özel savaş" taktiklerinden birisi de, HRK savaşçıları ihbar eden ya da öldürenlere verilecek 2,5 milyon liralık "ödül"dür. Ama nafi! Yiğit Kürdistan halkı, kanlarıyla bağımsızlık ve özgürlük yolunu açan HRK savaşçıları yanında, her geçen gün daha da fazla yer almış, teslimiyete prim vermemiştir. Ruhunu ve kişiliğini satılığa çıkararak bir avuçluk uşaklar takımı ise, HRK'nin devrimci intikam mermilerine hedef olup dağılmaya yüz yüze kalmıştır.

Kürdistan'da, devrimci intikam birliklerimiz olan HRK birliklerine sahip çıkarak düşmanın "özel savaş" taktiklerini DİRENİŞ temelinde bir bir boşa çıkaran yiğit Kürdistan halkı, gelişen ulusal direniş mücadelesine yurtdışı alanlarda da sahip çıkmayı ve "özel savaş" taktiklerini boşa çıkarmayı bilmiştir. Bunun en son örneklerinden birini İsviçre alanındaki Kürdistanlı yurtseverler sergilediler.

Sömürgeci TC'nin, HRK savaşçıları ihbar etme karşılığında koyduğu 2,5 milyon liralık "ödül"e karşı, İsviçre alanında

yaşayan ERNK taraftarları da "DEVİRİMCİ İNTİKAM MERMİLERİNİ ÇOĞALT" kampanyasını başlatarak ve DİRENİŞE SAHİP ÇIKARAK, TC'ye anlamlı bir cevap verdiler. Kampanyayı başlatan yurtseverler; TC'nin bu "özel savaş" taktiklerine karşılık, HRK'nin devrimci intikam eylemlerinin aylık listesini çıkararak; HRK'nin intikam mermileriyle imha ettiği her SUBAY-ASSUBAY vd. için 2; her AJAN-MUHBİR-İŞBİRLİKÇİ vd. için 5; ve havaya uçurulan, imha edilen KÖPRÜ-BARAJ-PETROL KUYULARI vd. için ise 10 İsviçre Frank'ı değerinde "İNTİKAM MERMİSİ PARASI" toplamayı kararlaştırdılar. Böylece, SÖMÜRGEÇİLİĞE SIKILAN HER MERMİNİN YERİNİ DOLDURMAK ve özelde de son "özel savaş" taktiklerinin Kürdistan halkı tarafından boşa çıkarılacağını tüm dünyaya duyurmak için, "DEVİRİMCİ İNTİKAM MERMİLERİNİ ÇOĞALT" kampanyasını başlatan yurtseverler, topladıkları ilk mermi paralarını HRK birliklerine ulaştırmak üzere göndermişlerdir.

Biz, İsviçre alanında yaşayan Kürdistanlı yurtseverler olarak, TÜM YURTSEVERLERİ, "DEVİRİMCİ İNTİKAM MERMİLERİNİ ÇOĞALT" kampanyasını kendi alanlarında da başlatmaya; halkımızın yiğit öncülerimiz PKK-ERNK-HRK'ye sahip çıkmaya; TC'nin dayattığı her türlü "özel savaş" yöntemini boşa çıkarmaya ve ulusal direniş savaşımızı tüm gücümüzle desteklemeye çağırıyoruz...

Selam olsun halkımızın 3000 yıllık tarihinin hesabını,
devrimci intikam eylemleriyle düşmandan soran HRK birliklerine!..

Selam olsun şanlı önderimiz PKK ve Ulusal Kurtuluş Cephemiz ERNK'ye!..

Özel savaş boşa çıkacak, Kürdistan halkı kazanacak!..

İSVİÇRE ERNK TARAFTARLARI!..

Kürdistanlı Emekçiler ERNK ile Dayanışma Bayrağını Avusturya'da da Yükselttiler

Avrupa'da bulunan Kürdistanlı yurtseverlerin Mayıs ayında Avrupa'nın çeşitli ülkelerinde gerçekleştirdikleri ve büyük bir başarı ile sonuçlanan, "ERNK ile Dayanışma Yürüyüşü ve Mitingleri"ne bir yenisi eklendi. Avusturya'daki Kürdistanlı emekçiler, 14 Haziran günü yaptıkları, "ERNK ile Dayanışma Yürüyüşü ve Mitingi"yle Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesinin sesini bu alanda da güçlü bir şekilde kamuoyuna duyurdular.

Bu alanda faaliyet yürüten Kürdistanlı yurtseverler, yürüyüş öncesi dönemi, kitlelere daha çok açılma; onlarla genişliğine ve derinliğine bağ kurarak ulusal kurtuluşçu bilinç ve duyarlılıklarını artırma; Kürdistan'da yükselen ulusal kurtuluş mücadelesini daha geniş çevrelere tanıtarak, sömürgeci düşmanın karşı-devrimci çabalarını teşhir ve tecrit etme; uluslararası ilerici güçlerin dikkatini KUKM'ne çekerek desteklerini sağlama yönünde başarıyla değerlendirip, bu alanda yeni yeni gelişmekte olan örgütlenme faaliyetlerinde



bir sıçrama tahtası olarak kullanmasını bildiler. Bunun sonucunda, Kürdistanlı yurtsever emekçiler ile daha sıkı bağlar kurarken, çeşitli yabancı örgütlerin de mücadelemizle dayanışma içerisine girmelerini sağladılar. Çeşitli dillerden yaygın bildiri ve yayın dağıtımı ile, KUKM'nin

gelişmesi konusunda kamuoyunu bilgilendirerek dikkatleri bir kez daha Kürdistan'da gelişen mücadeleye çektiler.

Yürüyüş öncesinde çeşitli ülkelerin devrimci örgütleri ve öğrenci birlikleri ile görüşülerek kendileri Kürdistan'daki mücadele konusunda bilgilendiri-

lirken, yürüyüşü desteklemeleri de sağlandı. Bunlardan, Longo Mai, yürüyüşün gerçekleştirilmesi konusunda aktif çabalarda bulunurken, KSSE, SOKSE ve Solidarität Komitee Kurdistan ise yürüyüş bildirisini eylemin destekçileri olarak imzaladılar. Daha sonra yapılan yürüyüş eylemine aktif olarak da katılan dayanışmacı örgütler desteklerini böylece daha üst bir noktaya çıkardılar.

Bu çalışmalar, 14 Haziran günü Avusturya'nın başkenti Viyana'da yapılan yürüyüş ve miting esnasında doruk noktasına çıkarıldı. Yürüyüş güzergahı boyunca dizilmiş ve miting alanına toplanmış olan çeşitli milliyetlerden yüzlerce kişiye Kürdistan ve buradaki mücadele tanıtılarak, onların geniş sempatisi toplanırken, maddi ve manevi olarak da bu mücadeleyi desteklemeleri sağlandı.

Kürdistanlı yurtseverler ve onları desteklemeye gelmiş enternasyonalist dayanışmacılar saat 10.00'dan itibaren yürüyüş başlangıç noktasına akın etmeye

Devamı Sayf: 19'da

Kürdistanlı Emekçiler Alman Halkının Faşizme Karşı Mücadelesine Aktif Desteklerini Sundular

Kürdistanlı yurtseverler bu- lundukları alanlarda KUKM'ne karşı görevlerini yerine getirmenin yanı sıra, diğer halkların mücadelesi ile de enternasyonalist dayanışmalarını yükseltmektedirler. Bunun bir örneği de geçtiğimiz günlerde Duisburg'da yaşandı. Bu alanda bulunan Kürdistanlı yurtseverler, 21 Haziran 1986 günü, Alman ilerici-demokrat kişi ve kuruluşların önderliğinde ve faşist FAP (Freiheitliche Arbeiter Partei)'nin kapatılması istemiyle gerçekleştirilen yürüyüşe aktif olarak katılarak faşizme karşı Alman halkının mücadelesine güç verdiler.

Ruhr eyaleti düzeyinde yapılan ve uzun süredir hazırlıkları

sürdürülmekte olan bu yürüyüşe, Kürdistanlı emekçilerin katılımının engellemek için sosyal-şöven Türkiyeli güçler ile Kürt küçük-burjuva reformistleri eliyle çeşitli engelleme çabalarına girişilmiş ve böylesi bir eylemin yapılacağı uzun süre gizlenmeye çalışılmıştı. Ancak yürüyüşten kısa bir süre önce eylemden haberdar olan Kürdistanlı yurtseverler, hemen hazırlıklarını yoğunlaştırarak eylemin sorumluları ile ilişkiye geçip, eylemde yer alma kararını onlara da onaylattılar. Çok kısa bir zaman içinde bir araya toplanan 80'i aşkın Kürdistanlı emekçi yürüyüşte ulusal bayrağımız ve Feyka-Kurdistan pankartı ardında yer alarak faşizme karşı nefretini

ve KUKM'ne bağlılığını haykırdı. Kürdistanlı yurtseverlerin korteji, gerek katılım ve gerekse coşku ve disiplini ile en çok dikkati üzerinde toplayan kortej oldu. Çalışmaların temeline yabancı düşmanlığı vb. konuları koyup tüm faaliyetlerini bu çerçevede geliştiren ve ülke sorunlarına kulaklarını tıkayan Kürt ve Türk küçük-burjuva örgütleri aylardır böylesi bir eylemin hazırlığı içinde olmalarına rağmen, gerek katılım açısından ve gerekse diğer yönlerden silik kalmaktan kurtulamadılar. Eylem bu yönüyle de Kürdistanlı yurtseverlerin ülke mücadelesini desteklemek açısından olduğu kadar enternasyonalist dayanışma açısından da daha güçlü, tutarlı bir

konumda olduklarını açıkça gözler önüne serdi.

Eylem sırasında Kürdistan'ı ve KUKM'ni tanıtan Almanca yayınlar en geniş çevrelere ulaştırılarak, mücadelemizin tanıtılması doğrultusunda önemli adımlar atıldı. Aynı zamanda, bu eylem, Kürdistanlı yurtseverler ile Alman ilerici-demokratlar arasındaki bağların güçlenmesi, Türk ve Kürt küçük-burjuvalarının mücadelemiz etrafında örmeye çalıştıkları tecrit çemberinin parçalanması açısından da önemli bir zemin oluşturdu. Bu olumlu zemin gelecekte halkımız ile Alman halkının ilerici güçleri arasındaki dayanışma daha da güçlenecektir.

Yeni Rayberler İşbaşında

“Kelle Avcıları” Tarihsel Suçlarının Hesabını Ödemekten Kaçamayacaklardır

Tarihten günümüze sayısız savaş yaşanmıştır ve halen de yaşanmaktadır. Savaşlar, tarafların konumu ve hedeflerine göre, haklı veya haksız, ilerici veya gerici savaşlar olarak ortaya çıkarlar. Yine, savaşın taraflarının sınıfsal karakterleri ve tarih karşısındaki konumları onların savaş araçları ve yöntemlerinin niteliğini de önemli ölçüde belirler. Mazlum sınıf ve halkların savaşları doğrudan sömürücü sınıfları ve uzantılarını hedefler ve bu savaşın öncüleri savaş kurallarına riayet edip, tutarlı, sağduyulu ve sağlam ahlaklarını kullandıkları yöntemlere de yansıtırlarken; buna karşılık, çürüyen, kokuşan ve çağdışı düzenlerini zorla ayakta tutmaya çalışan sömürücü sınıflar ise, bu kokuşmuş ve çağdışı durumlarını savaş yöntemleri ve araçlarında da açıkça sergilerler. Bunun sonucu olarak da, insanlıkdışı, vahşi ve barbar yöntemleri savaşlarının temeli haline getirir, kendilerinden olmayan tüm mazlumlara, kadın-erkek, çocuk-yaşlı, suçlu-suçsuz demeden kurdumuşçasına saldırırlar. Tarih karşısında suçlu ve haksız oldukları için kendilerine güvensizdirler ve bu durum savaşlarında, sinsî, kalles ve alçakça davranmalarına yolaçar. Savaş yöntemleri çoğu kez, sinsice arkadan vurma, hile ve düzenbazlığa bel bağlama ve ihanetten medet umma üzerine kuruludur. Bu nedenle, karşıdaki gücün üzerine yürümede her türlü ahlakdışılığı ve barbarlığı mübah sayarlar. Bu, tarihten bugüne, her türlü sömürücü egemen gücün belirgin karakteri olmuştur.

Türk egemen güçleri sözkonusu olduğunda, başvurulan savaş yöntemlerinin her türlü savaş kuralını ayaklar altına alan, uluslararası değer ölçülerini bir yana iten barbar karakteri çok daha belirgin olarak kendisini ortaya koyar. Hiçbir dönemde, ortaya çıkışı sağlam ekonomik bir temele dayanmayan; kaba kuvvet ve talan, gasp, katliam, hile,

kompro gibi yollarla kendi halkı ve diğer halklar üzerinde zorbalığını tesis eden bu gücün başvurduğu savaş yöntemleri de bu konumu gereği son derece insanlıkdışıdır. Kürdistan halkının tarihinin belli dönemlerinde peşpeşe geliştirdiği isyanların bastırılış biçimi; katliamlar, mecburi iskanlar, sürgünler, Hamidiye Alayları ve bin bir türlü düzenbazlık gözönüne getirildiğinde ve yine, Ermeni halkının bir halk olarak topyekun katliama tabi tutulması düşünüldüğünde ne demek istediğimiz daha iyi anlaşılacaktır.

Bugün de sömürgeci-faşist Türk devleti ile Kürdistan halkı arasında her alanda ve eşitsiz koşullarda süren bir savaş var. Kürdistan halkı bu savaşta çeşitli olanaksızlıklar içinde bulunmasına; barbar bir güce karşı çeşitli yetmezliklerle mücadele içerisinde varlık-yokluk kavgası vermesine; gerek sömürgecilikten, gerek çeşitli maskeler ardındaki uşaklarından ve gerekse dost olması gereken güçlerden kaynaklanan birçok zorlukla yüz yüze bulunmasına rağmen, savaşı kurallarınca geliştirmeye çalışmakta ve bu yolda önemli gelişmeler sağlamaktadır. Buna karşılık, sömürgeci-faşist Türk devleti, onca olanağına, yılların deneyimine ve arkasındaki ulusal ve uluslararası güçlü desteğe rağmen, çürüyen ve yokoluşa mahkum çağdışı bir güç olması nedeniyle, üst üste darbeler yemekte; sonunu geciktirmek için de her türlü uluslararası savaş kurallarını ayaklar altına alarak, vahşet düzeyine varan uygulamalar içerisine girmektedir. Onun yürüttüğü savaşın bu insanlıkdışı karakteri, kaynağını bizzat Türk egemen güçlerinin sınıfsal karakteri ve tarihsel oluşum özelliklerinden ve savaşın haksız oluşundan almaktadır. Türk sömürgecilerinin nasıl bir savaş yürüttükleri, en açık olarak, Diyarbakır zindanlarındaki PKK'li savaş esirleri üzerinde uygulamaya konulan insanlıkdışı

baskı ve zulüm politikalarında; köy meydanlarında toplu işkencelere tabi tutulan Kürdistanlı ihtiyarların, kadınların ve çocukların cansız bedenlerinde; cemseler arkasında çınlıplak sürüklenen şehit partizanların kutsal bedenlerinde; dağda-ovada rasgele kurşunlanan, köyünden zorla koparılıp sürgüne tabi tutulan ve açlığa mahkum edilen Kürdistan köylüsünün içler acısı durumunda ve buna benzer birçok çağdışı uygulamada kendisini ortaya koymaktadır.

Aynı şekilde, ulusal kurtuluş mücadelemize karşı çıkartılan diğer karşı-devrim yöntemleri de sömürgecilerin bu çürümüş karakterlerini en iyi yansıtan yöntemlerdir. Kişileri özüne karşı suç işler hale getirmeyi, ahlaksızlık ve ihanet girdabında boğmayı hedefleyen “Pişmanlık Yasası” ve yine, Kürdistanlı Kürdistanlılara karşı kullanmayı hedefleyen ve bunu başarmak için de zor ve baskı yöntemlerinden para vaadlerine kadar her türlü yöntemin uygulandığı “Köy Korucuları Yasası” bu çağdışı karakterin en üst boyutlardaki örnekleri arasındadır. Ancak sömürgecilerin başvurduğu alçakça yöntemler bunlarla sınırlı değildir. Mücadelemiz geliştikçe ve sonlarını yakınlattıkça yeni yeni yöntemler geliştirmektedirler. Geliştirilen her yeni yöntem ise, daha öncekileri çağdışılıkta ve vahşette kat kat aşar niteliktedir. İşte bu yeni yöntemlerden birisi de “kelle avcılığıdır.” Sömürgeciler, Amerika'nın keşfinden sonra yerli siyah halka karşı beyazlarca kullanılmış olan ve yine Vietnam'da, ABD saldırganlarının belli başlı yöntemlerinden birisini oluşturan bu yöntemi şimdi Kürdistan'da uygulamaktadırlar. Bu yeni yöntem gereğince, devrimcilerin başına “para ödülü” koyan sömürgeciler, devrimcilerin kafasını kesip getirenlere veya onları katleden ya da yakalanmalarını sağlayanlara milyonlarca lira para vermektedirler. Bir süre önce, gaze-

teler bu “para ödülü”nün miktarının kişi başına bir milyon olarak belirlendiğini ve her altı ayda bir “katsayı” sistemine göre artırılacağını yaymaktaydılar. Aynı şekilde, “Yeni Gündem”de yer alan bir yazıda, Siirt'te bir devrimcinin başını kesip şehre götürülen bir köy korucusunun bir milyon lira ile “mükafatlandırıldığı” belirtilmekteydi. Ancak, “kelle avcılığı” için öngörülen “ödül” yalnızca bununla da sınırlı değil, çeşitli nedenlerle “mahkum” olmuş ve hapis cezasına çarptırılmış olanlar da, en az iki devrimcinin katledilmesi karşılığı “affedilmektedirler.” Nasıl ki, cezaevlerinde bulunan ihanetçiler, ihanetleri karşılığında idam cezasından muaf tutuluyor ve hatta salıveriliyorlarsa, dışarıdaki “mahkum”lar da aynı şekilde ihanet karşılığında tutuklanmaktan kurtuluyorlar. Bunun örneklerinden biri Ocak 1986'da Şırnak'ta meydana gelen insanlıkdışı bir olayda yaşandı. Olay, sömürgecilerin ulusal kurtuluş mücadelemize karşı ne tür alçakça planlar geliştirdiğini gözler önüne seren ibret verici bir olaydı. Sömürgecilerin bu alçakça yöntemlerini kavramak ve gerekli dikkatliliğe ulaşmak açısından olayın gelişimini anlatmayı yararlı görüyoruz:

Bir başçavuş ve iki köylüyü öldürme suçundan giyabında müebbet hapse mahkum edilen Şükrü (Ahmet) isimli bir “mahkum, Şırnak'taki çete reislerinden Ahmet Biryar ile görüşerek, TC'nin çıkardığı “af”tan yararlanmak istediğini bildirir. Çete reisi ise kendisine, bunun için PKK'nin en az iki sorumlusunu ya da kadrosunu öldürmesi gerektiğini söyler. Mahkumiyetinin kaldırılması için bu ihanet uzlaşmasını kabul eden Şükrü isimli hain, bizzat düşmanın planladığı üzere, HRK güçlerine başvurarak saflarında savaşmak istediğini belirtir. HRK'nin bu alandaki birimi, Kürdistan'daki aşiretsel, kabilesel ve çatışmalar

Burjuvazi Korku İçinde

TÜRKİYE HALKI SUSKUNLUK DUVARINI AŞIYOR

Türkiye’de yaşanan gelişmelere şöyle bir göz atan herkes, Bizans İmparatorluğunun son dönemlerini ya da Osmanlı İmparatorluğunun şatafatlı Lale Devrini hatırlamadan edemeyecektir. Her üçünde de yaşanan ortak bir tablo var; tıpkı devrim öncesi dönemlerde diğer ülkelerin de yaşadığı bir tablo bu. Yüzeysel bir bakışta tablo alabildiğine parlak görünüyor göze, ya da daha doğru bir deyişle, parlak görünmesi için her türlü hüner gösterilip canlı renkler ve cillalarla göz aldatılıyor. Ama biraz daha derine inildiğinde ve parlak cilanın ardındaki esas görünüme bakıldığında, karşı karşıya gelinen gerçek görünüm tüm çirkinliği ile insanın suratına çarpıyor ve bir daha aldanmaya yer vermeyecek şekilde beyne kazınıyor.

Bizans İmparatorluğunun son dönemlerine damgasını vuran iki yaşam biçimi var. Birincisi, tüm halkın kanı, canı, alın-teri üzerinde tepinen; vaktini sefahat içerisinde, içki, kadın ve kumarla geçiren; yaklaşan çöküşünün verdiği hırsıyla her şeyi kendisiyle birlikte tüketmek isteyen ve bunun için de akıl almaz boyutlardaki bir lükse kendisini kaptıran egemen sınıfların yaşamı. İkincisi ise, açlık, yoksulluk ve hastalıklarla pençelenen; ekonomik çöküşüne paralel olarak ahlaki çöküşün de girdabına sürüklenen; horlanan, aşağılanan, gelecekte umutsuz halk kitlelerinin içler acısı yaşamı. Osmanlı İmparatorluğunun çöküşünün habercisi Lale Devri’nde yaşanan durum bundan farklı değil. O devirde de, devletin mutlak hakimi güçler göz kamaştırıcı bir lüks içinde yaşar ve İmparatorluğun tüm hazinesini bu sefih yaşamlarının hizmetine sunup her tarafı lalelerle donatarak, toplumun sürüklenmediği çürümüşlüğü onların başdöndürücü renkleri ve kokusu ardına gizlemeye çalışırken; diğer taraftan halk kitleleri korkunç bir açlık ve ahlaki çürümenin

pençesinde kıvrılmaktaydı. Ve her iki imparatorluğun da sonu aynı oldu. Halk kitlelerinin artık kaybedecek hiçbir şeylerinin kalmadığı ve egemen güçlerin de artık tüketecek bir şey bırakmadığı noktada; o dıştan parlak görünen ama içi kof iki muhteşem imparatorluk büyük gürültülerle çöküp yerle bir oldu.

Aynı oyun bu kez 20. asrın TC’sinde yaşanıyor, ama bir farkla; ne hastalıklı doğmuş Türk kapitalizmi öyle uzun boylu bir lüksü kaldıracak güçte ve ne de hak kitleleri geçmişte olduğu kadar bilinçsiz, aciz ve çaresiz. Ancak pek uzun sürmeyecek de olsa, yine de bugün Türkiye’de yaşanan durum ile daha öncekilerin durumu arasında önemli benzerlikler var. Bir yanda, tika-basa yiyen, içen; gezen, tozan ve geleceğe ilişkin toz pembe hayallerle kitlelerin gözünü boyamaya çalışarak, yaklaşan sonunu geciktirmeye uğraşan bir avuç asalak takımı ve diğer yanda, işsiz, aç, her türlü ahlaksızlığın pençesine sürüklenme tehlikesini yaşayan ve çoğu kez de bundan yakasını kurtaramayan milyonlarca emekçi...

Burjuva gazetelerine şöyle bir bakmak, bu gerçeği tüm çıplaklığı ile görmek için yeter. En lüks otellerde yapılan ve bir tek kuşsütünün eksik olduğu milyarlık düğün haberleri ile çocuğuna süt alacak parayı bulamadığı için intihar eden ya da kendisini satan çaresiz bir ananın haberi yanyana... Turgut Özal’ın “Gelişen Türkiye” masalları ile bir çöpçülük ya da benzeri iş için sınava giren binlerce işsiz acı gerçeği iç içe... Semra Özal’ın, kadınlara yönelik, “İsraftan kaçının, düzenlediğiniz günlerde birkaç çeşit yemek ve tatlı yeter” çağrıları ile günde üç öğün şekerli su ve ekmeğe “beslenen” ailenin tüyler ürpertici haberi peşpeşe... İstanbul’un lüks semtlerinde vitrinleri süsleyen bin bir çeşit ithal malı meyve resmi ile pazarda biraz daha ucuza satılan bayatlamış ve hatta küflenmiş ekmeçleri

satın alabilmek için birbirini ezen insanların resmi aynı sayfada... Evet, bu ve benzeri daha birçok korkunç örnek. Hepsi de her gün burjuva gazetelerinin sayfalarını süslüyor. Ve bütün bunları tamamlayan, çağımızın Neron’unun demoklesin kılıcı misali halkın başında sallanan sözleri: “12 Eylül öncesine dönmek mi istiyorsunuz?!”

Bütün bu belirttiklerimiz Türkiye tablosunun yalnızca bir yüzü. Bir de diğer yüzü var bu tablonun. Egemen güçler için iç karartıcı, ancak emekçi halk için geleceğe umudu besleyen aydınlık bir görünümü var tablonun bu yüzünün.

Türkiye halkı kıpırdanıyor. Geleceğin görkemli ayağa kalkışının müjdecisi bir kıpırdanış bu. Belki henüz, yedinci ağır bir darbeyle kendini kaybedip düşükten sonra yeniden kendisine gelmeye başlayan, ancak hala yere sağlam basamayıp sendeleyeni birisinin adım atışına benziyor adımları. Belki henüz vurduğu yerden ses çıkaran yumruklar değil, faşist burjuvazinin beynine indirdiği yumruklar. Ama bu adımlar yarının sağlam ve güvenli adımlarının başlangıcı; ve bugün bileğine yapışan bin bir çeşit el, yumruğunu tüm hızıyla indirmesini engelliyorsa da, geleceğin güçlü darbelerinin tohumlarını içinde barındırıyor yumrukları. Ve zaten bu gerçeklik değil midir, faşist burjuvaziyi telaşlandıran, halka hedef şaşırtmaya çalışmasına neden olan? Bu gerçeklik değil midir, “İnfaz Yasaları” çıkartmasını, Türk-İş güdümünde mitingler düzenlemesini, icazetli solu yeniden piyasaya sürmesini gerektiren?

Evet, Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesinin gelişmesi, yalnızca Kürdistan halkının değil, Türkiye halkının da yüreğindeki öfkeyi ateşleyen bir kıvılcım oldu. Kürdistan’daki kader ortanın ayağa kalkışını gördükçe Türkiye halkı da kıpırdanmaya ve kendisine bunca yıldır cehennemini yaşatan faşist gürühtan he-

sap sormaya başladı. Bu hesap soruş bugün çeşitli biçimlerde ortaya çıkıyor olabilir ama, devrime giden yolu açmaya başladığı hiçbir şekilde gözardı edilemez. Bütün halkların tarihinde bu böyle olmuştur. Toplumsal yaşamdaki küçük bir olaya karşı ilk bakışta sıradan gibi görünen bir ayağa kalkış, giderek bilinçli siyasal çıkışlara dönüşmüştür. Bugün İstanbul’da, kaldırılmak istenen semt pazarlarını korumak için belediyenin önüne akın eden, gösteri düzenleyen ve “Ekmeğimize dokunmayın” diye haykıran yüzlerce kadın, yarın faşist cuntanın iktidarını alaşağı etmek için ayağa kalkacak yığınların müjdecisidir. Bugün Türk-İş cenderesi içine hapsedilen, her türlü demokratik hak ve özgürlükten mahrum bırakılan ve açlıkla yüzyüze olan yüzbinlerce işçinin, “ekmek ve özgürlük” talep eden gösterileri, yarın siyasal iktidarı hedefleyen gösterilere ve silahlı savaşa dönüşecektir. Bugün, üniversitelerde uygulanan faşist yasaları, öğrenci arkadaşlarının ihmal yüzünden ölmesini ya da diğer bir arkadaşlarının kıyafeti nedeniyle polis tarafından dövülmesini protesto eden, öğrenci derneklerinde örgütlenmeye çalışan aydın-geçmiş, geleceğin yaman savaşlarına hazırlanmaktadır kendisini. Bugün, hükümetin uyguladığı düşük taban fiyatlarından ve pahalılık nedeni ile doğru-dürüst işleyip verim alamadığı tarlalarının durumundan yakınan köylülük, yarın bu yakınmayı eyleme dönüştürecektir. Evet, tüm halk kitleleri, işçisi-köylüsü, memuru-aydını, kadını-erkeği ile devrim yoluna girecek ve faşist cuntaya karşı isyan bayrağını yükselteceklerdir. Bunun için bir tek şeye ihtiyaç duymaktadırlar: kendilerini örgütleyip, yönetecek, devrim yolunu aydınlatacak siyasal bir önderliğe! Bu önderlik de yaratılıp halkın günlük hoşnutsuzluklarını bir tek kanala aktardığında, oluşacak selin

Devamı Sayf: 18’de

EMEKCİLERİN



DİLİNDEN

Soru: Kürdistan'dan son olarak ne zaman ayrıldınız? Kürdistan'da düşmanın uygulamaları, halkın durumu ve devrimcilerin faaliyetlerine ilişkin gözlemlerinizi anlatır mısınız?

Cevap: Kürdistan'dan yaklaşık bir aydır ayrılmış bulunmaktayım. Ülkemizdeki durumlara ilişkin gözlemlerimi kısaca şöyle anlatabilirim:

Ulusal kurtuluş mücadelemizin her geçen gün daha da geliştiği görülmektedir. Eylemler eskiye oranla daha da çoğalırken, halkın mücadeleye gösterdiği sempati ve destek de artmış bulunmaktadır. Halk arasında şimdi daha çok kişi mücadeleye aktif olarak katılmaktadır. 12 Eylül'den önce bizim oralarda KUK, ÖY, DDKD gibi örgütler de vardı. Halk, bunların hepsi de birer Kürt örgütüdür, ama ayrı yoldan gidiyorlar, diyordu. Bunun için, hangi örgütün peşinden gideceğini, hangisinin gerçekten halk için çalıştığını anlayamıyorduk.

Ancak 12 Eylül'den sonra her şey daha da netleşti ve halk kendi gerçek öncülerini tanıdı. Şimdi haklı bir davada ve doğru bir mücadele içinde daha fazla yer alıyor; mücadeleye duyduğu sempati ve katılma oranı daha da artıyor.

Cunta, 15 Ağustos 1984'ten sonra vahşetine hız verdi. Sanki ülkemiz yeniden işgal edildi. Bütün köyler arandı; malımıza, namusumuza el atıldı; gençlerimiz tutuklandı.

Soru: 15 Ağustos 1984'ten önce düşmanın başlıca uygulamaları neydi, halkın durumu nasıldı ve devrimciler hakkında ne düşünüyordunuz?

Cevap: Düşman, 15 Ağustos'tan önce halka ve devrimcilere çok baskı yaptı; çeşitli

oyunlara başvurdu. Katliamlar yapıyor, insanlarımızı hapishanelere tıkiyordu. Toplu dayaklar atıyor, her türlü vahşi işkenceleri uyguluyordu. Halkın mal, din, namus, can ve akla gelebilecek ne değeri varsa, tüm bunlara saldırdıyordu. Devrimciler hakkında anti propagandalar yapıyordu: "Onlar teröristtir, Kuran'ı-dini inkar ediyorlar; Rusya için çalışıyorlar; kafir yoluna koyuyorlar." diyorlardı. Halka, "Size cami yapacağız, köyünüze elektrik getireceğiz, ancak köyünüze gelen bölücülerin kökünü beraberce kazımak şartıyla." diyorlardı. Bu yöntemlerle devlet bazen kendisini halkın dostuymuş gibi gösteriyor, fakat yine de her türlü işkenceyi uyguluyordu.

Halk arasında ise şöyle bir durum yaşıyordu; bazıları, "Devrimciler dönecek ama kendi aralarındaki çatışmalar yine olacak ve devlet de bize yine baskı yapacak" diyorlardı. Bazıları da çekingen davranıyor, devrimcilerin tekrar ülkeye gelmeyeceklerinden kuşku duyuyorlardı. Ve diyorlardı ki, "Biz şimdilik kendimizi açığa vuracak tavırlardan kaçınalım. Devrimciler gelirlerse biz de onlara katılır mücadele içinde yerimizi alırız. Elbette biz Kürdüz ama kendi başımıza ne yapabiliriz?" Bazıları da, "Devrimciler tekrar geri gelseler de, çeşitli devletlerden destek almazlarsa tekrar darbe yer yıkılırlar, ve sonra biz baskılara maruz kalırız." diyorlardı.

Yine bazıları, "Devrimciler daha iyi mücadele yürütebilmek için gerekli hazırlıklarını yapıp tekrar buraya, yanımıza gelecekler. Mücadeleyi daha da yükseltecekler. İşte o zaman düşmandan ve işbirlikçilerinden hep beraber hesap soracağız." diyorlardı.

"Oğlumun HRK Saflarında Savaşmasından Gurur Duyuyorum. Torunlarımı da Kürdistan Bilinciyle Büyüteceğim!"

Soru: Sizin yörenizde 15 Ağustos Atılımından sonra gelişen mücadelenin halk, diğer örgütler ve düşman üzerindeki etkisi hakkında bilgi verir misiniz?

Cevap: Diğer hareketlerin durumundan bahsetmekle başlayacağım: 12 Eylül'den önce varlığından bahsedilen bu örgütlerden, şimdilik hemen hemen hiç kimse kalmamış durumdadır. Cuntadan önce KUK'un ilişkide olduğu bazı köyler vardı bizim yöremizde. Buradaki köylüler şimdi şöyle söylemektedirler; "Geçmişte bizi kandırdılar, oyuna getirdiler, yalan söylediler. Sonra KUK ve diğerleri kaçıp Avrupa'ya yerleştiler. Bu durum bunların halka ve mücadeleye ne kadar bağlı olduklarını göstermektedir. Biz doğru yolu gözümüzle gördük. En vahşi işkencelere uğrayan, ancak akıl almaz zorluklara göğüs gererek dağların doruklarında, kısacası her yerde direnenler PKK'lilerdir. Düşman tarafından öldürülen, idamları verilen, ama yine de yılmadan mücadeleyi yükselten PKK'lilerdir. Gerçek gün gibi ortadadır."

Geçmişte bu örgütlerle ilişkide olanların çoğu bugün ERNK ve HRK saflarında yer alarak TC'ye ve onun yerli işbirlikçilerine karşı elde silah savaşıyor.

Zor günlerde bizi ve ülkemizi terk ederek Avrupaya yerleşen bu örgütlerden arta kalan bazı unsurlar varsa da bu unsurlar halktan destek görmemektedirler. Bu unsurlara ailelerinden başka hiç kimse yardım etmiyor. Bunlar bir zamanlar, "Avrupa'da birlik oluşturmuşuz, mücadele vereceğiz, ancak mücadele etmenin henüz zamanı gelmemiştir" diyorlardı. Halk içerisinde hiçbir örgütlülüğü olmayan KUK'tan bazıları köyleri gezip, "Düşman

güçlüdür, ona karşı savaşmak zordur, savaşmanın henüz vakti uzaktır" diyerek halka savaşmamayı ve Apoculara destek vermemeyi öğütüyorlardı. "Apoculara destek vermez, onların eylemlerine katılmaz ve onları barındırmazsanız devlet de size baskı yapmaz" diyorlardı. Onların haince niyetlerini anlayan köylüler, tepki göstererek ve komşu köyleri bu hainlere karşı uyararak oyunlarını bozdular.

Halk arasında şu düşünce egemendir; "Önceleri düşmandan intikam almak için devrimcilerin gelmesini bekliyorduk. Şimdi devrimciler geldiler ve böylece intikam gününe kavuşmuş bulunuyoruz. Namuslu olan her Kürdistanlı devrimcilerin yanında yerini almalıdır." Zaten yoksulluk içinde olan halk her şeyi ile mücadeleye destek vermekte ve ona katılmaktadır. Şimdiden devrimcilerin en geniş kesimlerle ilişkileri vardır. Mücadele geliştiğçe ve düşman darbeler yedikçe halk mücadeleye daha fazla güven duymaktadır. Köylerde bir araya gelerek teyp kasetlerini dinliyor, devrimci sohbetler yapıyorlar. Bazı yerlerde ise, belirli sayıda insanın katıldığı gruplar oluşarak Serok Apo'nun Cephe'ye ilişkin video konuşmalarını ve PKK 7. kuruluş yıldönümüne ilişkin video kasetlerini seyretmektedir. Böyle grupların birinde kendim de yer alıp her iki kaseti de seyrettim. Halktan çoğu insanlar, "Malımız, canımız, her şeyimiz gitse de biz bu yoldayız" derken, bazıları da, "Acele etmeyelim. mücadele doğrudur ama devrimciler eskisi gibi darbe yerlerse devlet yine bize baskı yapar, perişan eder." demekte. çok az bir kesimi ise (kimileri bilinçsizce), mücadelenin gelişmesinden korku ve panik duyarak tedirgin olmaktadır. Bu ke-

sim işbirlikçi-hain kesimdir.

15 Ağustos'tan sonra düşmanın uygulamalarında şu farklılıklar göze batmaktadır. Eskisi gibi keyfi baskılardan öte, daha çok çekingen davranmakta, sinsi ve ince baskılarını daha da artırmaktadır. Örneğin, eskiden hep ordu ile halka gözdağı veriyordu. Fakat şimdi can telaşı içindedir. Cemselerin içi kum torbalarıyla örülme, bazı köylerde operasyona çıkarken devrimcilere hedef olmamak için askerlerin tüm rütbeleri sökülme, bazen de normal sivil elbiselerle operasyonlar yürütülmektedir. Muhbir ve ajanlar cezalandırıldıktan bu kesimden onlarca muhbirlikten vazgeçmekte ve birçoğu da Anadolu tarafına kaçmaktadır. Bu durum halkı çok sevindirmektedir.

Soru: *Günümüzde çeşitli güçlerin, PKK aleyhtarı faaliyetlerine hız kazandırdıklarını biliyorsunuz. PKK'nin ülke zemininde yüzlerce şehidin kanyıyla geliştirdiği ulusal direniş mücadelesine karşı bazıları, "Zamanı değil, halk bilinçsizdir, Apocular halkı katliama götürcekler, Apocuların faaliyetleri düşmanın işine yarıyor, PKK yurtdışında da yurtseverleri vuruyor" diye saldırmaktadırlar. Sizin bu konudaki düşünceleriniz nelerdir?*

Cevap: Bunları söyleyenler Kürdistan'ı tanımayan veya gerçeği tersyüz edenlerdir. Halk artık bu güçlerin söylediklerine inanmıyor. Apocular halkı katliama götürüyor diyenler dönüp bir kez tarihimize baksınlar. Tarihten günümüze kadar halkımız üzerinde hep katliamlar uygulanmadı mı? Bu güçler bu gerçekleri göremeyecek kadar sefilleşmişlerdir. Kürdistan sadece kalemle kazanılamaz. Yine, mühendislik ve avukatlık yapılar ve bazen de Kürtlük ve Kürdistan'dan bahsedilerek zafere kazanılamaz. Böyle düşünmek mücadelemizi yüzyıl geriye itmek demektir. Düşman her şeyi ile bir çöküşü yaşamaktadır. Çevresindeki komşu devletlerle ilişkileri çok gergindir. Halk üzerindeki baskı ve işkenceler artmış bulunmaktadır. Halkın maddi durumu çok kötüdür. İşte

bu ortamda Kürdistan halkı için mücadeleyi daha da geliştirmekten başka yol yoktur. Kürdistan ancak namlunun zoru ile kazanılabilir. Bu temelde PKK önderliğinde gelişen mücadele doğru ve haklı bir mücadeledir. Ben kendim ailem ve çocuklarımla birlikte bu mücadele içinde yer aldım. Gittiğim her yerde de halkın mücadeleye katılması için elimden gelen çabayı harcadım. Zamanı değildir diyenlere cavabım şudur: Biz aksine geç bile kalmışız. Elbette mücadele geliştikçe, düşmana darbeler vuruldukça düşman da baskılarını artıracaktır.

Ayrıca, halkımızın ve onun öncülerinin kanlarına elini bulayan hainlerin ister yurt içinde ve isterse yurt dışında olsun hakettikleri şekilde cezalandırılmalarını istemek her yurtseverin olduğu gibi, her Kürdistanlının da görevidir. Ben kendim de, elini devrimcilerin kanına bulayan bir haini gördüğümde cezalandırmaktan asla çekinmeyeceğim. Bunu bir yurtsever olmanın gereği olarak kabul ediyorum. İhanet nerede ve nasıl ortaya çıkarsa çıksın, ona yaşam hakkı tanınmamalıdır.

Soru: *Gelinen aşamada barbar sömürgeci Türk devletine karşı amansız bir savaşım vermekteyiz, PKK önderliğinde, ERNK ve HRK saflarında halkımızın birliği yaratılarak verilmekte olan bu savaşımında her Kürdistanlı yurtseverin ve demokratın görevleri sizce nedir?*

Cevap: Karşımızdaki düşman en barbar baskılarla, en incinden en kabasına kadar geliştirdiği oyunlarla bizi bir halk olarak yok etmek istiyor. Bir halk olarak buna müsaade edebilir miyiz? Açık ki, hayır! Düşmanın yaptığı bütün imha hazırlık ve planlarını boşa çıkarmak ve onun ülkemizdeki varlığına son vermek için halk olarak ERNK ve HRK saflarında kenetlenerek savaşmak zorundayız. Her şeyimizle düşmanın üzerine yürümesini bilmeliyiz. Düşmanın üzerine yürürken, silahın gerektiği yerde silahla, konuşmanın gerektiği yerde ise konuşmayla savaşmak gerekiyor. Kürdistan'ın bağımsızlığından yana olan

her namuslu insanın mücadeleye yapması gereken katkının (varsa silahı, parası, sopası vb.) yapmasının zamanı gelmiştir. ERNK saflarında birleşmek ve savaşmak, "Kürdüm, yurtseverim, namuslu yaşamak istiyorum" diyen herkesin en temel görevidir.

Soru: *Siz yaşlı bir yurtsever olarak, Kürdistan için uzun yıllar mücadele edenlerdensiniz. Kendi tecrübelerinizle Kürdistan'da birçok şeyi görüp yaşayanlardansınız. Kürdistan bağımsızlık mücadelesinde geçmişte ve günümüzdeki önderlik sorunu hakkında kısaca bilgi verir misiniz?*

Cevap: Eskiden Kürdistan adına ortaya çıkan çeşitli güçler, ne için ve nasıl savaşacaklarını bilmiyorlardı. Ülkenin bağımsızlığı ve halkın kurtuluşu için çalışmıyor ve savaşmıyorlardı. Bazıları din yoluyla, bazıları aşiret ve aile çıkarlarıyla uğraşıyorlardı. Kürdistan davasını dünya halklarına ve ilericilerine tanıtmıyorlardı. Bu durumlardan çok iyi yararlanmasını bilen Mustafa Kemal, zaman zaman bu güçleri birbirleriyle çatışmasını başarmıştır. İşte bunun için geçmişte önderlik rollerini oynayamadılar ve oynayamazlardı da.

Fakat bugün durum tümenden farklıdır. Kürdistan halkı PKK gibi yüce bir önderliğe sahiptir. PKK, halkımıza ulusal bilinci getiriyor, onları örgütüyor ve düşmana karşı savaşmalarını sağlıyor. PKK militanlarının dağlarda ve işkencehanelerde gösterdikleri kahramanlıklar halk içerisinde bir destan gibi dilden dile dolaşmaktadır. Halk bu kahramanların peşinden gitmesini biliyor. Halk, "varımız yoğunuz bunlardır" diyor. Bazı satılmış hainler bu önderliğe ve gösterilen kahramanlıklara gölge düşürmek isteseler de hiç kimseyi kandıramazlar.

Allahın emri, devrimcilerin gücü ve yüce Partimizin yol göstericiliği ile bu kez mutlaka Kürdistan'ı kazanacağız.

Soru: *Konuşmalarınızda Kürdistan bağımsızlık mücadelesine ailece katıldığınızı belirttiniz. Oğlunuzun da HRK saflarında*

larında savaştığını biliyoruz. Fakat düşman, "Çocuklarınızı Apoculara vermeyin, Apocular çocuklarınızın ölümüne sebep oluyor" vb. propagandalar yapıyor. Tüm bu düşman propagandaları karşısında her Kürdistanlı anne ve babanın görevi sizce ne olmalıdır?

Cevap: Bak oğlum, düşmanın bu propagandalarının yaygın olduğu açıktır. O, çocuklarımızın cahil kalmasını istiyor. Eskiden Kore'ye, Kıbrıs'a Kürt gençleri gönderildiğinde bunlar kahraman olarak adlandırıldılar. Şimdi ise, gençlerimizin ülkesi ve halkı için savaşmasını istemeyerek, onları "Mehmetçik" olarak savaş malzemesi durumuna getirmek istiyorlar. Fakat tüm bu uygulamalar artık tutmamaktadır.

Gençlerimiz kendi ülkelerinin kurtuluşu için, bizim için uğraşmakta ve savaşmaktadır. Bunu istemeyen düşman, onbinlercesini hapishaneye tıktı, dağlarda ve ovalarda onların körpe bedenlerine kurşunlar sıktı. Kendi halkı için savaştıklarından dolayı onlara, "terörist, eşkiya" damgasını vurdu. Cahil aileleri çocuklarına karşı kullanmaya çalıştı ve çalışıyor. Kendi çocuklarımızı öldürüyor, Apocular sebep oldu diyor.

Ama halkımız bunlara aldırıyor. Çünkü çocuklarımız bizim geleceğimiz, önderlerimiz, şerefimiz ve onurumuzdur. Her Kürdistanlı yurtseverin görevi, çocuklarına daha fazla yardımcı olmak, hatta yeni doğan bebelerini düşmana karşı kin ve öfke ile büyütme, Ben elli yaşındayım. Bugüne kadar Kürdistan için çok çalıştım ve son nefesime kadar da bağımsız bir Kürdistan için savaşacağım. HRK saflarında oğlumun savaşmasından hem gurur duyuyorum ve hem de ona derin bir saygı duyuyorum. Torunlarını da Kürdistan bilinciyle büyütme çalışıyorum. Bunu kendim açınsından olduğu gibi, bütün yurtseverlerin de yerine getirmesi gereken bir borç biliyorum. Vahşi, barbar, alçak, insanlık düşmanı sömürgecilerden kurtulmak için tüm bu söylenenleri yerine getirmeyi bir insanlık görevi olarak kabul ediyorum.

Kürdistan

Değerli Arkadaşlar,

Kürdistan İşçi Partisi'nin Başlangıcı, Kürdistan'da Yeni Bir Saflaşmanın da Başlangıcıdır, başlıklı yazı benim özeleştirimini içeriyor.

Benim bu mektupta üzerinde duracağım konu, benim duyularım ve sizden isteğimdir.

Değerli arkadaşlar, bana göre, savaşın bu aşamasında, Kürt halkının her türlü insan gücüne ihtiyacı vardır. Aydın ve yarı-aydınlara ihtiyaç daha çoktur. Ne yazık ki bizde bu kategori içerisinde kalanlar, halkına karşı sorumluluklarını yerine getirmek için her türlü yolu deniyorlar.

Ben, sürgün hayatım boyunca, şunu açıkça gördüm: Ulusal devleti olmayan bir insan, bilim deryası veya bir dahi olsa bile, pek bir önemi yoktur. En fazla olacağı şey, pahalı bir esirdir. Ben, PKK ile bütün konularda görüş bütünlüğü içerisinde değilim, ancak böyle olmasına rağmen, ulusal gururumun tekrar şahlanmasına önderlik eden bu Hareketin, Kürdistan'daki savaşı kazanmasını istiyorum. İleride PKK'nin kazanacağı zafere ben de katkıda bulunmak ve ERNK saflarında ulusum için savaşmak istiyorum. Savaşmanın çeşitli biçimleri vardır; benim istediğim biçim, Kürdistan dağlarında elinde silahla, ulusuma her türlü baskı biçimini tattıranlara karşı savaşmaktır.

T. S.

KÜRDİSTAN İŞÇİ PARTİSİ'NİN BAŞLANGICI, KÜRDİSTAN'DA YENİ BİR SAFLAŞMANIN DA BAŞLANGICIDIR

Her şeyde başlangıç önemlidir: Başlangıcını doğru yapanlar, başka bir deyimle, başlangıçta hayatın gerçeğiyle birleşenler, sonradan sapmalarla birleşmedikleri sürece zaferin sahibi olurlar.

1978'den beri Kuzey-Batı Kürdistan'da, bir başlangıca tanık oluyoruz: Bu başlangıç, daha başından itibaren olay yarattı. 1978'de başlatılan bu başlangıcın yarattığı olay bütün şiddetiyle devam ediyor. Kürdistan'da zafere doğru ilerleyen bu başlangıcın sahibi, hepimizin bildiği gibi, KÜRDİSTAN İŞÇİ PARTİSİ'dir.

Kuzey-Batı Kürdistan'da, PKK ile beraber ve daha önce başlatılan başlangıçların bir kısmı yok edildi; bir kısmı kendiliğinden yok oldu, bu iki kategori dışında kalanlar ise göçmenleşti. Buna karşılık, PKK başlangıcı gün geçtikçe güçlendi; günümüzde ise, işgalci Türk Devletinin, Kürdistan'daki en güçlü alternatifidir.

Senelerden beri sürgünde yaşayan bir Kürt yurtseveri olarak, ben, son bir seneden itibaren, "ajan-provokatör" örgüt ilan ettiğimiz Kürdistan İşçi Partisi Kürdistan'da zafere doğru ilerlerken, neden bizler köşede bucakta kalmış antika eşyalara döndük, sorusunu kendime sordum.

Kürdistan İşçi Partisi, yalnız bir başlangıç değildir; O, aynı

zamanda bir saflaşmadır. PKK başlangıcı, Kürdistan'da ve sürgünde yaşayan Kürtler arasında saflaşmanın başlangıcı oldu. Kendisiyle birlikte saflaşmayı getiren bu başlangıç, bugün saflaşmayı daha üst bir aşamaya getirmiştir. PKK, Kürdistan'da saflaşmayı hayatın her alanında başlattı. Yalnız teoride değil, pratikte de gerçekleştirdi.

PKK, öbür hareketlerden daha değişik bir yol izledi: O, öbür başlangıçlar gibi, ezen ulusun şu veya bu sol grubunun, Kürdistan'daki kopyacılığını yaparak yola çıkmadı. Tam tersine, O, Kürdistan gerçeğinden yola çıktı; teorisini ve pratiğini buna göre inşa etti. Bu önemli kıstas, PKK'ye Kuzey-Batı Kürdistan'da verilen ulusal kurtuluş mücadelesinin liderliği konumunu sağlarken, öbür başlangıçları yok etti veya güçsüzleştirdi.

PKK başlangıcının başlattığı saflaşma süreci, gün geçtikçe daha değişik sıçramalara doğru devam etmektedir. On yıllık bir zaman birikimine bile sahip olmayan bu genç pratik, zaman sürecinin kısıtlığına rağmen, senelerden beri varlığını sürdürenlerden daha büyük işler başardı. Bu kısa zaman süreci içerisinde, PKK başlangıcının kazandığı başarılar, O'na, Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesinde, dört önemli güçten biri olmayı sağladı ve Kürdistan'daki saflaşmayı hızlandırdı. Kürdistan'daki bu hızlı saflaşma, PKK'ye alınan

tavırda somutlaştı. (Ve sonuçta iki karşıt olgu ortaya çıktı, bn.): PKK'nin başlattığı devrimci-direnışçi çizgi ve buna karşılık, Türk işgalci devletinin başını çektiği, içinde Türk solu ve yaşam gıdasını ezen ulus solu'ndan alan Kürt örgütlerinin bulunduğu cephe.

Benim de kısa bir dönem içinde bulunduğum bu cephe çok sesli olmasına rağmen, söyledikleri türkü aynıdır. PKK'nin doğuşundan beri söylenen bu türkü, on kere revizyondan geçirildi. Her revizyondan sonra şekli biraz daha değiştirilen bu türkünün özü hep aynı kaldı. Bir kıtadan oluşan, üç satırlık türkünün özü, "PKK pratiği gerçeğe uymuyor; bu pratik maceracı ve teröristtir; bu pratiği ancak ajan ve provokatörler savunur" sözleridir.

Bu çok sesli türkünün sahiplerine karşı, PKK'nin "ajan ve provokatör" pratiği başarı kazandı, türkünün sahipleri PKK'yi yok etmek için her türlü saldırı metodunu kullanmaya başladılar.

Bana göre, işin ilginç yanı, güçlerin karşılıklı çatışması değil, karşılıklı çatışmanın sonuçlarıdır. Kürdistan gerçeğinde, PKK'ye saldırıların cephesinde bugün hakim olan, panik ve dağınıklığıdır. Onların karşıtı olan PKK, varolan saflaşmayı, 1984 Ağustos'undan itibaren daha üst bir aşamaya getirdi ve şiddetlen-

dirdi. Saflaşmanın bugünkü aşaması, Kürdistan'da ve sürgünde yaşayan Kürtleri tavır almaya zorluyor. Saflaşmanın bu aşamasında da, saflaşma yine PKK'ye karşı alınan tavırda somutlaşıyor: PKK'nin başlatıldığı başlangıçtan yana tavır alanlar ve buna karşı olanlar. Bu iki gücün her alandaki çatışması, Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesinin gelecekte nasıl bir rol oynayacağını belirliyor.

PKK başlangıcından yana yer alanlar, bugün Kürdistan'da, 1938'den beri susturulan Kürt ulusunun ezilmiş gururunun tekrar dirilişine ve bu dirilişin daha da güçlenmesine hizmet etmektedirler. Bugün PKK'ye saldırıyanlar ise, Kürt kişiliğini yok etmek için her türlü metodu kullanan, Kürt ulusunun yeminli düşmanı, sömürgeci Türk işgalci devletinden yana tavır alıyorlar.

Bunun böyle olmasından daha doğal hiçbir şey yoktur. Çünkü, PKK'nin yürüttüğü savaşın hedefi, 1938'den sonra Kürdistan'da askeri işgalini tamamlayan Türk işgalci devletinin işgaline son vermektir. Bugün Ortadoğu'da, ezilmişliği simgeleyen uluslardan biri olan Kürt ulusunu özgürleştirmektir. PKK'yi bundan vazgeçirmeye çalışan güç ise, senelerden beri Kürdistan'da işgalini sürdüren ve Kürt kişiliğini yok etmek için her türlü metodu kullanan faşist Türk dev-

Devamı Sayf. 18'de



Toplumsal gelişimin belirli bir evresinde ulusçuluk tarih sahnesinde görüldü. Kapitalizm ulusal devlet sınırlarının belirlenmesini dayattı. Ulusal devletler oluşarak, gümrük duvarları belirlendi. Ulusçuluğun temsilciliğini burjuvazi üstlendi.

Ancak eşitsiz gelişimin sonucu olarak, her ulus devletini oluşturma olanağına kavuşmadı. Bunun yanında çok uluslu devletler boy gösterdi ve sömürgecilik değişik biçimlerde varlığını sürdürdü. Sınıfsal baskı ve sömürünün yanı sıra, ulusal baskı ve sömürü de derinleşerek devam etti. Dünyada ilk proletarya devletinin oluşmasıyla sömürgeciliğin çöküşü, ulusal kurtuluş hareketleri ve proleter devrimler çağı başladı. Bağımlı ve sömürge uluslar, ulusal baskı ve sömürüye karşı başkaldırdılar.

Bağımlı ve sömürge ulusların kurtuluş savaşımında değişik sınıf ve tabakalar yer aldı. Köle ulusların kurtuluş savaşımında tek söz sahibi burjuvazi değildi. Kendi ulusal pazarına sahip olmak için emperyalizme ve sömürgecilğe karşı ulusal savaşımında yer alan "ulusal" burjuvazi savaşımında kend. belirleyiciliğini her zaman ister. Bunun için de işçi ve emekçi sınıf ve tabakların örgütlü gücünün düşük olduğu ülkelerde burjuvazinin belirleyiciliğinde sonuca vardı. Ancak ikinci emperyalist bölüşüm savaşımından sonra, dünya sosyalist sisteminin kurulmasına paralel olarak ulusal kurtuluş hareketlerinde öncülüğü devrimci güçlerin yaptığı savaşım başarıyla sonuçlandı. Özcesi, ulusal kurtuluş hareketleri sömürgecilğe ve emperyalizme karşı sürerken, savaşımında yer alan güçler sınıfsal konumları itibarıyla belirleyicilik içinde kav-

ga veriyorlar. Tarihsel, toplumsal ve diğer koşullar sınıfsal öncülüğü belirliyor.

Yıllarca, yüzyıllarca emperyalizmin ve sömürgeciliğin baskı ve zulmü altında inletilen köle uluslar emperyalizme ve sömürgecilğe karşı nefret beslerler. Ulusal benliğine kavuşan uluslar kölelik zincirini parçalamak için savaşırken, kendi uluslarının da her ulus gibi özgür ve eşit olma hakkına sahip olduğunun bilincindedirler. Bunun yanında sömürü, baskı ve zulüm görmeleri onların emperyalizme ve sömürgecilğe karşı nefretlerine neden olur. Bu durum çok kez onları ulusal dargörüştülüğe kadar götürür. Egemen ulusların devrimcilerinin ulusçu eğilimleri de bu görüşlerin belirginleşmesini kamçılar. Bunun içindir ki, gerek egemen ulus devrimcilerinin ve gerekse ezilen ulus devrimcilerinin ulusal dargörüştülüğe karşı duyarlı olmaları gerekir. Elbette egemen ulus ile ezilen ulus ulusçuluğu arasında çok büyük farklar vardır ve ezilen ulusun ulusçuluğu emperyalizme ve sömürgecilğe karşı olması açısından tarihsel olarak ilerici bir içeriğe sahiptir. Ne var ki, uluslar arasında kin ve nefret duvarlarının örülmesine götürmemelidir. Elbette her devrimci kendi halkıyla, onun kurtuluş savaşımıyla gurur duyar. Ulusal gurur hiçbir zaman dargörüştülü ulusalçılığa eşit değildir. Dargörüştülü ulusçuluk uluslar arasında ayrıcalığın yaratılmasından yanadır. Oysa ulusal gurur, kendi ulusla kıvananların tüm dünya halklarına ve onların devrimci savaşımına da saygı duymasını kendi ulusla diğer ulusları eşit olarak görmesini gerektirir. Bu ikisini birbirinden ayırmak, olaylara böyle bakmak gerekir. Egemen ulus devrimcilerinin ulusçu yaklaşımları ezilen ulus devrimcilerinin dargörüştülüğüne neden olamaz. Sömürgeciliği, emperyalizmi, ırkçı, şoven baskıları

ULUSÇULUK VE DARGÖRÜŞLÜLÜK

İhsan AKSOY

halkların kişiliğinde göremeyiz.

Bugün yüzyıllardan beri sömürgeciliğin baskı ve zulmü altında inletilen Kürt ulusu, ulusal bilinç kazandıkça sömürgecilğe ve emperyalizme karşı olan kinini ve öfkesini ulusal kurtuluş savaşımıyla açığa vurmaktadır. Kürt ulusunun devrimcileri elbette uluslarıyla gurur duyarlar. O ulus ki, bugüne kadar en barbar ırkçı, şoven saldırıları göğüslemiş, ulusal varlığını koruyarak bugünlere ulaşmıştır. Bugün halkın özgürlük ve eşitlik kavgasında faşist zindanlarda, savaş alanlarında, işkencehanelerde yığıtçe direnen devrimciler halkımızın malıdır. Tarihiyle, diliyle, kültürüyle, insanlığa kazandırdığı değerleriyle bizim halkımız da her halk gibi övünç kaynağıdır. Halkımıza, onun gelişkin insani değerlerine, savaşım potansiyeline, geleceğe olan bağlılığımıza, özgürlüğe olan tutkunluğuna elbette inanıyor, onunla gurur duyuyoruz. Halkımızın varlığı bizim savaşım kaynağıdır, coşkumuz, sevincimizdir. Ama bu bizi ulusumuza ayrıcalık ve üstünlük aramaya götürmemeli, emperyalizme ve sömürgecilğe duyduğumuz kin ve öfkeyi halklara yönelmemize neden olmamalıdır. Türk, Arap ve Fars halklarının ilerici kesimleridir. En eğilimleri bizim dargörüştülü ulusçuluğa düşmemize neden olamaz ve olmamalıdır. Halkların eşitliği ve kardeşliği bizim vazgeçemeyeceğimiz doğrultumuz olmalıdır.

Ulusal kurtuluş hareketlerinde, ulusçu eğilimlerin olması yadırganacak bir şey değildir. Çünkü ulusal kurtuluş hareketinde birçok sınıf ve tabaka yer alır. Ancak bunun halklar arasında kin ve öfke duvarlarının çekilmesinde değil, emperyalizme, sömürgecilğe, ırkçı, şoven eğilimlere karşı savaşımında bir unsur olması gerekir. Bunun yanında yüzyıllarca emperyaliz-

min ve sömürgeciliğin baskı ve zulmü altında inletilen halkların ulusçu eğilimlerini egemen ulusun ulusçuluğuna denk görmek de yanlıştır. Ezilen ulusların duygularını anlamak ve onların ulusçu eğilimlerini doğru değerlendirmek, bunun için de enternasyonalist bir yaklaşımla halkların eşitlik ve özgürlük kavgasına katkıda bulunmak gerekir. Her ulusal gelişmeyi ırkçılık olarak görmek, ezilen ulusların ulusal özlemlerini hiçe saymak devrimci savaşımına bir yarar getirmez.

Kürt halkının özgürlük ve eşitlik savaşımında ulusçu eğilimlerin olması doğaldır. Çünkü sınıflı toplumlarda her sınıfsal kesim kendi ideolojisini yansıtmaya çalışır. Emperyalizme, sömürgecilğe, faşizme karşıtlığı nedeniyle, Kürt ulusçuluğuyla örneğin Türk, ya da Arap ulusçuluğunu eşit görmek bilimsel gerçeğe aykırıdır. Birçokları kendi şoven yapılarını perdelemek için, çoğu kez Kürt ulusal hareketini tümüyle ulusçu olarak değerlendirmiyorlar. Kürt ulusal kurtuluş hareketi, yurtseveri, demokrasi, devrimcisiyle geniş bir kesimi kapsar. Emperyalizme, sömürgecilğe, faşizme karşı olduğu içindir ki, bu geniş kesimden Kürt devrimcileri faşist zindanlarda tutuluyor, yargılanıp cezalandırılıyorlar. Elbette bu yapı içinde dar ulusçu kesimler de olacaktır. Bunların etkinliğinin kırılması egemen ulus devrimcilerine de enternasyonalist görevlerini dayatıyor. Bunun yanında Kürt devrimcileri de üstlerine düşen devrimci görevlerini yerine getirmek, halkların eşitliği ve kardeşliği ilkesinin yaşama geçirilmesi için çaba göstermek durumundadırlar. Türk sömürgeciliğini, faşist devlet yapısını Türk işçi ve emekçi kitleleri, ilerici, yurtsever ve devrimci kesimleriyle özdeşleştirmek devrimci savaşımına zarar getirir.

Aşağıdaki yazı, Kürdistan Report'un 16. sayısından alınmıştır.

Kürdistan'daki Silahlı Mücadeleyi Yargılayanlar, Avrupa Halklarının Kanlı Uluslaşma Savaşımını Hatırlamalıdır

"Eleştiriye neden olan bir gerçek, belirli çevrelerin Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesine karşı olan tutumlarıdır. Hiçbir halkın ezilmediği şekilde ezilen bir halkın mücadelesine karşı bu kadar inkarcılık, bu kadar düşmanlık, bu kadar tahrifat ve anti-propaganda karşısında ben, yıllardan beri Ortadoğu sorunu ve özellikle Türkiye ve Kürdistan sorunu ile ilgilenen bir Avrupalı olarak, şoka uğramış durumdayım..."

Uluslararası dayanışma; gerici girişimlere karşı demokratik, ilerici ve eleştirel bir tutum; tüm bunlar dürüst ve ciddi bir demokratın basite almayacağı kavramlardır. Bu kavramların pratikte uygulandığı oranda geçerli olduğundan da şüphe edilemez.

Görülen odur ki, uluslararası alanda bazı çevrelerde görülen gelişmeler; perspektifsizlik, reformizm ve dünyamızın sorunlarını "barışçıl" yollarla çözüme kavuşturma istemi doğrultusundadır. Kadife eldivenlerle bir çözümün mümkün olamayacağı bilinmesine rağmen, böyle bir çözüm yolu en kutsal yol olarak propaganda edilmektedir. Her zaman tarafsız olmak ilke edinilmiş, taraf tutma, radikal ve devrimci olma, birçok "gelişmeye açık" ilerici demokrat kişi için bugün yabancı ve anlaşılmaz kelimeler haline gelmiş bulunmaktadır. "Hiç kimsenin damarına basılmamalı", hayır her şey "demokratik" olmalı!

Bu kadar demokrasi bolluğu



içerisinde gözyaşlarını tutamıyorum doğrusu. Tüm bunlar yetmeli ve bu sahtekarlığa artık bir son verilmelidir!

Öfkemin, ve kendisine "demokrat", ilerici" ve hatta "sosyalist" sıfatını takmanların tutumunu ve pratiğini eleştirmemin şüphesiz ki bir nedeni var.

Eleştiriye neden olan bir gerçek, belirli çevrelerin Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesine karşı olan tutumlarıdır. Hiçbir halkın ezilmediği şekilde ezilen bir halkın mücadelesine karşı bu kadar inkarcılık, bu kadar düşmanlık, bu kadar tahrifat ve anti-propaganda karşısında ben, yıllardan beri Ortadoğu sorunu ve özellikle Türkiye ve Kürdistan sorunu ile ilgilenen bir Avrupalı olarak, şoka uğramış durumdayım. Sözünü ettiğim çevreler de en azından benim kadar bilir ki, Kürdistan halkı, tarihinde baskıdan, kölelikten ve işkenceden başka bir şey yaşamamıştır. Onlar da iyi bilirler ki, Türk faşist rejimi Kürdistan'daki sömürgeciliği, Kürdistan'ın zenginliklerini talan etmek ve insanının işgücünü sömürmek için, görülmemiş bir zora dayalı bir biçimde yaşatmaya çalışmakta-

dır. Onlar da iyi bilirler ki, Kürt insanının en doğal hakkı, yani Kürt olma hakkı bile yoktur. Kürt insanı bu "efendiler" karşısında geçmişini inkar etmeli, geçmişine ihanet etmeli ve ana dilini inkar etmelidir! Yalnızca bununla da yetinilmiyor! Bu sisteme kalırsa, Kürt halkının tümü yok edilmeli veya tarih sahnesinden silinmeliydi. Evet, tüm bu gerçekler sözü edilen çevreler tarafından çok iyi bilinmektedir.

"...Teslim olmayan ve mücadelesini zafere kadar sürdürmeye kararlı olan bir hareketi desteklemek, bu dünyaki en doğal birşey olmalıdır. Geçmişten ders alan bir harekete, tüm ulusal ayaklanmaların bastırılması geleneğine son verecek bir harekete ancak ve ancak büyük bir saygı ve hayranlık duyulur..."

Bir halkın böyle bir sisteme karşı ayağa kalkması ve her şeyini kullanarak mücadeleye atılması gerekliliğini tüm bu sözü edilen gerçekler bilinmesine rağmen, bu güçlere vurgulamaya gerçekten gerek var mı? Böyle bir halkın düşmanına ne zaman ve nasıl saldıracağı konusu tartışılmaz ve böyle bir mücadelenin de çok, ama çok çetin geçeceğinden şüphe edilemez. Kürt halkının tarihini iyi bilen herkes bilir ki, bu halk ilk defa ayaklanmıyor; fakat yine herkes iyi bilmelidir ki, bu defaki başkaldırı da, mücadelenin büyük bir sertlikle ve tavizsizlikle sürdürülmesi halinde ezilecektir.

Bu gerçekler ışığında, "medenilercilik", barbar bir sisteme karşı sabun köpükleriyle mücadele edilemeyeceğini vurgulamaya gerek var mı acaba? Teslim olmayan ve mücadelesini zafere kadar sürdürmeye kararlı olan bir hareketi desteklemek, bu dünyadaki en doğal birşey olmalıdır. Geçmişten ders alan bir harekete, tüm ulusal ayaklanmaların bastırılması geleneğine son verecek bir harekete ancak ve ancak büyük bir saygı ve hayranlık duyulur. Sömürgeciliğe ve

emperyalizme karşı mücadeleyi örgütleyen bir güçle dayanışma ve bu güce destek, demokratik ve ilerici kamuoyundan beklenebilecek en asgari şey değil midir?

“Bu halk eğer bugün ayağa kalkmışsa ve elindeki tüm olanakları kullanarak düşmanına karşı bir savaşıma girişmişse, bizim görevimiz bu halkın mücadelesini yargılamak ve ona lanetler yağdırmak olamaz...”

Ama hayır, bu akıl hocaları, bağımsızlığına ve özgürlüğüne kavuşmak isteyen bir halka, kendi hesaplarına uyan bir yolu önerme ve dayatma hakkını kendilerinde görebiliyorlar. Çıplak varlığı için savaşan bir halka karşı böyle bir hakkı neye dayanarak kendilerinde görüyor bu güçler?

Bu objektif gerçekler ışığında, pratikte dayanışma zor kullanmamaya ilişkin bir telkenden öteye gitmemeli miydi? Ulusal birliği zor ile parçalanmış bir halka, zordan vazgeçmeyi ve bu

aracı kullanmamayı tavsiye etmek, bu halkla alay etmekten başka ne anlama gelebilir ki? Evet, 12 Eylül ucubesini susturabilecek, onu yok edecek ve tüm dünya halklarının yararına kullanılacak bir zordan vazgeç deniliyor Kürdistan halkına. Başka bir yol var mıdır ki, bu yoldan vazgeçilsin? Hayır yoktur; diğer yollar çıkmaza götürür. Eğer Kürt halkını ulusal kurtuluşuna götürecek başka bir yol olsaydı, ben eminim ki bu halkı bu yoldan hiç kimse alkoyamazdı; fakat hayaller hiç kimseyi bir yere götüremez. Tecrübeler ve tarih de açıkça göstermiştir ki, diğer yollar Kürt halkını bağımlılığa ve sömürü ortamına götürür; ve bu halkın çetin silahlı mücadelesini sürdürmekten başka bir seçeneği yoktur.

Gün gibi açık olan bir gerçek de, Kürt halkının veya PKK'nin bizzat kendisinin zoru yüceltmediği ve Türk faşist sömürgeciliğinin bıçağı üzerine körcesine gitmediğidir. Tüm kalbiyle zoru lanetleyen her fert bu zoru bugün hangi tarafın kullandığını ve terörü yaydığını çok iyi görebilir. Tarihte hiçbir halk salt zordan hoşlandığından dolayı ayaklanmamıştır. Zor her zaman çıkarlarını korumaya ve kâr hırslarını

dindirmeye çalışan hakim sınıflar tarafından dayatılmıştır.

Kürdistan'da bugün yaşananlar da bundan hiç de farklı değildir.

Bu halk eğer bugün ayağa kalkmışsa ve elindeki tüm olanakları kullanarak düşmanına karşı bir savaşıma girişmişse, bizim görevimiz bu halkın mücadelesini yargılamak ve ona lanetler yağdırmak olamaz.

“Eğer Ortadoğu'da bir halk geç de olsa ulusal ayaklanmasını başlatmış ve bağımsızlık yolunda kararlı bir şekilde ilerliyorsa, Ulusal şekillenme sorunu birkaç yüzyıl geride bırakmış yerler, özellikle de Avrupa, bu konuda duyarlı olmalı ve hatta sorumluluk hissetmelidir...”

Bir ulus şekilleniyor! Bir ulusal kurtuluş savaşı gözlerimizin önünde gerçekleşiyor! Bizler bir kere de kendi ulusal şekillenmemizi gözönünde bulunduralım. Biz bunu pazarlık yoluyla

mı, tartışarak mı, yoksa tavizler vererek mi gerçekleştirdik? Hayır! Kafalar yuvarlandı! Ulus oluşturma savaşımında Alman halkının 2/3'ü hayatını yitirdi. O zamanlarda uygulanan metot ve araçları bugün lanetliyor muyuz? Bizim de böyle bir muhakeme süreci yaşadığımızı unutalım mı? Mücadeleden başka bir volumuz ve seçeneğimiz var mıydı?

Eğer Ortadoğu'da bir halk geç de olsa ulusal ayaklanmasını başlatmış ve bağımsızlık yolunda kararlı bir şekilde ilerliyor ise, Ulusal şekillenme sorununu birkaç yüzyıl geride bırakmış yerler, özellikle de Avrupa, bu konuda duyarlı olmalı ve hatta sorumluluk hissetmelidir. Bugün çekingen davranan kararsız ve reformist güçlerin gelecekte Kürdistan'da mücadelenin daha da gelişmesiyle, Kürdistan halkının yanında yer alacaklarına dair umudum büyüktür.

Gerçek cani; barbarlık ve terör kusan faşist cunta yargılanacak; Kürdistan halkının mücadelesi hak ettiği desteği ve sempatiyi bulacaktır. Ancak o zaman biz demokrasi ve ilerçilik görevimizi yerine getirebildiğimizi iddia edebiliriz.

Claudia S.

Aşağıdaki yazı Danimarka'da yayınlanan "INFORMATION" adlı gazetesinin 6 Mayıs 1986 tarihli sayısından alınmıştır

TÜRKİYE'DEKİ KÜRTLER

INFORMATION gazetesinin diğer birçok okuyucusu gibi ben de, Lars Möller Rasmussen'in Türkiye hakkında kaleme aldığı değerlendirme yazılarını (mesela 21.4.1986'daki okuyucu mektubunda da belirtildiği gibi) okuyunca şaşakaldım. Adı geçen yazar, benim kanaatime göre, Türkiye hakkında gerçek dışı bir resim çizerek, neredeyse demokrasiye varmış olan bir ülke imajını yaratmaktadır. Sözkonusu makalede, yazarın konuştuğu sol görüşlü aydınlar yaptıkları konuşmalarda, ülkedeki durumun normale yakın bir durum arzettiğini belirterek, şu anda Türkiye'de sosyalizmin teorik olarak yasak olmasına rağmen, pratikte onu tartışabildiklerini belirtmektedirler.

Fakat, Lars Möller Rasmus-

sen (bu gazetesinin Ortadoğu muhabiri), cesaret edip de seyahatini Doğu'ya yönelterek Kürtlerin mevcut durumunu inceleyecek olursa, demokratik sistemin bir kere daha iflas ettiğini gözleriyle görecektir.

2 yıl önce ben kendim, Türkiye'nin Kürtler bölgesinde bir yaşlı kadının ve kızının yurtsever türküler okudukları bir müzik kasetini üzerimde buldurmam nedeniyle tutuklandım. Bu yakalanma bana ve bu adı geçen aileye 38 günlük tutuklanmaya mal oldu ve bu vesileyle, Türk hapishanelerindeki siyasi tutukluların maruz kaldığı psikolojik ve fiziki işkencelere yakından şahit olma fırsatını buldum.

1923'te Türkiye'nin Cumhurbaşkanı Atatürk, Kürt dili ve edebiyatını yasakladı. Bunun

üzerine Kürtler de isyan ettiler. 1980 askeri darbesinden sonra Kürtler üzerindeki baskılar daha da sertleşerek artırdı. Bunun içindir ki, ilerici Kürtler, hiçbir zaman sahte Türk demokrasisinin oyununa gelmeyip, günümüzde PKK (Kürt İşçi Partisi) önderliğindeki gerilla savaşını desteklemektedirler. 15 Ağustos 1984'ten bu yana partizanlar Türk ordusuna karşı eylemler geliştirirken, buna karşılık Türk yönetimi de, Türk ve Avrupa kamuoyuna PKK'yi kötü gösterme çabası içine girmiştir. PKK'yi, "katil teröristler" ve "Olof Palme'yi vuranlar" şeklinde tanımlarken, bir taraftan da, Lars Möller Rasmussen'in 9.4.1986'da yazdığı bir makalede bahsettiği gibi, O'nun Avrupa'daki eroin kaçakçılığından

sorumlu olduğuna dair şüpheleri olduğu yolunda bir imaj yaratmaktadır.

Türk makamları, Avrupalıların Kürt bölgelerine gitmelerini ve şimdi basın ve Türk parlamento üyeleri tarafından da itiraf edilen savaşın halini görmelerini istememektedir. Basında çıkan haberlere göre, bugün Türkiye'nin silahlı kuvvetlerinin 2/3'ü Kürdistan'ın Türkiye bölümünde günlük olarak Kürt köylerini basıp yağma etmekle uğraşmaktadır. Basılan köylerdeki Kürtler düzineler halinde tutuklanıp haftalarca karakollarda tutulmaktadır. Bir yılda 2000 Kürt ailesi Nusaybin, Bingöl ve Tunceli'den Türkiye'ye sürgün olarak göçertirilmiştir.

Jacob HOGREBE



Peru'da İnsanlık dışı Katliam

CEZAEVLERİNDE 300'Ü AŞKIN TUTUKLU KURŞUNA DİZİLDİ

Haziran ayı ortalarında Peru'da üç ayrı cezaevinde meydana gelen ayaklanmaları bastırmak amacıyla tutuklular üzerine ateş açan ordu kuvvetleri 300'ü aşkın tutukluyu katlettiler. Alınan haberlere göre, çoğunluğunu solcu Aydınlık Yol grubuna mensup gerillaların oluşturduğu tutukluların giriştikleri direnişi bastırmak için, Devlet Başkanı Alan Garcia'nın emri üzerine katliama girişen ordu güçleri, El Fronton Adası, Lurigancho Cezaevi ve Santa Barbara Kadınlar Cezaevi'nde tutuklular üzerine ateş açarak ve bir kısmını da tek tek kurşuna dizerek yüzlerce tutukluyu katliamdan geçirdiler.

Cezaevlerindeki ayaklanma ve katliam, Peru'nun başkenti

Lima'da yapılan Sosyalist Enternasyonal toplantısı ile aynı döneme rastgeldi. Olaylara rağmen, toplantısını burada yapmak kararından vazgeçmeyen Sosyalist Enternasyonal'in Genel Başkanı Willy Brandt, bunun amacının, olaylar nedeniyle durumu sarsılan sosyal-demokrat Alan Garcia'ya destek vermek olduğunu belirtti. Katliama alkış tutan Sosyalist Enternasyonal'ce yayımlanan bir bildiri de, "Aşırıya kaçanların" cezalandırılması kararı onaylanıyor ve şöyle deniliyordu: "Terörizmin demokratik düzeni yıkmasına izin verilemez. Demokratik düzen terörist eylemlere karşı uygun araçlarla kendini savunmak zorundadır."

Peru'daki bu vahşi katliam tüm dünya ilerici-demokratik çevrelerinde nefretle karşılanırken, Peru'daki devlet yönetiminin durumunu da oldukça



Katliamdan sonra cezaevi önüne toplanıp cinayetleri protesto eden tutuklu aileleri...

sarstı. Katliamda 100 kadar tutuklunun teslim olduktan sonra, askerler tarafından koğuşlarından tek tek çıkarılıp kurşuna dizildiğini belirten Alan Garcia, bunun kabul edilmez bir durum olduğunu söyleyerek, sorumlu-

ları hakkında soruşturma açılmasını istedi. Tutukluların kurşunlanması için emir vermiş olan ve bunu katliamdan sonra da onaylayan sosyal-demokrat Devlet Başkanı, 100 kişinin tes-

Devamı Syf: 19'da

Nikaragua'ya Karşı ABD'nin Yeni Bir Komplosu

CONTRALAR'A 100 MİLYON DOLARLIK YARDIM VERİLİYOR

ABD Başkanı Reagan tarafından, Nikaragua'daki devrim yönetimini devirmeyi ve yeniden Somoza yönetimine dönmeyi hedefleyen karşı-devrimci Contralar'a verilmesi önerilen, ancak bir süre önce "Temsilciler Meclisi" tarafından reddedilen 100 milyon dolarlık yardım, yapılan yeni bir oylama sonucu kabul edildi. Alınan karara göre, 70 milyonu askeri, 30 milyonu lojistik olmak üzere 100 milyon dolarlık yardım 1987 yılının şubatına kadar üç aşamada Contralar'a ulaştırılmış olacak. Alınan bu kararla, ABD, yıllardır CIA eliyle yürüttüğü Contralar'a yardımını ilk kez açıkça ve resmi devletin sorumluluğu altında vermiş olacak. Bu da ABD emperyalizminin Nikaragua yönetimine karşı faaliyetlerini artıracığına işaret etmektedir.

ABD emperyalizminin Nikaragua'daki Sandinist yönetime

karşı yürürlüğe koyduğu karşı-devrimci yıkıcı çabaların yeni bir halkasını oluşturan karar, Nikaragua Devlet Başkanı Daniel Ortega tarafından sert bir dille eleştirildi. "Tasarımın Temsilciler Meclisi'nde onaylanması, ABD'nin Nikaragua'yı işgalin eşliğine getiren savaşçı politikasının bir kanıtıdır" diyen Ortega, Reagan'ı "Nikaragua'ya karşı, Hitler'inkinden daha faşist ve terörist bir politika gütmekle" suçladı.

Contralar'a yardımın onaylanması ardından, Nikaragua'da devrimi koruma çabaları artırıldı. Devlet Başkanı Ortega yaptığı bir açıklamada, ülkede iç güvenlik önlemlerinin artırılacağını ve olağanüstü hal yasalarının sıkıca uygulanacağını belirtti. Bu arada, ABD'deki gerici bir kuruluş tarafından desteklenen Nikaragua'daki karşı-devrimci La Prensa gazetesi

süresiz olarak kapatıldı.

ABD emperyalizminin Nikaragua'daki karşı-devrimcileri verdiği yardımla bir kez daha açıkça kıskırtması, tüm dünyada tepki uyandırdı. Bağimsız bir ülkenin iç işlerine böylesine futursuzca müdahale edilmesi ve karşı-devrimcilere askeri yardım verilmesinin uluslararası kuralları hiçe saymak ve Birleşmiş Milletler sözleşmesini ihlal etmek olduğu belirtilerek karar kınandı. Contradora grubu ülkelerinin bu yönlü açıklamalarının yanısıra, Uluslararası Lahey Adalet Divanı da bir açıklama yaparak kararı kınadı. Diğer taraftan, 26 ay önce ABD'yi Uluslararası Lahey Adalet Divanı'na şikayet eden Nikaragua, açtığı bu davayı kazandı. Mahkeme, aldığı kararda, ABD'nin Nikaragua yönetimine karşı yürüttüğü karşı-devrimci çabalarının Birleşmiş

Milletler yasalarını ihlal etmek anlamına geldiğini belirterek, ABD'yi mahkum etti. Mahkeme başkanı Nagendra Sing kararı şu sözlerle açıkladı: "Mahkeme, Contraların silahlandırılması ve eğitilmesini BM yasalarına aykırı bulmuştur. Contralara mali destek de, hiç şüphesiz, Nikaragua'nın egemenliğine ABD tarafından müdahale edilmesi anlamına gelmektedir." Mahkeme, ayrıca ABD'yi, Nikaragua yönetimine tazminat olarak yüklü bir para ödemeye mahkum etti. Nikaragua yetkilileri mahkeme kararlarını sonuna kadar dayatacaklarını ve sorunu Birleşmiş Milletlere de götüreceklerini açıkladılar. ABD, mahkemeyi kaybedeceğini anlayınca, bir süre önce geri çekilmiş ve alınacak kararı tanımayacağını bildirmişti.

ULUSAL KURTULUŞÇU KİŞİLİĞE ULAŞILMADAN ULUSAL KURTULUŞÇU KÜLTÜR YARATILAMAZ

Kürdistan'da ulusal kurtuluşçu kültürün yaratılması, ulusal kurtuluşçu kişiliğin yaratılmasına doğrudan bağlıdır. Bu nedenle iki olguyu birbirinden ayırmış gibi ele almak hatalı bir yaklaşım olacaktır. Fakat birinin diğerini yarattığını da belirtmek gerekir. Toplumların gelişiminde her kişiliğin kendi öz kültürünü yarattığı dikkate alınırsa, ulusal kurtuluş mücadelesinde, ulusal kurtuluşçu kişiliğin de kendi öz kültürünü yaratacağı açıkça ortaya çıkar.

Kürdistan gerçekliğine baktığımızda görülecektir ki, geri feodal yapı; yabancı kapitalizmin çarpık gelişimi ile sömürgecilik çok yönlü imha ve asimilasyon politikaları sonucu, gerek kültürel alanda ve gerekse kişilik alanında yoğun tahribatlar yaratılmıştır. Özellikle kişilikte yaratılan tahribatlarla yoz, çarpık, kendisine, toplumuna ve emeğine düşman bir yapı yaratılmıştır. Toplum, aşiret aşiret, kabile kabile parçalanıp birbirine düşürülmüş, bu da yetmiyormuş gibi ulusal parçalanmışlıkla da bu durum bir üst boyuta vardırılmıştır. Öyle ki, toplumun her hücreleri bir çelişki yumağına dönüştürülerek birbirine düşürülmüş; birey kendi öz kimliğinden utanç duyar duruma getirilmiştir.

Açık ki bu tahribat sadece kişilikler üzerinde kendisini göstermeyip kültüre de en çarpıcı bir şekilde yansımıştır. Oldukça geri ve dar sınırlar içerisinde hapsedilen Kürt halk kültürü, bir taraftan çağın yüzlerce yıl gerisinde bir seyir izlerken, diğer taraftan da kendisine değil, yabancı sömürgeci güçlere hizmet ettirilirduruma düşürülmüştür. Gelenek-görenek, dil vb. birçok noktada yoğun yasaklamalar sonucu kültürde bir yabancılaşma yaratılmış, yabancı kapitalizmin de tahribatları buna eklenince, ortaya çıkan kültürel yozlaşmayla Kürt halk kültürü adeta tanınmaz hale getirilmiştir.

Sömürgecilikten kaynaklanan bu olumsuzluklarla birlikte halk kültürümüzün çok yönlü

olumlu yanları da vardır. Her şeyden önce, tüm zorba yöntemlere rağmen halkımız, acı ve sevincini dile getirmenin bir aracı olan türkü ve ağıtlarını günümüze kadar koruyabilmiştir. Geri birçok özelliği olsa da, sömürgecilğe karşı direnmeyi dile getiren türkülerimiz hala dilden dile dolaşmaktadır.

Böylesi bir zemini temel alarak gelişen ulusal kurtuluş mücadelemiz, kültürel alanda da önemli mesafeler katederek ulusal kurtuluşçu kültürün yaratılması doğrultusunda önemli mevziler kazanmıştır. Günümüzde bin bir zorluk ve dökülen kanlar temelinde de olsa, türkülerimizde, şiirlerimizde Kürt, Kürdistan ve bağımsızlık dile getirilmekte, direniş çağrıda bulunulmakta ve direnmeler kahramanlaştırılarak Kürt halk kültüründe hak ettiği yere oturtulmaktadır. Aynı şekilde sömürgecilğe duyulan kin ve öfke de her gün daha da ustaca kültüre de yerleşmektedir.

Günümüzde Kürdistan'da sadece gençlik ve yaşlı kesim değil, küçük çocuklar bile ulusal kurtuluşçu kültür ile yetiştirilmektedir. Mevcut durumda kültürel alanda kazanılan mevziler henüz yeni ve dar da olsa, giderek derinleşip bütün Kürdistan'ı saracağını şimdiden kanıtlamış durumdadır. Kaynağa dönüş hareketi olarak da adlandırılabilen bu durum mücadelemize direkt bağlı olarak gelişmektedir.

Bugün Kürdistan halkı her alanda olduğu gibi kültür ve sanat alanında da bir yeniden doğuş yaşamaktadır. Bu, sömürgecilüğün tahrip ettiği değerlerimize sahip çıkarak onları yeniden yaratmanın savaşidir. Ve bu yeniden yaratılış her şeyden önce kişiliklerde sağlanmak zorundadır. Çünkü sömürgecilik başta kültür olmak üzere, her türlü değerlerimizin tahribine öz kişiliğin tahribinden başlamıştır. O halde, başta kültür olmak üzere her türlü ulusal değerimizi yeniden yaratmak için her şey-

den önce kişilikler yeniden yaratılmak zorundadır. Ve öz ulusal kişilik de ancak ulusal kurtuluş mücadelesi temelinde yaratılabilecektir. Ulusal kurtuluş mücadelesi içinde pişerek yetkinleşen kişilikler, diğer alanlarda olduğu gibi, kültür ve sanat alanında da öz değerlerimizi çağdaş ölçülerde geliştirebilecektir.

Bilindiği gibi, türkü, şiir vb. kültür öğelerinde dile getirilen direniş daha çok yaşanan gerçekleri dile getirme düzeyindedir. Açık ki, bir Diyarbakır zindan direnişi yaşanmadan, zulme karşı kahramanlık örnekleri sergilenmeden bunun dile getirilmesi olanaksızdı. Aynı şekilde sömürgeci zulme karşı militanca savaşarak kendilerini feda eden şehitlerin gösterdiği kahramanlık örnekleri olmasaydı, bunun kültüre yansması da olamazdı. Bu durum, savaşan ve her gün nice kahramanlıklar yaratan savaşçılar için de geçerlidir. Yüzlerce yurtseverin savaşma duygularıyla dopdolu olarak mücadele saflarına akın etmesinin nedeni de yine öncü şahsında gerçekleştirilen ulusal kurtuluşçu kişiliğin çekiciliğidir.

Yapılan bu izahlarla, kişiliğin ulusal kurtuluşçu kültürün yaratılmasında üstlendiği rol de açığa çıkmaktadır. Görüldüğü gibi, ulusal kurtuluş mücadelesinde topluma öncülük eden güç, devrimci ahlak ve devrimci anlayışı kendi yapısına ne derece hakim kılmış ve bunun pratik gereklerini ne derece yerine getirmişse, bunun kültüre yansması da o ölçüde olur. İşte bu noktada, ulusal kurtuluşçu kişiliğin kültür üzerindeki etkisi daha da açık ortaya çıkmaktadır.

Bu, sadece Kürdistan açısından değil, ulusal kurtuluş mücadelesi veren birçok halk açısından da geçerli olan bir durumdur. Ve tarihte, ulusal kurtuluşçu kişiliği öncü gücün şahsında somutlaştıran birçok halkın gerçek anlamda ulusal kurtuluşçu kültürü de yarattığı çarpıcı biçimde gözler önüne serilmiştir. Vietnam'ın kişilikte

yarattığı yurtsever militan özelliğinin, bağımsızlıktan taviz vermeyen ulusal kurtuluşçu kültürü nasıl yaratabildiği, yine Rusya'da Bolşeviklerin sosyalist ahlak ve kültürü nasıl yarattıkları çok iyi bilinen gerçeklerdir.

Açık ki, Kürdistan'da devrimci kişiliğin nasıl ve hangi özelliklere sahip olması gerektiğini burada ele alacak değiliz. Bu durum birçok yazıda ayrıntılarıyla ele alınmış ve bu kişilik mücadele içerisinde kendisini kanıtlamıştır. Kürt halk kültüründeki olumlu gelişmeler de bizzat bu kişilik tarafından yaratılmıştır ve bu gelişmeler giderek daha da üst boyutlara çıkmaktadır.

Burada, küçük-burjuva kişiliğinin ulusal kurtuluşçu kültürün yaratılmasında oynadığı olumsuz rol ve bu anlayışın reformist bakış açısına da kısaca bakmak gerekir. Siyasette, sömürgecilğe karşı tavizsiz bir savaş yürütmekten uzak olan ve düşmanla uzlaşma yollarını arayarak teslimiyeti kişiliğinde somutlaştıran küçük-burjuvazi, direnişçi kültürün yaratılmasında da aynı olumsuz özelliği sergilemektedir. Bağımsız sanat anlayışını yaygınlaştırarak, sanatı sınıflar üstü bir olgu imiş gibi ele alan küçük-burjuvazi bu pratiği ile, bırakalım kültürel düzeyde ulusal kurtuluşa destek olup hizmet etmesi, tam tersine ona engel olma gibi bir özelliği de sergilemekte ve bunu çevreye de yaymaya çalışmaktadır. Kültürde, sürekli direniş ve mücadeleyi canlandırmak ve ona hizmet etmek, reformist anlayışa oldukça ters gelir. Küçük-burjuvazi, halkın her kesimine hitap edilsin diyerek, en geri kültür öğelerini alıp olduğu gibi işler ve bu tutumuyla da halka ilerçiliği değil, gericiliği dayatır. Kültür ürünlerinde işlenen direniş, mücadele vb. olguları "aşırılık"la suçlar, halk kültürü ile devrimci kültürü karşı karşıya getirmeye çalışır. Küçük-burjuvazinin, kültürde yozlaşmayı ve en geri kültür öğe-

GENELDE VE KÜRDİSTAN'DA HALK SAVAŞI

Gerilla,

"Modern silahlar karşısında zafere ulaşmak için halkın kahramanlığına güvenir."

(Giap)

GEÇEN SAYIDAN DEVAM

Gerilla bölgelerinde yaygınlık kazanan gerilla faaliyetleri, düşmanı sürekli yıpratır. Gerillanın hareketliliği ve her alanda kendi görünmez üssünü oluşturma gücünü, daha Fransa'nın İspanya işgali döneminde, İspanya halkının gerilla mücadelesini zamanın bir Avusturya gazetecisi şöyle dile getiriyordu: *"Bu gerillalar sanki üslerini beraberlerinde taşıyor gibidirler, onlara karşı yapılan bütün hareketler hedefin kaybedilmesiyle sonuçlanıyordu."* Ve yine, aynı dönemin bir rahibi halktan sürekli taze kanla beslenen gerillayı şöyle ifade ediyordu: *"Fransız güçlerini yıpratana savaşı ne de çarpışmalarında, fakat izlendiğinde halkın arasından kaybolan ve hemen arkasından yenilenmiş güçlerle tekrar ortaya çıkan, gözle görülmez bir düşmana karşı yapılan sonu gelmez müsademeler Fransızları tüketti. Masallardaki sivrisineğin öldürünceye kadar ezizlettiği arslan, Fransız ordusunun tam bir benzeridir."*

Halk savaşının tipik biçimi olan, günümüzde modern ve yaygın bir biçimde sömürge ülkelerde sürdürülen gerilla savaşı; olağan bir savaş olmayıp, özel bir savaş olarak sürdürülür. Bu demektir ki, savaş, askeri sahanın dışındaki cephelerde (psikolojik, kültürel, ekonomik vs.) de yürütülür.

Halk savaşının bu aşamasının stratejik ögesi olan gerillanın hareket zemini halk olduğuna göre; düşman da yürüteceği anti-gerilla savaşında bu zemini temel alacaktır. Hedefi halk olacaktır. Gerillanın temel amacı halkı örgütleyerek savaşı kitleles-tirmek iken; karşılaştığı en önemli saldırı onun bu hedefine yöneliktir. Yani bir yandan gerilla

halkı örgütleyip, ulusal birliği sağlayarak, savaşın daha üst evrelere ulaşması için faaliyet gösterirken; karşı-devrim de "özel savaş" ile halk içindeki çelişkileri körükleyerek, halkın örgütsel birliğinin sağlanmasını engellemek için "böl ve yönet" taktiklerini geliştirir. İşgalci güçler bu savaşı yürütürken, dayandığı sosyal zemin bu dönemde en kararsız kesim olan ara tabakalar ve sınıflardır. Bu sınıflar aracılığıyla savaşı ülkeselleştirir ve bu güçleri proletarya ile yoksul köylülüğe karşı savaştırır. Bunların bir bölümünü gerilla karşıtı güçler olarak örgütler. Angola'da UNITA ve FNLA, Arnavutluk'ta Balli Kombetar en tipik örgütlenme biçimleridir. Günümüzde de El Salvador'da Ölüm Mangaları, Nikaragua'da Kontrolar, Kürdistan'da da "Köy Korucuları" ve değişik isimler altındaki "sol" ve "milli" maskeli örgütlemeler, bu karşı-devrim milis örgütlenmelerinin tipik biçimleridir.

İşgalci güçler, bu dönemde başvurdukları bir diğer yöntemle belli yerleşim bölgelerini stratejik alanlara dönüştürürler. Veya Vietnam'da aldığı isimle "stratejik köyler"e dönüştürülür. Çeşitli gerekçelerle belli sahalara boşaltılır. Genellikle havaalanı yapımı, genişletilmiş askeri yerleşim merkezlerinin kurulması veya baraj, yol yapımı vb. gerekçelerle yerel halk yerinden-yurdundan sürülür. En verimli araziler, meyve-sebze bahçeleri, otlaklar, atalarının yattığı mezarlar, kutusal yerler, her şey dümdüz edilir. Yerel halk, köylerinden, yurtlarından sürülür. Atalarından kalan köylerden sürülen bu insanlar, bu üs alanlarını çevreleyen, dış mahalleler biçiminde kurulan "stratejik köyler"e yerleştirilirler. Bu alanlar adeta toplama kamplarına dönüştürülür.

Karşı-devrimin buradaki en önemli amaçlarından birisi muhtemel sızmalara karşı bir insan barikatı oluşturmaktır. Bu, daha ilk aşama olan stratejik savunmada, düşmanın başvurduğu bir taktiktir. Ancak yine bu aşamada devrimcilerin başvurdukları bir taktik, düşmanın tüm bu taktiklerini ters teptirecektir. Öyle ki, bu alanlar süreç içerisinde düşman için en tehlikeli alanlar haline gelirler. Buraya sızan her gerillayı yakalayıp sömürgecilere teslim etmekle mükellef kılınan yerel halk, sömürgeciliği yıpratana bir ögeye dönüşür. *"Stratejik köylerde yaşayan her yetişkin bir yabancı gördüğünde saldırmak ve onu bağlamak için sopa, ip ve fener bulundurmak zorundaydı. Çan çalarak, ya da tahtaları birbirine vurarak ses çıkarmalı ve bütün güçleri ile 'Vietkong' diye bağırarak, ellerinde meşalelerle yabancıyı yakalamak için davranmalıydılar. İçimizden birisi görüldüğünde, genellikle yapıları bunu. Ancak, değişmez bir şekilde, birbirlerinin üzerine düşer, beşi-onu birden bağışmaya başlardı. 'Bu yöne gitti... Hayır hayır şu yana!' Gerçek yön hariç her yana koşuurlardı."* Böylelikle "stratejik köy"de yaşayan halk, düşmanı sonuçsuzluk içinde manevi çöküşe uğratır.

"Stratejik köyler"e sızan gerillalar genelde olduğu gibi burada da halkın milis güçlerini veya kendi öz-savunma birliklerini örgütler.

GERİLLA SAVAŞINDA MİLİS VEYA ÖZ-SAVUNMA BİRLİKLERİ

Yerel MİLİS KUVVETLER veya ÖZ-SAVUNMA BİRLİKLERİ'nin esas görevi, kendi

köylerini savunmak, çevre karakollarda bulunan düşman kuvvetlerini hareketsiz kılmak, bu karakolları sürekli olarak kuşatma altında tutmak, düşman safalarında propaganda ve inandırma çalışmalarını sürdürmektir. Fakat direniş mücadelesi süreci içinde ÖZ-SAVUNMA veya ulusal kurtuluşçu milis kuvvetlerinin görevlerinin kapsamı da genişler. Öyle ki, başlangıçta evlerin ve tarlaların savunulması, ana yoldan köylere giden patikalara ve ardından da bizzat ana yolun kendisine kadar genişler. Bundan sonraki aşamada ise, basit tuzakların yanısıra, patlayıcılar da kullanılmaya başlar. Bunu takip eden süreçte ise düşman kuvvetlerini pusuya düşürmeye ve karşı saldırıları gerçekleştirmeye başlar. Son aşamada ise, düşman birliklerini karakollarına dek püskürtmeye ve karakollarını daimi olarak kuşatmaya başlar.

Bir örgütlenme biçimi olarak ÖZ-SAVUNMA, Vietnam Direniş Mücadelesinin kendine özgü koşulları içinde gelişmiştir. Diğer bir deyişle, düşmanın oluşturduğu karşı gerillaya, yine düşmanın köylerde örgütlediği "Öz-Savunma" veya Kürdistan'daki ismiyle "Köy Korucuları" ile "stratejik köyler" gibi oluşumlara karşı mücadelede bir önlem olarak ulusal kurtuluşçu ÖZ-SAVUNMA BİRLİKLERİ geliştirilmiştir. Vietnam halkının başarıyla sürdürdüğü gerilla savaşını daha güçlü kılabilmek için geliştirdiği ÖZ-SAVUNMA veya ULUSAL KURTULUŞÇU MİLİS BİRLİKLERİ, halk savaşı teorisiyle bütünleşmiş ve ondan soyutlanamaz bir hale gelmiştir. Artık ÖZ-SAVUNMA, HALK SAVAŞI veren tüm ülkelerde başarıyla uygulanabilecek bir husustur. Öyle ki, STRATEJİK SAVUNMA ve-

ya GERİLLA SAVAŞI olan ilk aşamada milis kuvvetlerinin gerekli örgütlenmesini sağlayıp, bir sonraki aşamada, özellikle kurulan bölgeelerde gündeme geldiğinde oluşturulan ve güçlendirilen köy grupları, ÖZ-SAVUNMA bölgeleri halinde birleştirilemezse, direniş mücadelesinin önemli kentlere saldırı düzenleyebilme aşamasına ulaşmak mümkün değildir. ÖZ-SAVUNMA'da yeni tekniklerin, taktiklerin ve hatta silahların geliştirilmesinde halkın yaratıcı inisiyatifi rol oynar. Vietnam halkının direniş tarihinde şöyle bir örneğe rastlanır:

"Köylerimizden birinde, düşman tüm evleri yaktı, fakat birini gözetleme kulesi olarak bıraktı. Ertesi gün bir subay etrafa bakmak için pencereden kafasını çıkarınca, yukarıdan hızla düşen bir alet kafasını uçurdu. Böylece o evi de yakttılar. Ancak askerler uzun bir süre civara uğramadı."

Vietnam'da "stratejik köyler"i yıkmak için mücadele edildiği bir dönemde, bir kampanya biçiminde sürdürülen ÖZ-SAVUNMA birliklerinin kuruluşu şu amaçları temel alıyordu: Silahları, yeni, özgür bir yaşam için kullanmak; sürüldükleri eski köylerine yeniden yaşamak için dönüş; kendi tarlalarını ekme, atalarının gelenek ve göreneklerini sürdürme özgürlüğü; vergi toplayıcılarına, ağaların ajanlarına ve onları koruyanlara karşı direniş geliştirmek ve her şeyden önemlisi, hangi koşulda olursa olsun, o "stratejik", "yeni yaşam" diye sunulan, özünde bir tür toplama kampı olan köylere sürülmeye karşı durmaktır.

ÖZ-SAVUNMA faaliyetleri ilk önce köy düzeyinde ele alınır, faaliyetler geliştikçe ve savaşım yaygınlaştıkça bölgesel düzeyde birleştirilir. Esas görevi milis düzeyinde kendini, köylerini savunmak ve düşman birliklerini veya karakollarını etkisiz kılmak ise de, bu geniş çaplı düşman saldırıları karşısında taciz edici faaliyetlerde bulunma, pusular kurma, devrimci halk kurtuluş kuvvetlerine güç toplamayla uyumlu bir tarzda sürdürülür. Bu milis örgütlenmeler düzenli birlikler için sürekli bir insan kaynağıdır. Aynı şekilde bölgesel

birliklere ve giderek düzenli ordu birliklerine katılacak askerler için muazzam bir eğitim odadır. Geliştirilen teknik ve taktiklerle köyler arasındaki bileşim de sağlanır. Öyle ki, bazı bölgelerdeki son derece mükemmel yeraltı tünelleri ile tüm köyler birleştirilerek, adeta bütün alanı kucaklayan yeraltı bir yaşam doğar.

Dikkat edilirse, ÖZ-SAVUNMA veya ULUSAL KURTULUŞÇU MİLİS, düşmanı moral olarak en çok yıpratın öğe olduğu gibi, gerillayı da sürekli besleyen, genişleten, kendi yerleşim alanını gerilanın sağlıklı bir üssü haline getiren ve yaygın BÖLGESEL GERİLLA BİRLİKLERİNİN yaratıcısı olan canlı bir besleyicisidir. O, düşman birliklerine katılan, özellikle yerel nüfustan askerler arasında yürüttüğü propagandayla, düşman birliklerindeki manevi çöküşle çözülüşü sağlar. Sadece bir örnek ele alırsak, bu propaganda'nın yarattığı etkiyi açıkça görmek mümkündür. Yaşlı bir Vietnamlı, Saygon çarşısında dolaşırken, kukla orduya yeni katılan bir grup genç askerle karşılaşır. Yaşlı adam askerlerle şöyle konuşmaya başlar: *"Ülkemiz için savaşmanız çok iyi, çok yurtseverce bir şey. İyi de para veriyorlar size, şimdi orduya katılınca. Ama size küçük bir baba öğüdü vereyim: Bir kenara azıcık para ayırın cenazenizin ananıza-babanıza yük olmaması için. Öldürüldüğünüzde ya da çalışamayacak kadar ağır yaralandığınızda ailenizin elinde biraz para kalsın. Benim de sizin gibi askere alınan iki delikanlı oğlum vardı. Birkaç ay sonra öldürüldüler ve şimdi bana bakacak hiç kimse yok..."* Yaşlı adamın sözleri askerleri etkilememezlik edemezdi. Gruptaki askerler kendi gerçeklikleri hakkında derin derin düşünmek zorunda kalmışlardır. Ve esas yerleri olan Ulusal Kurtuluş Cephesinin birliklerinde yerlerini almışlardır. Olayı, Vietnam Kazanacak kitabının yazanına anlatanlar, yaşlı adamla konuşan ve daha sonra NLF birliklerine katılan askerlerden başkası değildir. Bu inandırıcı propaganda faaliyetinin etkisi hiç kuşkusuz ki çok büyüktür. Zira

düşman ordusunda bulunan sayısız askerinin, her köyde, her şehirde sayısız insanla karşılaşması kaçınılmazdır. Ve tabii ki kendi öz diliyle konuşan bu insanlar, onun gerçekliğe yönelmesini zorunlu kılar. Ve hele hele beş kuruş bile bir karşılık elde etmeden barbar bir ordu içinde yer alarak kendi halkına zulmetmek zorunda kalırsa, bu yönlü propagandaların etkisinin de çok daha büyük olacağı açıktır.

Büyük çaplı eylemlerin düzenlenmesine geçişte de, gerilla birliklerinin en büyük güvencesi, gönlünü fethettiği, kendisini her gün ÖZ-SAVUNMA birliklerinin saflarına öğeler katarak besleyen yerel halktır. Kitlelerin devrimci potansiyelini azami boyutta harekete geçirmek, ÖZ-SAVUNMA birlikleri sayesinde gerilla bölgelerini halkın içindeki yeraltı üslerine çevirerek, daha ileri boyutlara sıçramak için uygun kırsal alanlarda, kısmi ayaklanmaların düzenlenmesini sağlar. Tarihsel yurtseverliğinden başka, azgın düşmanların karşısında çok az olanağa sahip olan Vietnam halkı bu konuda dehalar yaratmıştır. Halk savaşı güçlüğünün sırrıyla bir tek uçağa, uçaksavara dahi sahip olmadan, bu koşullarda dünyanın ilk "hava zaferini" sağlamıştır. Bir grup gerilla, Saygon'un hemen 24 km kuzeyindeki bir büyük hava üssüne saldırı düzenler. Gece yarısından az önce dev gibi bombardıman uçakları teker teker havaya uçar. Bu Vietnam halkı için, ve hatta dünya halkları için (bu koşullarda ele alındığında) o zamana kadar kaydedilen en büyük "hava zaferiydi." 15 dakika içinde bir tek uçak ve adam kaybetmeksizin 20'si dev B-57 bombardıman olan en az 27 savaş uçağı yok edilir (bu rakam resmi ABD kayıtlarına göre, gerçek rakam bunun çok üzerindedir), çok sayıda uçak da hasar görür.

Evet, birçoklarının dediği gibi, düşmanın modern ve teçhizatlı ordularına rağmen, devrimci kuvvetler tanka, topa, uçağa sahip değildir. Ama en önemli şeye sahiptir: Halkın desteğine... *"Yerel halkın yardımıyla bir tek adam kaybetmeksizin çekildik"* diyor grubun komutanı Huynh ve sözlerine bu dev

başarıların sırrının izahıyla devam ediyor: *"Birimdeki herkes, ben ve komutan yardımcım da dahil olmak üzere, Bien Hoa'dandık. Kendi topraklarımız üzerinde, kendi insanlarımızın içindeydik. Çevre köylere gidiş ve dönüşlerimizde her ağacı, her taşı ve her köpeği -ki bu sonucusu çok önemli-tanıyorduk. Fakat daha da önemlisi, çevredeki bölgeye girdiğimizde tamamen kendi insanlarımız arasındaydık. Saldırılarımız başarılıydı, çünkü, halkın tam desteğini almıştık. Bu desteği de saldırdıktan önce aylarca sürdürülen dikkatli politik çalışmalara borçluyuz."*

Gerilla savaşı bu noktaya geldiğinde, gündemine bir diğer stratejik problem girer. UZUN SÜRELİ BİR HALK SAVAŞININ doğası gereği küçük çaplı birliklerle ve muharebelerle sonuç elde etmek mümkün değildir. O halde savaşın uzatılması ve çetin bir savaş olması itibarıyla; gerilla savaşının gerekli, olanaklı ve zorunlu bir gelişme olan hareketli bir savaş haline gelme sorunu vardır. Zira, gerilla savaşı, hareketli bir savaş olarak gelişme göstermedikçe, savaş gerçek anlamını bulamaz. Savaşın uzatılmışlığı ve çetinliği içinden geçen gerilla birliklerinin, faaliyetleri içinde pişerek, uygun biçimlerde düzenli kuvvetler haline gelmeleri olanaklıdır. Böylelikle hareket şekli giderek düzgün bir hal alır ve GERİLLA SAVAŞI, HAREKETLİ BİR SAVAŞA'a dönüşür.

Ne var ki, bu belli koşullara bağlıdır. GERİLLA SAVAŞI veren birliklerin hareketli savaş veren düzenli kuvvetler haline gelebilmesi için öncelikle iki koşulun yerine getirilmesi zorunludur. Bunlardan birisi, düzenli kuvvetleri oluşturabilecek sayısal artışı sağlama, bir diğeri de nitelik olarak gelişmedir. Sayıca artış iki yönlü sağlanabilir. Ya halkı kuvvetlere katılma konusunda seferber etme ya da küçük birliklerin bir araya getirilmesiyle sağlanabilir. Daha iyi bir niteliğin elde edilmesi ise, savaşım içinde savaşçıların yetkinleştirilmesi ve silahların geliştirilmesine bağlıdır.

YENİ RAYBERLER İŞBAŞINDA...

Başarafi Syf: 6'da

sonucu "mahkum" durumuna düşen birçok kişiye olduğu gibi, gerçekleri artık gördüğünü ve sömürgecilğe karşı savaşmak istediğini belirten bu unsura da saflarını açar. Ve bu hain HRK saflarında hareket ederek, planını hayata geçirmek için uygun fırsat kollamaya başlar. Ocak ayında, HRK birliğinin Şırnak'ın Bestler mıntikasındaki bir köye toplantı amacıyla girmek için hazırlık yaptığı bir sırada hastalık numarası yaparak gidemeyeceğini belirtir. Bunun üzerine, Birlik, iki savaşçısını bu hainin yanına bırakarak görevini gerçekleştirmek üzere köye gider. Ancak, Birlik geri döndüğünde, Cemil ve Edip kod isimli savaşçıların öldürülmüş olduğunu görür. Aynı anda, çevreyi kuşatan büyük

çaptaki operasyon birlikleri de HRK birliğini çembere almaya çalışmaktadır. Durumu farkeden HRK savaşçıları, şehit yoldaşlarının silahlarını alarak düşman çemberini yarar ve geri çekilirler. Böylece, komplonun ikinci aşaması kayıp verilmeksizin atlatılır.

Kendi mahkumiyetini kaldırmak için iki HRK savaşçısını alçakça katledip düşmana sığınan ve diğerlerini de pusuya düşürmeye çalışan bu hainin şahsında ortaya çıkan olay son derece önemli bir duruma işaret etmektedir. Basit bir kişisel çıkar için her türlü değerini ayaklar altına alınamadığı bir ülke gerçekliği üzerinde hareket edilmektedir ve bu durum hiçbir zaman akıldan çıkarılmamak zorunda-

dır. Kürdistan halkı yakın tarihinde de benzeri olaylara çokça tanık olmuştur. Rayberlerin ihanetleri unutulmuş değildir. Ancak bugün düşman, toplumsal zeminin bu olumsuz yönleri üzerinde geçmiş tarihi ihanetleri çok çok aşan yeni ihanet örgütlenmeleri yaratmanın çabaları içerisinde. Bir yandan, hiçbir vahşeti uygulamaktan çekinmeksizin en şiddetli bir savaş ortamı içerisinde kitleleri pasifize etmeye çalışırken, diğer yandan da sınıfına, ulusuna ve insanlığa yabancılaştırılmış insan tiplerini canlarını bağışlama karşılığında satın alarak devrimci saflarda çeşitli komplo girişimlerini uygulama hesapları yürütmektedir. Bu, düşmanın özellikle üzerinde durduğu bir hesaptır. Ve yaşanan süreç, çeşitli özelliklerinden ötürü, ulusal kurtuluş mücadelemizin benzeri olaylarla daha da karşılaşabileceğini orta-

ya koymaktadır.

Tarihsel kökenleri ve güncel özellikleriyle üzerinde çokça durularak dikkat çekilen ihanetin çeşitli ortaya çıkış biçimlerine karşı dikkatli ve uyanık davranılması gereği, yaşanan bu acı olayla daha da dayatıcılık kazanmıştır. Ulusal kurtuluş savaşçıları ve halkımız, düşman komplolarına karşı her alanda tetikte olmalı ve her türlü düşman oyununu boşa çıkarıp etkisizleştirebilmelidir. Şu çok açıktır ki, ulusal kurtuluş mücadelemize karşı işlenen hiçbir suç cezasız kalmamıştır ve kalmayacaktır. Basit kişisel çıkarları karşısında halkın kutsal davasını satarak ulusal kurtuluş savaşçıların kanında yaşam hakkı arayanlar, HRK'nin halk adına uyguladığı acımasız adaletin pençesinden kurtulamayacak ve bunun hesabını akıllarının dahi alamayacağı biçimde ödeyeceklerdir.

BURJUVAZİ KORKU İÇİNDE...

Başarafi Syf: 7'de

önünde cuntadan eser kalmayacaktır. Egemen sınıflar, tüm şatafatlı yaşamları, lüksleri ve eğlenceleri ile sömürücü Türk devletinin yıkıntıları altında kalıp boğulacaklardır. Tıpkı, yıkılmaz sanılan Bizans'ın yerle bir oluşu gibi; tıpkı 600 yıllık tarihiyle övünen Osmanlı İmparatorluğunun hasta yatağından sağ çıkamayışı gibi, "en son ve ebedi Türk devleti" TC de bu kez nihai olarak çökmekten kurtulamayacaktır.

Ne "şanlı ordu"su, ne Avrupa emperyalizmi ve ne de ABD emperyalizmi onu bu kaçınılmaz sondan alıkoyamayacaktır.

Çünkü, hiçbir şey aç kitlelerin öfke ve lanetinden daha korkunç değildir. Çünkü hiçbir güç, artık kaybedecek şeyleri kalmayan kitlelerin gözödmüşlüğü'nün yarattığı o muazzam kuvvetin önünde durabilecek güçte değildir. Bu öfke ve kuvvet kendisini bağlayan zincirleri kırıp atmıştır. Şafak yakındır.

KÜRDİSTAN İŞÇİ PARTİSİNİN...

Başarafi Syf: 10'da

letidir. Türk devleti, Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesini ve onun Kuzey-Batı Kürdistan'daki önderi KÜRDİSTAN İŞÇİ PARTİSİ'ni yok etmek için bütün gücüyle saldırıyor. Böyle nazik bir dönemde kendisine Kürdüm diyenlerin tutumları ne olmalıdır?

Bana göre, kendisine Kürdüm diyen herkesin tutumu, Kürdistan İşçi Partisi'ni desteklemek olmalıdır. Çünkü, düşmanın, yani Türk işgalci devletinin, bugün yok etmek istediği yalnızca PKK değildir; düşmanın yok etmek istediği, günümüzde PKK'de şekillenen Kürt ulusu ve onun teslim olmayan kişiliğidir. Düşmanın isteğini boşa çıkarmak isteyen güç ise, Kürdistan İşçi Partisi'dir. Bu iki güç birbiriyle kıyasıya çatışmaktadır. PKK, ezilen Kürt ulusunu temsil ediyor, İşçi Partisi'nin yenilgisi, Kürt ulusuna çok şey kaybettirir; buna karşılık, Türk devletinin yenilgisi ise, Kürt ulusuna çok şey kazandırır. En basit örneği, bizi sürgün yaşamından kurtarır.

Bana göre, mücadelenin bu

aşamasında, niye antika eşyalara döndük sorusuyla uğraşmak, boşuna zaman harcamaktır. Mücadelenin bu aşamasında alınacak en doğru tutum, safını belirlemektir.

Ben, 1978'den önce sosyalşoven TİKP grubunun içerisinde yer aldım, daha sonraları bağımsızlar modasına katıldım ve bunun propagandasını yaptım. 1986'da Berxwedan aracılığıyla, Kürt halkına şöyle seslenmek istiyorum:

Mücadelenin bu aşamasında, ayrılık noktalarımızı ön plana çıkartmak ve ayrılık noktalarımızı derinleştirmek, ulusal kurtuluş mücadelesine değil, Türk işgalci devletine yarar. Mücadelenin bu aşamasındaki en doğru tutum, görüş ayrılıklarımızı zaman sürecine bırakmak; görüş bütünlüğüne sahip olduğumuz konuları ön plana çıkarmak ve bağımsız bir Kürt devleti için birleşmektir. Bağımsız bir KÜRT DEVLETİ için birlik, Kürt ulusunun isteğidir. Ulusal birlik için ileri! PKK önderliğinde, ulusal birlik için, ERNK saflarında birleşelim!

ULUSAL KURTULUŞÇU KİŞİLİĞE...

Başarafi Syf: 15'de

lerini olduğu gibi işleyerek de gericiliği temsil etmesi, onun uzlaşıcı ve teslimiyetçi sınıf karakterinden kaynaklanmaktadır.

Bu anlayış sahipleri, direnişçi kişiliğe de aynı tarzda saldırıya ve onu kendi reformist bakış açılarına göre suçlamaktadırlar.

İşte tüm bu anlayışlara karşı, ulusal kurtuluşçu devrimci-direnişçi kültürün nasıl ve hangi kişiliklerle yaratılacağı bir kez daha bilince çıkarılmak zorundadır. Cabral'ın deyişiyle, "Yabancı otların seçilip atılması gerekir." Kürt halk kültürünün

ne derece yabancılaştırdığı dik-kate alındığında temel hedef olarak alınan Kürt halk kültürünün direnişçi bir öze kavuşturulması ve giderek daha da biçimlendirilmesi için, "yabancı otların" temizlenmesi görevi daha da yakıcı hale gelir.

Sonuç olarak şunu belirtelim ki, ulusal kurtuluşçu kültürün yaratılmasına katkıda bulunmak isteyen her kültür emekçisinin, ulusal kurtuluşçu kişiliğe ulaşması ve böylesi bir kişilikle, kültüre doğru temellerde bir bakış açısını özümsemesi gerekir.

YAŞASIN BAĞIMSIZ-BİRLEŞİK-DEMOKRATİK

KÜRDİSTAN!

PERU'DA İNSANLIKDIŞI KATLİAM...

Baştarafı Syf: 14'de

lim olduktan sonra katledilmesi olayını bu şekilde ön plana çıkararak, bir yandan her türlü karşı-çıkışın kanlı bir şekilde bastırılmasını açıkça onaylarken, diğer yandan da bir kısım polis ve subayı yargulamakla tepkileri kendisinden uzaklaştırmaya çalışmaktadır.

Ancak, sivil hükümetin bu tavrı ordu bünyesinde derin hoşnutsuzluklara yolaçtı ve ordunun yönetime el koyacağı söylentileri hız kazandı. Bunun üzerine, Arjantin, Kolombiya, Ekvador, Venezüela, Guatemala ve İspanya devlet başkanları peşpeşe Alan Garcia'ya destek mesajları gönderdiler. Peru Devlet Başkanı'nun bugüne kadar silahlı kuvvetler ile ilişkilerini iyi düzeyde tutmaya çalıştığı ve bu vesileyle ordunun Aydınlik Yol gerillalarına karşı mücadelesini daima desteklediği, ancak son olayda ortaya çıkan durumdan askerleri

sorumlu tutmasının ordunun tepkisine yolaçarak, yönetime el koyma yolunda çabalar doğurduğu belirtilmektedir.

Gelişmelerin bu boyutlardaki çıkışlara yolaçmasını engellemek ve devletin katliamdaki sorumluluğunu gözardı ettirmek için sonuçta bir grup asker hakkında soruşturma açılırken, Adalet Bakanı ile Lima Emniyet Müdürü de görevlerinden istifa ettiler.

Diğer taraftan, katliam haberi üzerine cezaevlerinin önünü dolduran yüzlerce tutuklu ailesi kanlı uygulamayı protesto ederek, sorumlularından hesap sorulmasını istedikler. Sosyalist Enternasyonal toplantısının kapanışından hemen sonra ise, solcu Tupac Amaru (MRTA) örgütüne bağlı silahlı gruplar başkent Lima'daki Alman DPA, Fransız AFP, İngiliz REUTER ve İtalyan ANSA haber ajanslarının-

bürolarını basıp bir süre işgal altında tutarak katliamı protesto ettiler ve dünya kamuoyunun dikkatlerini gelişmelere çektiler. Aynı günlerde, bir turist trenine yapılan bombalı saldırıda da Avrupalı ve Amerikalı 7 turist öldürülürken, 28'i de yaralandı. Cezaevlerindeki katliamdan sonra, ülkede uzun süredir gelişmekte olan silahlı direniş eylemlerinin boyutlandığı ve Aydınlik Yol ile Tupac Amaru örgütleri arasında eylem birliği anlaşmasına varıldığı bildirilmektedir.

Sosyal-Demokrat Devlet

Başkanı Alan Garcia'nın istemi üzerine 95 polis ve subayın tutuklanması ile olayların önü tutulmaya çalışılsa da, cezaevlerindeki katliamın toplumda yarattığı hoşnutsuzluğun kolay kolay bastırılmayacağı ve ordunun da mevcut durumdan duyduğu hoşnutsuzlukla ülke yönetimi üzerindeki ağırlığını artırmaya çalışacağı görülmektedir. Önümüzdeki dönem, Peru'da ordu ile sivil hükümet arasındaki çelişkilerin daha da keskinleşmesine ve yeni yeni patlamalara tanıklık edecektir.

KÜRDİSTANLI EMEKÇİLER ERNK...

Baştarafı Syf: 5'te

başladılar. Saat 11.00'e dek süren bu akın sırasında bir yandan da davul-zurna eşliğinde folklor gösterileri yapılıyor ve çevrede bulunanların tüm dikkati eylemciler üzerinde toplanıyordu. Saat 11.00'de yürüyüş korteji; ulusal bayrak, Ulusal Önderimizin resmi, başta PKK-MK üyeleri olmak üzere şehit yoldaşlarımızın resimleri ve çeşitli dillerden pankartların arkasında yer alarak, Enternasyonal Marş'ının okunması ardından yürüyüşe geçti. Yol boyunca megafondan Almanca ve Türkçe konuşmalar yapılıyor, Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesinin gelişimi ve sömürgecilerin karşı-devrimci "özel savaş" uygulamaları anlatılıyor, çevrede bulunanların tüm dikkati Kürdistan'da verilmekte olan haklı ulusal kurtuluş savaşına çekiliyordu. Bir taraftan da yaygın bildiri ve yayın dağıtımını yapıyor; yazılı belgelerle de mücadelemizin tanıtılmasına çaba sarfediliyordu.

Bir saatlik yürüyüş ardından miting alanına toplanan Kürdistanlı yurtseverler ve enternasyonalist dayanışmacılar eylemlerine burada devam ettiler.

Devrim şehitlerinin anısına bir dakikalık saygı duruşu ardından Almanca ve Türkçe konuşmalar yapıldı. Folklor ekibi çevrede bulunanların coşkulu alkışları eşliğinde Kürdistan'dan halk oyunları sundu. Giderek eyleme katılan halk kitleleri de ulusal bayrak altında kenetlenerek bu coşkulu halaylara eşlik ettiler ve çevrede bulunan 500'ü aşkın yabancı izleyicinin hayranlığını topladılar. Daha sonra hep bir ağızdan Ulusal And içilerek, coşkulu halaylarla eylem sonuçlandırıldı.

Şehrin en işlek alanında gerçekleştirilen yürüyüş ve miting eylemi geniş çevrelerin dikkatini Kürdistan üzerine çekerek güçlü bir propaganda eylemine dönüştü. Bu eylem aynı zamanda, gerek dost güçlerle dayanışmanın artırılması ve gerekse Kürdistanlı kitlelerin kendi aralarındaki birlik ve mücadele ruhunun derinleşmesi açısından güçlü bir zemin oldu. Eylemin başarısı ve coşkulu ruhu, gelecek eylemler için de büyük bir çekim gücü ortaya çıkarmış ve gelecekteki daha güçlü ve kitlesel eylemler için sağlam bir zemin oluşturmuştur.

SÖMÜRGEÇİLER, İDAM...

Baştarafı Syf: 1'de

lere ve halka gözdağı verme politikalarının bir parçasıdır. Düşman böylece içine düştüğü aczi bertaraf etme çabası içindedir.

PKK-Kars Davasında 5 İdam

9. Kolordu Erzurum Sıkıyönetim Askeri Mahkemesinde görülmekte olan 232 kişilik PKK-Kars davası karara bağlandı. 26 Haziran'da açıklanan kararda, faşist mahkeme, 5 savaş esirine ölüm, 3'üne ömürboyu hapis ve 83'üne de 20 ila 3 yıl arasında değişen hapis cezaları verdi. 138 kişi ise beraat etti.

Mahkeme kararı, "Biji Serok Apo" sloganıyla karşılayan devrimci savaş esirlerinden idama çarpıtılanlar şunlar: Cema-

lettin Cinkılıç, Hasret Kuş, Hüseyin Makal, İsmail Çakmak, Serdar Ökmen. Ayrıca Hikmet Tabak, Mihrali Yılmaz, Seyfettin İnkılıç ise müebbed hapse mahkum edildiler.

Alu yıldır süren mahkeme sonunda bu süreçte 3 savaş esirinin cezaevinde katledildiği açığa çıktı, ancak sömürgeciler bu cinayetlerini de "doğal ölümler" şeklinde açıklama yoluna gittiler.

PKK- Ömerli Davası Sonuçlandı

7 savaş esirinin yargılandığı PKK-Ömerli davası sonuçlandı. İbrahim Aslan ve Davut Tekin 13'er yıl, 4'er ay; Fadıl Aslan ve Veysi Parıltı ise 4'er yıl hapis cezasına çarptırıldılar. İskan Oğuz, Kadir Yıldız ve Mehmet Parıltı da beraat etti.

Yazışma Adresi:
Berxwedan
c/o Feyka-Kurdistan
Postlagerkarte Nr. 060579 C
Kaiser Str. 151
5300 Bonn 1

Ödeme Adresi:
BfG.-Bonn
Konto Nr: 12052421 00
BLZ: 380 101 11

Danimarka 5.- dkr.
Avusturya 12.- s.
İngiltere 0.50 £.
Hollanda 2.- hfl.
Belçika 40.- bfr.

Norveç 4.- nkr.
Fransa 4.- ff.
İsviçre 1.50 sfr.
İsveç 4.- skr.
Avustralya 2.- \$

Impressum: I. Korkmaz, c/o Feyka-Kurdistan

والإيمان المطلق بالشورة والوعي الثوري العميق والتصميم على الأمور من أجل انتمار الشسورة وخبايم أخرى مثل الجرأة والشجاعة. ولكن ما يجب ذكره هنا هو عدم ترده في لحظة من اللحظات في مواجهة الاستعمار الناشي والتمتع بروح عالية باستمرار، والقدرة على اتخاذ القرارات السريعة دون تردد، ومواجهة أصعب المواقف بأعصاب هادئة، والسهارة في القيادة والإدارة التي كانت دائما مصدر الثقة لرفائه، كما كان يجسد في شخصه مستوا عاليا للتطور والشخصية الثورية. والواضح أن الذي أكسبه كل هذه الخبايم هو تواجده الدائم في خضم لهيب النضال والثورة وهذه هي أبرز خصائصه. الانقطاع عن العملية الثورية بالنسبة له كان يعني الانقطاع عن الحياة نفسها، لذلك بذل وباستمرار جهودا جبارة من أجل عدم الوقوع في وضع كهذا. وكان يرى الحل الصحيح والكامل لقضايا النضال الثوري في إطار الممارسة الثورية نقلا، لا في مكان آخر. وكان يواجه كل القضايا بشعارات "مزيدا من التجارب، مزيدا من التطبيق العملي". وفي إطار عمله الثوري كان دائما في مواقف الهجوم. ووصل إلى مرتبة الخلود وهو يبذل جهودا جبارة في خضم النضال الثوري الهادف لحمل النشاي التاريخية. كان دائما يرى الحياة في الاشتباك المستمر مع العدو بهدف خنقه، وفي الهجوم الدائم والنضال الدؤوب في سبيل قضية تحرير شعبنا. بخاصته هذه كان الحلم المزعج للاستعمار الناشي، كان الشرارة الأولى التي تسبق كل هجمة يشنها شعبنا على العدو.

ومما لا شك فيه أن خصائص الرفيق عكيد هذه لم تلد معه حين ولادته، بل اكتسبته إياه تجارب الخمسة عشر عاما الماغية من نضال بروليتاريا وشعب كردستان تحت قيادة حزبهما حزب العمال الكردستاني. نتيجة هذه النضالات العظيمة التي دامت عشر سنين يعتبر تصيد نضال كهذا وخلق هو ١٩٤٦ أبطال المناضلين مفخرة لشعبنا وحزبنا.

بحياته الخنية والمشرنة أصبح الرفيق عكيد - دون شك وتردد - طليعة لنضال تحرير شعبنا وطبقتنا الماملة منذ بداية عمره. استشهد ووصل إلى المرتبة الخلود بعد مسيرة نضال ثوري غسني دام عشر سنين على هذا الدرب، عشر سنين من النضالات العظيمة. استشهد في الوقت الذي نضج فيه تماما ويحتاجه النضال الثوري أكثر من أي وقت مضى. ويسير شعبنا الآن تحت قيادته المعنوية العظيمة في طريق التحرير الذي رسمه حزبنا، وهذا هو الجواب الحقيقي لذلك. وتدفع وحداتنا التحررية وشعبنا الوطني بعشرات الآلاف من أمثال عكيد إلى حريتنا التحررية وتسيب بشعبنا للنهوض والوحسد ولجعل ذكرى هذا البطل المشتام نبراسا في نضالنا المستمر على طريق النصر.

أيها المناضلون والثوار!

لقد أمت بنا خسارة كبيرة وألم عميقة. وهذا ما يلقي على عاتقنا أكبر المهام الثورية في إطار شعبنا لأن نكون قوة أعظم وذات شأن أكبر. نتحملنا المهام الثورية العظيمة وذكرى الرفيق عكيد ديننا مستحقا وواجب التسديد. يأتي على رأسها تحقيق المهام الثورية بجدارة في الوقت المناسب والمناسبة والرشيعة، والدفع بنضال تحريرنا الوطني قدما نحو الامام على طريق النصر السريع الشيء الذي يعتبر أهم متطلبات ذكرى الرفيق عكيد.

- لنجعل ذكرى الرفيق عكيد نبراسا في حريتنا الثورية المتماعدة!

- لنكن أكثر يقظة وانتباها وحيطة في مواجهة الاعيب ومواقمات العدو!

- لنعمل من أجل محاسبة المشعمر الفاشي الوحشي وأزلامه من العملاء والخونة!

- لنند شعبنا في مواجهة الأعداء ولنحارب بجدارة!

- لنسر بوعي ودون تردد تحت رايات حزب العمال الكردستاني وجبهة

التحرير الوطني الكردستانية وقوات تحرير كردستان!

* عاشت حرب كردستان التحريرية!

* عاش حزب العمال الكردستاني وجبهة التحرير الوطني

الكردستانية وقوات تحرير كردستان!

١٥ أيار ١٩٨٦

قوات تحرير كردستان

نضالات عملية أكثر تقدماً ورفع شأن القوى العملية الى سوية متقدمة جداً وجعل الخطوات العملية الضرورية ممكنة وناجحة هي المهام التي يجب أن يسحر الثوار كل قواهم الفكرية والبدنية من أجل تنفيذها في خضم النضال العملي. فندخل وبلاستناد على نضال سيدك عروش نظام ١٢ ايلول الفاشي مرحلة تتطلب تطوير النضال وترسيخ التنظيم الثوري بين القواعد، وايجاد هذه القواعد في المكان والموقع المناسب من أرض ووطننا، وتوسيع اطار القوات المسلحة الثورية والوحدات القتالية التي أقصى حدود ممكنة، وتكليف الجماهير بالمهام الثورية، وخلق تنظيمات أكثر اتساعاً وشمولية وتنظيم الشعب وتطوير توجيهه وتنظيمه كما ونوعاً. أداء كل هذه المهام بنجاح وظيفه حياتية لابد من أداءها بالنسبة لنضالنا الثوري. وهذا بدوره يتطلب توجيه نضالات القوى الثورية نحو تحقيق هذه المهام وأن نخدم الدعاية والتحرير الثوريين والعمليات المسلحة وكل النشاطات الاخرى، المساعي المبذولة من أجل تنفيذ هذه المهام. ومثلما يشكل القتال في وجه الاستعمار الفاشي التركي هي الجماهير الشعبية ضرورة ملحة، نعتبر عملية تدريب وتعبئة هذه الجماهير ضرورة ملحة بنفس القدر. اذ يجب ازالة كل المعوقات من طريق التنظيم وذلك بالجوء الى الكفاح المسلح رفيع المستوى المنظم والمخطط. من عمليات الحرب الخاصة الى سحق زعماء الاثتيا والميليشيا العميلة والقوى الهجومية المعادية. هكذا يجب أن يكون النضال وعلى هذه الشاكلة يجب أن يستمر حتى النهاية.

اننا نرى قوانا وظروفنا مساعدة جداً وكافية وملائمة أكثر من أي وقت مضى من أجل تحقيق هذه المهام المرحلية الملحة. ولكني نتمكن من تحقيق النجاح في أداء هذه المهام ونمل الى نضالات عظيمة رائية، يشكل خط حزبنا - كما كان في السابق - دليلاً ومرشداً في خلق هذه النضالات العظيمة بالاستناد على الدعم والقوى الذاتية لشعبنا. فالاعتماد على هذه القوى ومتابعة النضال بشكل صحيح يزيل كل أسباب الفشل ويزيد من احتمالات النجاح. على ضوء هذا التوضيح، اقامة تنسيق بين التطورات والمهام وتطوير الاساليب النضالية الضرورية بشكل كاف، وتقييم نضالنا العملي بشكل عميق وبكل أبعاده بالاستناد على التجارب المتعددة السابقة يسهل تنفيذ هذه المهام ويجعلها أمراً ممكن التحقيق..... من هنا تأتي ضرورة تقييم نضالنا بشكل كاف وصحيح. ولكن ليس بالوقوع في خطأ انكار كل شيء أو الاعتقاد بوصول كل شيء الى التمام والكمال، ولا بتعظيم السلبيات أو الايجابيات من جانب وحيد، بل بكشف الحقائق والاطفاء بنظرة موضوعية واستنتاج الدروس والعبر التي تزيدنا قسوة.

فيالتطور النظري والعملي وتحقيق هذه المهام في قفزة صيف ١٩٨٦، تصبح الحركة أكثر فاعلية ومنعة، وتتولد حوافز خلق التطورات اللاحقة والدخول الى مرحلة النضالات العظيمة.

لقد فقد شعبنا وحزبنا ووحدتنا التحررية ابناً غالياً من أبناءها عضو اللجنة المركزية لحزبنا وقائد وحدتنا الانسان والقائد العظيم الرفيق معصوم قورقمار (عكيد) الذي استشهد في خضم النضال الناجح، نضال الانتقال الى مرحلة جديدة مليئة بالتطورات المحتملة. لقد حقق العدو النجاح فسدي نقطة واحدة، نجح في شيء عجز عن تحقيقه طوال عدة سنوات خلت بالهجمات العلنية واللاعيب وأساليب فرط الخيانة والعبودية. اسهاد الرفيق معصوم ني مثل هذا الظرف يزيدنا قوة في مواجهة الاستعمار الفاشي التركي، وأصبحت ذكراه وقيادته المعنوية منبهاً للقوة المطلوبة لتحقيق النجاح في المرحلة المقبلة.

يأتي الرفيق عكيد على رأس أولئك الذين حققوا قفزة ١٥ آب ١٩٨٤. فكان على رأس النضال منذ البداية، سواء في مرحلة استمرار الاستعدادات، وسواء في مرحلة تحقيق وتطوير مقاومة ١٥ آب الثورية. اذ يمكن القول بأنه الانسان الذي بذل أكبر الجهود في سبيل تمعيد هذا النضال. على ضوء ذلك يمكن القول بأنه شخصية عظيمة لاتعرف التردد، لايمكن أن تركز أبداً، لاتغرب التعب، بخمائمها هذه انعكست شخصية الرفيق عكيد على مقاومة ١٥ آب المسلحة وتجاربها الفريدة.

كان الرفيق عكيد واحداً من الشخصيات الثورية التي نجحت في تجسيد هذه المزايا في نفسها، مثله في ذلك مثل أولئك القادة العظام أصحاب الشخصيات الثورية الفذة الذين شوهوا بكثرة في الثورات البروليتارية والشعبية. ليس هناك مجال للذكر كيفية تجسيده خمائم المناضل البروليتاري

الممارسات بصمت، واحتمال ابقاءهم مكتوفي الايدي أمامها • ولا بد من ايمان مثل هذه الظروف الملائمة الى مقاومات وانتفاضات جماهيرية واسعة لافشال كل تكتيكات الحرب الخاصة هذه •



ان مقاومة ١٥ آب المسلحة والنضال الثوري المتعاقد باستمرار، يلحقان ضربات قوية وعظيمة بالاستعمار الفاشي ويتركان أثرا عميقا على الجماهير الشعبية، وألحقا الهزيمة ولو بشكل محدود بالقوات الفاشية الاستعمارية التركية • وأدخلتنا مرحلة ثورية جديدة نقف فيها أمام ضرورة الانتقال الى مرحلة أعلى من النضال العملي والسياسي •

لقد باءت بالفشل كل المساعي المبذولة من أجل رن صفوف نظام ١٢ أيلول الفاشي في مواجهة النضال الذي نخوضه ضده • وزاد تشتته أكثر فأكثر وتم تجاوزه، الا أن البرجوازية التركية والامبريالية لاتزال غير قادرة على الاتيان بالبديل • أي أن القوى المتسلطة غير قادرة على الاتيان بسلطة سياسية جديدة • وثمة قوى كثيرة على الساحة، ترى مختلفة ومجردة تجاوزت السلطة الحالية وتنظم جهودها لتكون الطرح الجديد والبديل عن السلطة الراهنة • ففي الوقت الذي كان يوجد فيه صوت واحد هو صوت فاشية ١٢ ايلول العسكرية التي تمزقت بضالنا الثوري، بدأت هذه القوى تبذل جهودها المضحكة عديمة الشعور واستخدمت هذه النماذج التعمية، انمسا يشير الى أننا سنعيش فسي المرحلة المقبلة وضما سياسيا نشطا • فالجماهير الشعبية التي تعاني أزمة عميقة جدا في ظل النظام الفاشي وتأثرت بعمق بحربنا الثورية، ستنزل لا محال الى الميدان العملي والسياسي تحت لواء قيادتها الثورية • وقد انطلقت بالفعل شرارة مثل هذه التطورات في يومنا • والجدير بالذكر أن التنظيم الجيد وقيادة الجماهير بشكل صحيح في هذه المرحلة سيخلق تطورات ثورية متقدمة ينبثق منها حكم الثورة •

ان الوضع الذي تعيشه القوى الاخرى في يومنا، يظهر وبوضوح الماهية التي ستكون عليها تطورات المرحلة المقبلة • فما يتم تجاوزه في شخص نظام ١٢ ايلول الفاشي، لا يعني تجاوز السلطة السياسية للبرجوازية التركية فحسب، بل يعني أيضا نهاية سيطرة كل الطبقات الحاكمة التركية الصمتي يرجع تاريخها الى قرون طويلة • فهذه الطبقات حققت سيطرتها منذ القدم بالاستناد على القوة العسكرية تسير اليوم نحو التشتت والانهار المتسارع • لهذا السبب، فان تجاوز هذه السلطة لم يعد كما كان عليه في السنوات الاولى من السبعينات، ان لا ليست هناك أطروحات بديلة وأصبحت المسألة بالنسبة لها مسألة حياة وموت • فدخلت السيطرة البرجوازية التركية مرحلة لم يعد بإمكانها الخروج منها • دخول مرحلة كهذه مصير محتم بالنسبة لها • ولتبتكر ماشاءت من الاحزاب القديمة منها والجديدة، العسكرية والمدنية، ولتخلق ما طاب لها من السياسيين، فهذا لن يعير في الامر شيئا ولن تتمكن من تخدير الشعب أكثر مما فعلت، ولن تستطيع الاستمرار في سيطرتها كما فعلت في السابق، لانها لم تعد بالامر السهل والممكن •

لقد كانت سياسة الطبقات البينية في تركيا صعيه جدا ومقنعة ولم تظهر على الساحة السياسية الاكفوة "يسارية" و "ثورية" واهنة ومزيفة • أما الآن فقد سحقت ولدرجة كبيرة هذه البنية الضعيفة واسقطت الاقنعة عن وجوهها خلال السنوات الست السابقة في ساحة النضال الشاق، وعزيت وجوهها الحقيقية أمام الشعب، ولم يعد بإمكانها اخفاء أمر عماليتها للبرجوازية • لذلك لن تستطيع هذه القوى المروضة الاستمرار في حياتها مهما دفعتها البرجوازية الى الساحة وحت أي الاقنعة فعلت ذلك فلتفعل • أما النواة التي ستخلق مثل هذه التطورات وتدفع بها عندما نحو الامام فهي القوى الثورية المتجسدة في يومنا في حزب العمال الكردستاني وجبهة التحرير الوطني الكردستانية وقوات تحرير كردستان المعبر عنها بحركة التحرر الوطني الكردستانية • ويدخل التنظيم الكردستاني الذي يملك زمام المبادرة في يده وله وزنه باعتباره القوة المولدة لهذه التطورات، يدخل هو الاخر المرحلة الجديدة بقوة كبيرة ووحيدة ومؤثرة • لذلك فتحقيق المهام الثورية المرحلة المقبلة وتأسيس قوى الشعب العسكري والسياسية، سيولد أشكالاً نضالية متطورة جدا وستتقدم على طريق السلطة الثورية •

تواجهنا اليوم مهام ثورية تتطلب حلول عاجلة قبل الدخول الى المرحلة التي سنعيش فيها تطورات تاريخية وعظيمة جدا • اسيعاب النتائج المستمدة من النضال السابق وتطوير الثورة وخوض

مثل اصدار "قانون الندم" الرامي لضرب الحركة من الداخل، والى تسليط الخيانة والعبودية. وحين فشلت في هذه أيضا، عمدت الى تنظيم الانسان الكردستاني تحت امرة خدمها من الاقطاع. رؤساء العشاء تحت اسم "حماة القرى" بهدف مواجهة نضال التحرر الوطني الكردستاني عن طريق النقاتل الداخلي وتطبيق تكتيك "كردستنة الحرب". ان تكتيكاتها هذه ايضا باءت بالفشل، الامر الذي اضطرها الى مدقواها القديمة بقوة جديدة ونشر غصبات الثورة - المضادة في كل أرجاء كردستان. وأحدثت المكافآت لكل من يقطع رأس ثوري" وأوجدت "مبادئ الرؤوس" لأصفياء الشوار الواحد تلو الآخر، ونظمت وكلفت العملاء والمخبرين للاندساس في صفوف الوحدات التحررية. وحين عجزت عن سد الطريق في وجه الجماهير المندفعة الى صفوف الثورة، أوجدت "اليساريين المزيفين" والاحزاب "اليسارية" وربطتها مع اليسار التصوي وتنفعتها للهجوم على حركة التحرر الوطني الكردستاني وعلى نضال هذه الحركة. ومارست الوحشية والبربرية والبطش، هاجمت كالحوش المفترسة، أفرقت ودمرت، هجرت وقتلست، اعتقلت و..... عملت كل ما أسعفتها بها طبيعتها وخصائصها التاريخية، وغطت الجبال والوديان بهذه التكتيكات. واتخذت من انعدام الخلق والشرف أساسا لدعايتها الى جانب اطلاق العنان لكاذيب لاجد ولا حصر لها. نشرت ألف خبر وخبر بحق القيادة الثورية والتنظيم الثوري، من اذاعة نبأ مقتل شخص واحد أكثر من مرة حتى السعي لاختفاء الكذب والتغطية على أشهر خصائصها الا وهي انعدام الشرف في اطار مفهوم الشرف لدى شعبنا. ولا تزال تستمر في مساعيها هذه في يومنا أيضا دون أي انقاص من سرعتها.

ان الامر الملفت للنظر في اطار مساعيها هذه هو مبادرتها لتحديد عمر الحركة الثورية (يومان) ٧٢ ساعة) اضافة الى أقوالها "لقد أنهيتهم"، "اقتلعتهم من جذورهم". كانت تقول ذلك في الوقت الذي تمنح فيه سلطات وملاحيات أوسع لجيشها وترفع الاحكام العرفية. لقد كررت وما تزال كذلك منذ سنتين وبشكل يومي. ولكن تعمل على اللجوء الى ممارسات جديدة في اطار الحرب الخاصة مثل "انشاء القرى الاستراتيجية" حيث تهجر السكان من المناطق الحساسة وتقيم المناطق الامنية. فتجمع الثوري المفيرة وسحيطها بالاسلاك الشائكة والمحارس، وتفرغ المواقع الحساسة وتقطع علاقة الشعب مع قوات التحرير الثورية، الا أن الشعب الذي لا يمكن مده عن الانضمام الى هذا النضال، يدفع بكل هذه الى الطريق المسدود.

ان ارتفاع صيحات زعماء الفاشية التركية قائلة "انهيناهم"، "استأملناهم من جذورهم" في الوقت الذي يدخل فيه نضالنا التحرري الوطني مرحلة جديدة أعلى، انما يدل على عجز وارتباك وكذب ورياء الفاشيين. لجوعهم الى مثل هذه التكتيكات انما يشير الى دخولهم مرحلة عجز واحباط وفشل جدي في مواجهة حربنا الثورية التي تحبط وباستمرار كل تكتيكات العدو والحرب الخاصة، وتفلسس هذه التكتيكات بشكل تام.

تولد تكتيكات "الحرب الخاصة" الجديدة التي يلجأ اليها المستعمرون الفاشيست وضعا حساسا جدا، وتجعل مهمة احباط هذه التكتيكات على رأس المهام التي يجب أن يؤديها الثوار. لجوء العدو الى هذه التكتيكات انما يعني أنه يلعب بالنار. لذا فان افعال مثل هذه التكتيكات عملية سهلة وممكنة بالنسبة لنا، وهذا ما سيؤد تطورات هامة للغاية. ان امكانية افعال تكتيكات العدو هذه تكمن ضمن التكتيكات نفسها. فلن تستطيع النيل من شعبنا، ولن يمكنها اقتلعه عن وطنه وترابه ولن تقدر ابعاده عن عمله. بل أن هذه الاماليب تشد من عزمته، تنشطه وتحركه وترفع من ارادته وتصميمه على المقاومة، وتشكل حافزا له على انخراطه في صفوف النضال الثوري. ولكن الامر الذي منه هو اليقظة والانتباه والاستعداد والجاهزية الدائمة للقتال والدعاية والتحريض الثوريين، وان التنظيمي والعملية المسلح، لدفع القرويين الكردستانيين الى التمسك بترابهم ومواقعهم وعملهم. ويجب كشف الوجه الحقيقي وتعرية هذه الممارسات وعن أهدافها وعمما يمكن أن تسفر عنه، أمام الجماهير، وتوعية هذه الجماهير وايقاظها اذا ما. كما يجب توسيع رقعة الاطار التنظيمي بسين الفلاحين بالاستناد على هذا النضال. ولا بد من مواجهة والتصدى لممارسات العدو بكل الوسائل والاساليب الممكنة، المسلحة وغير المسلحة ودفع الجماهير لمقاومتها، ورفع وتيرة مقاومات الشعب وجعلها مقاومات جماهيرية شاملة. كما يجب القضاء على كل سبل احتمال قبول أية قرية مثل هذه

- ٢٩- نشب مدام مسلح بين قوات تحرير كردستان ووحدات الجيش الفاشي في ميديات- ما ردين اسفر. عن مقتل ثلاث جنود وجرح عدد كبير آخر.
- ٣٠- قامت قوات التحرير الثورية بمداومة قرية بوزقون-أروه ونفذت حكم الاعدام بواحد من الميليشيا وجرحت أربع آخرين.
- ٣١- في الاشتباكات المسلحة التي نشبت في بيت الشباب- هكاري بيث قوات التحرير الثورية وقوات جيش العدو قتل رقيب أول وأربع جنود كما جرح عدد آخر من جنود العدو أثناء هذا الاشتباك.
- ٣٢- نصبت قوات التحرير الثورية كميناً في تشقورجة أسفر عن تدمير آليتين عسكريتين تدميراً كاملاً وجرح عدد كبير من جنود العدو.
- في ديار بكر نفذت قوات التحرير الثورية حكم الاعدام رمياً بالرصاص بأربع من ضباط العدو الفاشي.
- ٣٣- نشب مدام مسلح بين قوات تحرير كردستان وجيش العدو الفاشي في برتك- ديرسيم أسفر عن اسر أحد الرفاق متأثراً بجراحه واستشهاد رقيب آخر، في هذا الاشتباك الذي دام ساعات طوال تكبد العدو خسائر فادحة لإرواح والمعدات.
- ٣٤- تنفيذ حكم الاعدام بالمخبر العميل المدعو جاسم في فيران شهير - أورفة.
- ٣٥- تأمين أسلحة حماة القرى أثناء العمليتين اللتين نفذتا في قرى كرجوش، هذا وأطلق سراح الميليشيا بعد أن تعهدوا بالكف عن عملهم كميليشيا.
- ٣٦- تأمين أسلحة حماة القرى في خمس قرى خلال العمليات التي نفذت في خمس من قرى كبروران ميديا وقطعوا على أنفسهم وعد الكف عن عملهم كميليشيا.
- ٣٧- الهجوم بالقذائف، الماروخية على مركز الاتصال ومنزل المختار في شرية أورمان أردو-أروه أدى الى الحاق أضرار بالغة بهما. والجدير بالذكر أن تنفيذ هذه العملية التي جرح فيها اثنان من حماة القرى جاء في الوقت الذي قدم فيه وزير الداخلية الى سيرت.
- ٣٨- نفذت وحدات التحرير الثورية، هجوماً جريئاً على مخفر كيني- بنغول أسفر عن الحاق أضرار بالغة بالمبنى وعن قتل وجرح العديد من جنود العدو.
- ٣٩- نفذت قوات التحرير الثورية حكم الاعدام على أحد العملاء في تشاناق- قره قوتشان.
- ٤٠- قامت قوات التحرير الثورية بتدمير خط أنابيب البترول في قرية تيلكيلار- بازارجق أدى الى اشتعال النيران فيها عدة أيام نجم عنها جسائر مادية جسيمة. ومن الجهة الأخرى وقعت قوات العدو التي هزعت الى مكان الحادثة في كمين قوات التحرير أسفر عن وقوع عدد كبير من القتلى والجرحى في صفوف العدو أحدهم برتبة ملازم أول.
- ٤١- نشب اشتباك مسلح بين قوات التحرير الثورية وقوات العقوف في قره قوتشان أسفر عن قتل وجرح عدد كبير من جنود العدو. وعادت قوات التحرير الى قواعدها سالمة.
- ٤٢- أممت قوات التحرير الثورية أسلحة حماة القرى أثناء العمليتين اللتين نفذتاها في كرجوش هذا وأطلقت سراح الميليشيا بعد أن تعهدوا بالكف عن أعمالهم كميليشيا.

من خلال الضربات القوية التي ألحقها متناومة ١٥ آب المستمرة منذ قرابة السامين، بالعدو الفاشي التركي، شكلت قوة جبارة تلتها حولها الجماهير الشعبية المندفعة بحماس للانخراط في صفوف النضال العملي، وتنفذ مؤامرات المستعمرين الواحدة تلو الأخرى، وتحبط تكتيكات الحرب الخاصة الامبريالية الاستعمارية الفاشية التركية، وتسحق نهاليات الثورة- المضادة الساعية لتمنية حركة التحرر الوطني الكردستاني. ومن أجل الحفاظ على سيطرتها وبالتالي وجودها أمام هذه التطورات، تلجأ الامبريالية والفاشية التركية الى تطبيق تكتيكات "الحرب الخاصة" الجديدة رغبة منهما في التصدي لحربنا الثورية والإجهاز على نضالنا الثوري. فتزج بكل قواها في هذه الحرب بدءاً من الارهاب وأعمال الاستفزاز وجبه الدسائس، مروراً باستخدام كل تكتيكات "الحرب الخاصة" وتسخير عمال الثورة- المضادة (الكونترا) واللجوء الى الحرب النفسية بشكل متداخل في آن واحدة. فمنذ انطلاقة فترة ١٥ آب، هاجمت بكل قواها العسكرية من أجل سحق أية انتفاضة محتملة ولازالمة "المصيبة" التي حلت عليها، بضربة خاطفة. وحين فشلت في تحقيق ذلك، لجأت الى تكتيكات جديدة

- عميلين وجرحت عددا كبيرا آخر من الجنود والميليشيا الذين وقعوا في غمينها الذي نصبتة في قرية جمكي تعلقو - شرناق - سيرت.
- ١١- في الثامن والعشرين من آذار ١٩٨٦ أسفر الاشتباك الذي نشب بين قوات تحرير كردستان ووحدات جيش العدو، عن قتل وجرح عدد كبير من جنوده، كما استشهد في هذه المعركة قائد الوحدة التحريرية والقائد الكبير عضو اللجنة المركزية لحزبنا الرفيق عكيد.
- ١٢- في آذار ١٩٨٦ نشب اشتباك بين قوات التحرير الثورية وقوات جيش العدو الفاشي قرب قرية رابوسك أسفر عن مقتل عريف وجرح العديد من جنود العدو.
- ١٣- في آذار ١٩٨٦ فجرت قوات التحرير الثورية منزل مخبر قرية كفور - ألودره. كما قتل جندي كان في طريقه الى نقطة الحراسة، نتيجة انفجار لانتة علقت على الطريق.
- ١٤- في آذار ١٩٨٦ نفذت قوات التحرير الثورية حكم الاعدام بأربع جنود وجرحت عدد كبيرا آخر ودمرت أليتهم تدميرا كاملا بعد أن وقعوا في الكمب الذي نصبتة أمامهم.
- ١٥- في الثامن من نيسان ١٩٨٦ نشب اشتباك بين قوات التحرير الثورية وقوات جيش العدو الفاشي في المنطقة الجبلية من هكاري دام يوما كاملا، أسفر عن مقتل ضابط وجنديين وجرح عدد كبير آخر. هذا وقد استشهد في هذه المعركة الرفيق عزيز بعد مقاومة بطولية حتى النهاية.
- ١٦- دمرت قوات تحرير كردستان مركز تعبئة البترول في توى بلان وكبدت العدو خسائر مادية فادحة قدرت بـ (٢٥) مليوناً.
- ١٧- هاجمت قوات التحرير الثورية مركز الرادار في بولومور - ديرسيم ودمرته تدميرا كاملا قتل خلالها أربع مواطنين.
- ١٨- في نيسان ١٩٨٦ نصبت قوات التحرير الثورية كميناً في تشقورجه أسفر عن تدمير آليتين عسكريتين تدميرا كاملا وجرح عدد كبير من الجنود.
- ١٩- في ٣٠ نيسان نفذت قوات التحرير الثورية حكم الاعدام بمختار قرية شانكوى - كفي المخبر العميل جميل يازجي.
- ٢٠- في أواخر نيسان نشبت اشتباكات عديدة في المنطقة الجبلية من ديرسيم أسفرت عن قتل وجرح عدد كبير من جنود العدو، كما أدت الى استشهاد أحد مقاتلينا الايطال.
- ٢١- في ١ أيار ١٩٨٦ نفذت قوات التحرير الثورية حكم الاعدام على المخبر العميل علي أقتاش فسي آيان أوغلو - كفي.
- ٢٢- في ١ أيار ١٩٨٦ وقع اشتباك بين قوات التحرير الثورية ووحدات جيش العدو في هكاري، أسفرت عن قتل وجرح الكثير من جنود العدو، واستشهد المقاتل الشجاع شريف (سليمان كافال) بعد قتال بطولي واصر رفيق آخر بعد أن اصيب بجراح بليغة.
- ٢٣- في أيار هاجمت قوات تحرير كردستان مخبر كخته أسفر عن قتل شرطي وجرح عدد آخر وتدمير المخبر كما نشب اشتباك في المنطقة الرئيسية أسفر عن قتل وجرح الكثيرين، كما استشهد في هذه المعارك اثنين من مقاتلينا الشجعان واصر ثالث متأثراً بجراحه.
- ٢٤- في أيار ١٩٨٦ وقع اشتباك بين قوات التحرير الثورية وقوات جيش العدو في المنطقة الجبلية من بينجول أسفر عن قتل ١١ جندياً وجرح عدد كبير آخر.
- ٢٥- نشب صدام مسلح بين إحدى وحدات قوات تحرير كردستان وقوات جيش العدو في كيك بنار - ديرسيم أسفر عن اسقاط حوامة وقتل ضابط وجنديين وجرح عدد كبير آخر.
- ٢٦- في اشتباك آخر نشب في أواجق قتل فيه عدد كبير من جنود العدو أحدهم برتبة ملازم أول، كما جرح عدد كبير آخر.
- ٢٧- نفذت قوات التحرير الثورية عملية جريئة في قرية بوغازلى - دجلة ضد الميليشيا، أسفر عن قتل اثنين منهم وتأميم سلاح اثنين آخرين.
- ٢٨- نفذت قوات التحرير الثورية حكم الاعدام على ٣ جنود ومخبرين عميلين كما جرحت عددا كبيرا آخر من الجنود والميليشيا الذين وقعوا في كمينها الذي نصبتة في شرناق - سيرت.

من مكتب قوات تحرير كردستان الى الرأي العام: لنعمل على تحقيق المهام الثورية ولنفضل الاعيب المستعمر الجديدة في قفزة الصيف

ولنحيي ذكرى الرفيق عكيد بالمقاومات الثورية المتنامية و الانتصارات المتلاحقة

تستمر حربنا الثورية بكل هيبتها في وجه الاستعمار الفاشي التركي وارتقت الى مرتبة جديد أعلى من خلال توسعها وشمولها كل أنحاء كردستان الشمالية الغربية. والاستعمار الفاشي التركي هو الآخر بدأ من جهته بالتخطيط وحك الاعيب ومواقف جديدة تهدف كبح هذه التطورات. حربنا الثورية هذه تحمل الثوار مهام ومسؤوليات جدية في النضال العملي المرحلي. وقد انطلقت وحداتنا التحريرية تقاتل بشجاعة واقدام وروح خلاقية من أجل تنفيذ هذه المهام. في اطار قتالها هذا نفذت عشرات العمليات الثورية خلال أشهر قفزة ربيع عام ١٩٨٦، رغم قسوة الظروف الجوية ورغم كل التدابير المشددة التي اتخذها العدو. والاتي بعض من هذه العمليات:

- ١ - في كانون الاول ١٩٨٥ وقع اشتباك مسلح بين قوات التحرير الثورية وقوات الجيش الفاشي الاستعماري في المناطق الجبلية من جيش كرك-ديرسيم أسفر عن مقتل رقيب أول وقتل وجرح الكثير من جنود الاستعمار. كما أدى الى استشهاد الرفاق الابطال محمد أوزكال، كاظم متين ويلماز علي أوغلو.
- ٢ - في ١٢ كانون الثاني ١٩٨٦ طوقت قوات التحرير الثورية قرية كارفي-شراق وأممت أسلحة الميليشيا العملية. حيث تم تأمين ٨ بنادق فردية وجهاز لاسلكي واحد من التي قامت الدولة التركية بتسليمها الى أعوانها. لذلك قامت الدولة التركية بجمع الاسلحة الموزعة على الميليشيا بعد أن تأكد لها بأنها غير قادرة على الحفاظ عليها.
- ٣ - بتاريخ ١٥ كانون الثاني ١٩٨٦ نشب مدام مسلح بين قوات التحرير الثورية وقوات جيش العدو في المنطقة الجبلية من ايدل، أسفر عن مقتل وجرح الكثيرين من جنود الجيش الفاشي. هذا وقد استشهد في هذا الاشتباك المقاتل الرفيق حسن سيفلكان واسر رفيق آخر بعد أن أصيب بجراح بليغة.
- ٤ - في كانون الثاني ١٩٨٦ نشب اشتباكين مسلحين في المناطق الجبلية لشراق بتواريخ مختلفة بين قوات التحرير الثورية وقوات الجيش الفاشي، أسفرت عن قتل وجرح الكثير من جنود العدو، كما استشهد فيها الرفاق شيخ موسى، أديب وجميل بعد مقاومة بطولية صمدوا فيها حتى النهاية.
- ٥ - في ٢ آذار داهمت قوات التحرير الثورية مخفر منطقة دجلة - دياربكر نفذت فيه حكم الاعدام بضابط صف وعدة جنود وجرحت عددا آخر من الجنود.
- ٦ - في الرابع من آذار ١٩٨٦ وقع مدام مسلح بين وحدات قوات التحرير الثورية وقوات الجيش الفاشي الاستعماري في منطقة بايقان أسفر عن قتل وجرح العديد من جنود العدو، واستشهد ٣ من رفاقنا بعد أن خاضوا مقاومة بطولية.
- ٧ - في الثامن عشر من آذار نفذت قوات تحرير كردستان هجوما جريئا على مخفر قرية رابوسك-أولو دره-هكار، قتلت أثناءه ثلاث جنود وجرحت عددا كبيرا آخر، كما أممت الاسلحة التالية: رشاش متوسط من نوع () وثلاث بنادق من نوع () . علما بأن أحد رفاقنا أيضا أصيب بجراح خفيفة في كتفه أثناء هذه العملية.
- ٨ - في ٢١ آذار ١٩٨٦ داهمت قوات التحرير الثورية منزل مختار قرية أولاشلي - بايقان ونفذت حكم الاعدام على ٤ مخبرين خونة قد أخبروا عن أربح ثوار.
- ٩ - في الثاني والعشرين من آذار ١٩٨٦ نفذت قوات تحرير كردستان سلسلة من العمليات الثورية في قرية أغلاج يوردو-أروه حكمت خلالها حكم الاعدام على ٣ من عصابت الثورة المضادة و ٨ من الميليشيا وجرحت ٣ ميليشيا آخرين.
- ١٠ - في السابع والعشرين من آذار نفذت قوات التحرير الثورية حكم الموت على ثلاث جنود ومخبرين

HILPIŞKÎNA HAVÎNÊ BÎ SERBİLÎNDÎ DÎDOME

Gelê Kurdistan, bin pêşengiya hêzên xwe yên rêber PKK-ERNK-HRK bi gavên gewre pêşve diçe. Pelên dîroka xwe yên bi têdayitir û bi rûmettir vedike û dide destpêkandin. Ê din, rêça rizgariya netewî ku li ser tê çûyin, ji qonaxa nevegariyê xwe derbas bûye û ber bi serfiraziyê bi lez pêşdêre. Bi destpêka Buhara sala 1986'an pêde, pêşi gelê Kurdistan, hemû gelên Rojhilata-Navîn û cihanê berxwedana herî çelênk a hêzên HRK nasdikin. Bi bîrî û evîneke pir mezin van xweragirtinan dibînin û dişopînin. Serkeftinên domana mihên Buharê de hatin danezanekirin, yekcardin datin holê ku berxwedana me a çekdari a şoreşger ra girtiye. Belê, ev giş dikarin bi yek hevokê wusa kin bînin gotin: Gelê Kurdistan bi berxwedana leheng a ku hêzên wê yên rêber dimeşînin, pêşketinên mezintir yên dîroka xwe dije.

Hilpişkîna Havînê ku pay Gava Buharê bi livbaziyan dorfireh hate pêşvebirin, ordiya mêtîngeri-faşîst ber bi hilweşandinê ve aniye. Zêdebûna bazdanên (firarên) ji nav refên ordiyê û zêdebûna pevçûnên hundurî yên nav sefên ordiya dijmin, delilê vê rastiye yên aşkartîne. Komara Tirk, bi bikaranîna tevayî sixleta xwe "parêzkarên gund" ji nûhve de dide rêxistinkirin, gundên stratejîk avadîke û bi vî avahî dixwaze li pêşiya têkoşîna me a rizgariya netewî çeperan birîse. Pênc serleşkerên girêdana awarte (îdara orfî, sîkayonetim) bi duxuyaniyeka xwe di rojnama "Güneş" hêjmara roja 17'ê Heziranê de, "Hedefa yekemîn PKK'ye" dibêjin û banga, "divê koka PKK bê kolandin" dikin. Tenê ev yek, bêçaretî û qelsiya ordiya faşîstên Tirkan ku di nav de digevizin, bi rengekî tîr berçav dikê. Erê, hedefa yekemîn ku îro li pêşiya cunta faşîst hatîye danîn, PKK û têkoşîna rizgariya netewî a ku



bin pêşengiya PKK pêşve diçe ye. Daku vê têkoşîne û PKK tune bikin, tu provaqasyon, qomplo û êriş neman ku bicih nanin. Ev roj ji serî didin azînen nûh û êrişbazîya xwe birêve dibin. Bi taybetî, ji yekitiyên pewîst yên qomando bigrin ta yekitiyên nişangirtinê yên jêhatî û dij-şoreşgerî (kontr-gerrilla), gelek yekitiyên xwe yên leşkerî li Kurdistanê dilivînin (didin tevgerandin) û dixwazin bi destê vanan tekoşîna me bifetîsînin. Plana "gundên stratejîk" a vê dawiyê tê bikaranîn, bireke van êrişan a giring datîne holê.

Îro cunta mêtîngera faşîst, azînen dij-şoreşgerî yên tîniktir û qebetir yên tevayî dîroka xwe li Kurdistanê bikartêne û dorfireh dike. Ne tenê hemû azînen ku pêsîra wê de hene, hemû azînen ku himbêza emperyalîzmê de ji hene, gişan tev li du-hev (pay-hev) li Kurdistanê bikartêne. Bi rêya vanan, dixwaze biçe encamê (dawiyê). Bi hemû him û himmetên xwe û bi hemû hêzên xwe dixebitin, daku bikaribin rawestînin, sala 1986'an ji bo gelê me nebe salekî zafer û serfiraziyê; ev bi destê gelê me nekeve. Qomployên dij-şoreş-

gerî yên ku heyvên Buhar û Havînê de dijwar bûn, armanca mêtîngera (kolonyalîst) bi terzekî gelek eşkere datin holê. Hemû hêz, hetanî partiyên hêlwestên (muxalîfên) hûkûmetê, gişt ev pişt didin şerê cunta faşîst ku ji bona bikaribe li Kurdistan li ser piyan bimîne, dimeşîne; û daku têkoşîna me tekbîbin û biperçiqênin hemû sixletên xwe bikartênin, keftûlaftê dikin. Herwusa, pişgirtên wan yên ji qirexa "çep" ji derdikevî holê; bin hicceta xebatên damezrandina partiyeke sosyalîst ji cunta re dibin pine û wusa dixwazin cilên xwe yên derîzî û qetayî bigrin an bidin dirutin. Belê ev giş û hêj gelek pêşketinên din, xebatên çeper risandina li pêşberê têkoşîna me a rizgariya netewî ne.

Pêşketinên ku hêj heftên pêşemîn yên Hilpişkinên Buhar û Havînê de bidestketin, pir zelal datin holê ku giş ev êriş û qomplo wê di avê de herin. Niha, li Çolamêrgê, Dêrsimê, Bingolê, Batmanê, Mêrdînê û gelek dorên din de, livbaziyan me yên berxwedanê bi hemû dijwariyan xwe berdewam dikin. Rastiya ku herroj bi sedan civin pêktên, raberî

(numayîş) tîr rastkîrin, belavok tîr belavkîrin, duruşme (şîr) tîr daleqandin ûhw... şanî dide ku, hemû bikaranînen dijmin boşê de diçin. Gava livbaziyan me yên rizgariya netewî bêbetlanî didomin, rêxistinên me yên berxwedanê ji nav sefên girsên gel rayên xwe hêj behtir didin gerandin û xwe kur dikin.

Livbaziyan me yên ku heftên pêşemîn yên Hilpişkîna Havînê de pêkhatin, yekcardin duxuyan kirin ku, têkoşîna me a rizgariya netewî ji her demê behtir xurtîdibe û gavên gelek pêş de davêje. Gelê Kurdistan ku bi rengekî gelek xurt kete sala 1986'an, wê domana vê salê de serfiraziyên pêşvetir bidestê xwe ve bîne û wê bizanibe bi rengekî serxwe û xwedîhim vê salê derbasbîke. Livbaziyan me yên berxwedanê yên ku destpêka demsala Havînê de bicih hatin û bûn sedema tunekirina bi dehan leşkerên mêtîngera û herwusa qedera bi milyonan xusarên diravî û maddî dan dijmin. delîlên ve rastiye yên gelek kifşin. Livbaziyan me yên rizgariya netewî we ji niha û pêde jî, bi hemû lezên xwe berdewam bikin û pêşve herin!.

LÎ DÊRSIMÊ BERXWEDANA SOR SERDESTE

Livbaziye Me Yê Rizgariya Netewî Berdewam Dikin

Li derdora Dêrsimê kirya-rên me yê rizgariya netewî bi dijarî didomin. Peyvajoya Hilpişkîna Buharê de, serî de li Pûlûmûr, Çemişgezek, Pertek; li gelek dorhêlên heremê de livbaziye tolhildana (heyfstandina) şoreşgerî bilind bûn. Bi hêjmara dehan jî leşkerên kedxwaran hatin kuştin, hevqasî jî birindar ketin. Domana giş van livbaziyan de hêzên HRK, tenê cengawerêkî xwe şehîd dan. Li pêşberê hundabûnê dijmin yê bi hêjmarên bilind ku hêzên HRK Hilpişkîna Buharê bi hundabûnê gelek kêr, lê bi çakî û jêhatîbûnê pêkanî, nişan dide ku Berxwedana Sor Li Dêrsimê Serdeste.

Havin li Dêrsimê gelek germ destpêkir. Ev germî, bêhtir jî germiya demsalê, germiya têkoşîna me a rizgariya netewî ye, ku li dijî dijminê mejokdar serkeftinî bidestani û berxwedanê serxwe pêkani. Ango, germiya berxwedan û van gevên serkeftinê ye. Zêdetir jî germiya tava havînê, germiya livên namluyên tolhildanê yê li bera dijminê mêtîngerê hetin zivirandine; ku gelek bûyerên berî nihan bi sedan sal hatibûn jiyandin anin ziman û rîstekî gelek bi şewat leyistandin; ku heyfa rûdanê xwedî-êş û -kovan yê berî nihan bi 40 salan bê hilanin. Gelek pêşketinên ku hêvî li derheqê jiyankirina wan nebû û bawerî pê nebû ku bikaribin bidest ve bikevin, îro bi têkoşîna ku hêzên HRK bin pêşengiya PKK dajon, dibin perçekî jiyane. Lewma tesira derbê li Dêrsimê li dijmin dikevin dibe giran û jidandî. Li Dêrsimê, ku mêtîngerê faşîst xwe bi dijarî bicih kirine, ramana rizgariya netewî demekî gelek kurt de rayên xwe da gerandin; vê mîrxasî û gernasîyê da duxuyankirin. Ev rastî, pêşî ê mêtîngerê faşîst, lertzî dixê dilê hemû hêzên hevrexebatkar û sosyal-şoven

de; wanan serwextî tirs û xofê dike.

Qonaxa livbaziye me yê ku destpêka Havînê li Dêrsimê pêkhatin, li kêleka diyarkirina ku şerê me a berxwedana çekdari ra girîye, herwusa zêdebûna piştgirtina girsên gel bo têkoşîna me jî didin nişankirin. Taliya kemîn vedanekê li Pûlûmûr û Çemişgezekê ku 10 leşkerên dijmin hatin kuştin û behtirî 15 kesan jî birindar ketin xuya dike, ka di rojên bê de qonaxa û qama livbaziye me wê çî bin. Li Pertekê, jî leşkerên mêtîngeran yê ketin xefkê, gelek mirî û birindar hene. Ev rûdana bi serhişki jî hêla dijmin hat veşartin û niximandin, li derdorê bayên girîng zakir û bi şahî hate pîrozkirin. Herwusa destpêka miha Heziranê de, yekîtîki jî yê HRK jî 100 kesan tevli başdarbûna girsan, raberîki konevanî dirust kirin. Ev livbazi di navenda bajarê Dêrsimê de pêkhat. Tê saloxdan ku duruşmên şoreşvanî hatine bangkirin û pêre jî belavok hatine belavkirin û şîar hatine daleqandin. Li gora agahiyên gihan me êrişek çûye ser xaniyên "serêkê Kemalîstên Ciwan" Şahî Donmez û Yildirîm Merkit ku jî wan bêbaxtanin ku jî hepsê hatine berdan: lê belê gava êrişê ev bedbext ne li malê bûn. Gava ev livbazi tesireke herî pêwîst şun xwe hêla, yekcardin bi delil hate diyarkirin ku wê bêbextî tucaran nayê afukirin.

Li ser Dêrsimê me berî nihan jî nivîstibû. Me jî hemû aliyan ve dabû nasdan, ka dewleta mêtîngerî-faşîst a Tirkan li vê derdorê li du çîye; çî li ser vê xopanê dileyizine. Hin kes û dor jî van ditin û nêrinên me, dilteng û acîzbûn. Ji ber vê sedemê destpêkirin nifrin û dijûn li têkoşîna me a rizgariya netewî ku em li vê derdorê pêşve dibin, bikin û bibarinin. Helbet bîngê û sedemên rewşê wusa, ku didin destpêkan-

din heye. Herwusa; em li vê kêliyê yekcardin diyar dikin ku, tiştên hevqas xwewna wanan direvine ne tenê nêrinên me yê li dermafê heremê ne. Pêşketin û pêşveçûna livbaziye me yê berxwedanê, rastûrast dibe sedema tirs û bizdana wan a mezintir. Weke hemû xwendevanên me dizanin, nêrinên me yê ger li ser tevayîya Kurdistan, ger jî yê li ser Dêrsimê, rastiyên objektîf mîna xwe dihilmînin û datînin holê.

Ev hêzên hanan, çima jî ber rastî nişankirina heqîqetan hevqas acîz û melûl dibin? Tirs wan jî çîye? Çiyê sedema bizdan û xofa dikeve dilê wan? Rastî ev sedem gelek eşkere û zelalîn, lê dîsa jî em dixwazin ger tenê jî alîkî ve be jî, li ser van rastiyên birawestî û ditînin xwe deynin holê.

Berî hertiştî; ev kes û dor tesîrên giran yê mêtîngerîyê di jiyana xwe de peyda dikin û heryek jî wanan çanda kişla kemalîzmê de hatine istîrandin. Fikara bi navê mirovatî jî bir kirine. Belengaz û abdalên herkêliyê tên hilweşandin û rizidibinin. Herçuqasî gotinê şoreşgerî yê çak û diwartir di devên xwe de mîna benîştê diçon û van gotinan jî devên xwe derdixin jî, ev jê re ne bese, ku bikaribin rengê cîkên xwe yê gemar biguhurînin an veşêrin. Bili hemû keftûlaftên wan, Kemalîzm diranên xwe yê mezin di devên wan de şanî dike û diqirijîne. Bin her firsêdê serê xwe dirêj dikin, û mîna marekî ku dixwaze jehra xwe valake, dixebitin ku bi melîsonekî xwe veşêrin. Gava her derê mirovekî şot û tazi li ber çavan be, mîna çuka devê ku serê xwe di nav qumê de vedîşêre, çavên xwe li ber rastiyên digire. Rewşêke wusa, li ba hêzên sosyal-şoven jî timûtîm tê jiyankirin. Hinkarên vê pêwîst li Dêrsimê, em dikarin bi firehî bibinin.

Niha, ev hêzên sosyal-şoven û hêzên kemalîst yê har,

mîna çuka devê li rastiyên dinêrin û destpêkirine ku bêjin, "em li heremê nemane". Lê belê, Têkoşîna Rizgariya Netewî Kurdistan, ne tenê serê wan jî nava qumê derxist, bili hemû îsrarên wan rastiyên jî li pêşberê çavan dawêşand. Mîna kesê ku cilên wî yê qirêj derketibin bazarê, ev jî destpêkirine bi tirseke gelek kur çewta hertiştî iddia bikin. Li pêşberê pêşketinê têkoşîna me a rizgariya netewî, "nabe, divêbû hevqas pêşketin nebûbana" gotin û destpêkirin li dijî vê têkoşîna me propoxendekî reşkirinê a dorfireh pêşve bibin. Ji vena tenê yek armanc dihat hêvîkirin: Ruçkên xwe, ku eşkere derketibû holê û nedikarî ê din bê veşartin, biniximînin.

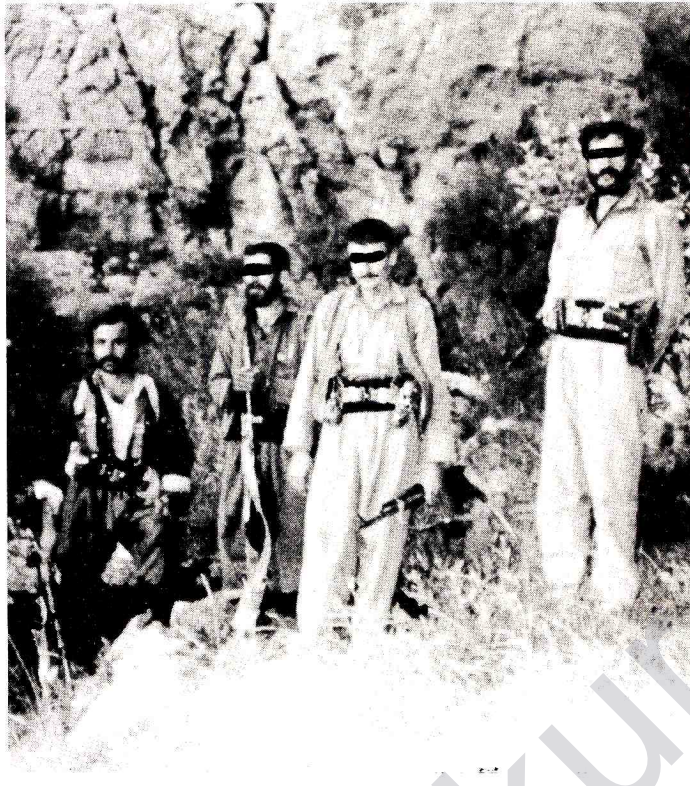
Piştî livbaziye 15'ê Tebaxê 1984'an pêde, "dem nehatiye", "hunê gel bibin qirîkirinê" ûhw.. gotin û bi van çirokan êrişî têkoşîna me a rizgariya netewî kirin. Ji hêzên sosyal-şoven yê êrişî têkoşîna me kirin, komika bi navê "Partizan" behtir devê xwe dirêj kir û got: "Şertûşîrûtên têkoşîna çekdari tune ye". Bivî rengî, bi temami di eniya li dijî me de cihê xwe girt. Gava yekîtîyên rêber hêj nûh xebat li dora Dêrsimê dimeşandin, ev kesên hanan, "wê Dêrsima duwemin di serê me de bînin", "alîkari nedin Apociyan" gotin û xebatên xwe yê li dijî me rastûrast qulibandin êrişên eşkere. Koma "Partizan" ku heta 15'ê Tebaxê behsa livbaziye "gerillayên TIKKO" dikiran, piştî livbaziye Êrûh û Şemzînan duxuyankirin ku, "şertên têkoşîna çekdari negihane." Ev hêza hana, miha Sibate 1986'an dîsa behsa "kiryarên gerilla" kirin û wusa qelsî û bêçaretîya xwe danin holê.

Çima em hewce dibînin jî nûhve li ser van pîrsan bisekinin? Em bawer dikin xwendevanên me pîr dereng wê namînin, ku hin encaman derxînin

holé. Ev hêzên sosyal-şoven ku li Dêrsimê xwediye bingehêki maddî ne, îro ber bi hilweşandinê ve diçin. Daku hebûna xwe bidominin rojê xwe li rastê, rojê din jî li çepê dihejînin. Ji bona wan gotineke wan a îro, sibe wê çawa bê ne pir girînge. Lewma tiştê îro dibêjin, sibe bi rengeke din dibêjin. Ji bona wan a girînge ewe; ew jiyana wan a rizî ku perçe perçe diweşe, dîsa bi perçên rizî bidin berdewam kirin. Ku hêj dema destpêka livbaziyan me yên netewî de beyî hurkolîne bikin, êriş kirin û li dijî kiryarên me rawestiyân, wê daxwaza wan pir eşkere derdixê holê.

Piştî sala 1940'an pêde Kemalîzm, jehra xwe a biyani heta merhelekî pêwîst seriyân de şirînge kiribû. Ev yek, daku ev hêzên hanan jiyana xwe berdewam bikin, bingehêki maddî afirandibû. Hêzên sosyal-şoven bi paldana li ser vê bingehê, li vê derdorê hinek him jî xwe re komkirin. Hetanî diho, Dêrsim jî xwe re mîna kelatekî, ku nikaribe bê zeftkirin, diditan. Ger ev rewşa Dêrsimê wusa berdewam bikirbana, rastî jî wê Dêrsim biba kelatek ku nikare dîsa bê zeftkirin. Lê belê, ev daxwaza mêtîngeran û hemû hêzên caşên wan di qorik de man. Derbên rézeréz yên mirinê li çanda kişla Kemalîzmê ketin; ew rewşa qirkirina sipî ku afirandina wê dihat raman kirin, qul-qulî bû. Bin hat kolan. Ev yek, jî bona van hêzan jî bû destpêka dawî pêhatinê.

Li pêşberê pêşveçûna rizgarixwaziya netewatî, înkarnaniya millî ku bi paldana ser çanda kişla Kemalîzmê derketibû holê, çeperek pêwîst datîna holê. Piştî 15'ê Tebaxê ku livbaziyan berxwedanê li her derê hatin dorfirehkirin, ev avahî heta merhelekî gelek pêwîst perçekirin. Mêtînger û caşên wan yên sosyal-şoven, li hemberê van pêşketinan bingehên xwe hundakirin. Ji ber van sedemane ku îro ev hêz, êrişêki dijwar li dijî têkoşîna me birêve dibin. Lewma, jî ber nêrinên me yên li ser Dêrsimê



hevqasî dikevin nava tirs û xofê. Lewma carek din xwe helifandin tektîkên xwe yên herdemê, jî bona ku gel û pêşeng bînin beramberê hev. Tiştên jî bona mejiyên Kemalîzmê jî hêla me hatibûn gotin, mîna ku jî bona tevayî Dêrsimê hatine gotin lanse kirin (belav kirin) û wusa xwestin rewşa xwe biveşêrin. Di eynî deme de tevli mêtîngeran xwe bi demagogiya, "wê sala 1938'an bînin serê gel" zeliqandin û xebitîn daku gel xwe li dora têkoşînê, di nav refên rizgarixwaziya netewatî komneke. Lê ev keftûlaftên wan giş bêhuda çûn. Ne xwe û ne jî efendiyan xwe yên kemalist, nekarin jî belavbûn û rizîbûnê xelasbikin.

Mirovên Dêrsimê hingavtin, pikolî, zinat û vebirinên (qirkirinên) hovtirin jiya ne. Kemalîstên dirinde, vebirineke wusa bicih anin ku, yên li paş mabûn, dev jê berdin serê xwe hildin, nekarin vê yekê tenê bînin bîra xwe. Nexasim, serboriyên kesên wê demê jiyankirne de sala 1938'an, mîna ku hêj do bû pir teze û ciwan dimîne. Tijîbûna çiyân û newalan bi laşên insanan, bi hewar, qêrin û feryadan; zarokên ku

hêj di zikên daykên xwe de hatin qelişandin; hewara keçên jî bona namusa xwe, xwe jî teht û latên çiyân avêtin xwar; ço û çemên xwîn diherikandin û avên çema Munzurê yên bi xwîna sor, hêj di meji û hişên mirovên Dêrsimê de zinde diminin û cih girtine. Dêrsimî dîsa naxwaze wan rojan bibîne. Lê gelek baş jî dizane rêça vê, tenê bilindkirina şerê tolhildanê li dijî cunta faşista mêtîngere. Lewma, çirokên mîna, "wê sala 1938'an di serê me de bê" nikarin ra bigrin. Mêtînger îro jî, jî dema derbasbûyî kirinên ne kêmîr bikartênin. Lê belê îro, hin pêşketinên ku ne weke dema derbasbûyîne, hene. Rêberiya PKK, weke li gelemperiya Kurdistanê li Dêrsimê jî, hima ceng û berxwedanê bi diwartirin dide gel.

Livbaziyan me yên berxwedanê ku sala 1985'an de bi rengekî fireh hatin birêvebirin, vê rastiyê bi zêdetirin derxistin ronahiyê. Hêwî û tiqeyên li derheqê pêşengê tînan xwedîkirin, derkete holê ku gelek xwedî mafîn.

Di demekî de ku dihat gotin, livbaziyan berxwedana

çekdarî nikarin bînin pêşvebirin, kiryarên me bi hundabûneke kêr, lê bi bidestaninên mezin, bicih hatin. Ev xurtiya berxwedana me a çekdarî û alîkariya ku ji gel digre, nişandike, ev serkeftinên hanan ne jî yên ku meriv wan piçûk bibîne ne.

Livbaziyan me yên ku destpêka Havînê li Dêrsimê bi firehi domdikin, gava jî helekê li dijî sosyal şovenistiyê bûn derbekî giran, jî hêla din jî mîna balyozekê li çanda kişla mêtîngeran ketin. Tevli van, ew rewşa terora sipî ku dixwestin serdest bikin, bêhuda çû û **Berxwedana Sor Serdest Bû.**

Ê din dirok li Dêrsimê jî bo berjewend û sodên gelê me pêşve diçe. Kedên mêtîngeriya yên 50 salan yeko-yeko tînan tunekirin û tîkdiçin. Ew rewşa ku daxwaza dijmin bû, bi hemû derfetên xwe ve hate hilweşandin. Livbaziyan me yên berxwedanê ku dema pêşiya me de wê diwartir bibin, wê pêşveçûna xwe jî bona derba encamê li dijmin bixînin, berdewam bikin û heyfa Dêrsimê li erdê nahêlin. Wê gelê me ber bi serxwebûnê ve bibin. Bersiva wan gunehên ku mêtîngeran kirin, bînin standin. Biranîna şehîdên me, wê bicih bêtin. Emê tucaran jî bir nakin ku, li bin her kevirê, her darê; li kêleka her kevirê, her darê xwîna bi sedan mirovên me hatiyê rijandin; emê hebûna hestûwên wan ku bûne ax, tucaran jî bir nakin. Ev wê hertim, hima livbazîkariya me xurtbike û zindê bihêle; wê rêşanî me bike ku em, tola gelê xwe hilênin. Belê, em dibêjin tolhildan, heyfstandin... Banga Nuri Dêrsimî ku di guhên me de çingîni dide û dibêje, "Tolê hilin!.. jî bona Kurdistan'ê Aza û Serbixwe tolê hilin!..." îro tevli biranîna şehîdên me yên dema nûh dibe û rêça me xetûxêz dike.

Biranîna şehîdên me; Metin, Kazim, Azime, Seyfi, Çiçek û Baqîyan û hemû şehîdên me yên din wê di Hilpişkîna mihên Buhar û Havînê, wê di Hilpişkînan dema bînan de bije. "Deriyê Simê" ê Kurdistanê, qedrûqiy-meta mafkirî, wê bistine.

Li Xeta Bîngol û Qaraqoçanê bi Dehan Leşkerên Mêtîngeran Hatî Kuştin

Gava em ji mihên Buharê ketin mihên Havînê, leqayî livbazyên li ser xeta Bîngol û Qaraqoçanê bûn ku xwe dorfireh kirin û derbên xedar li mêtîngeran xistin. Di şerên rêzerêz de ku di nav yekitiyên ordiya mêtînger û hêzên HRK de derketin, nêzîkî 20 serbazên kedxwaran hatin kuştin, hevqasî jî birîndar bûn.

Dawiya miha Gulanê û destpêka miha Heziranê de du (2) şerên çekdarî yê jî hev cuda li Bîngolê qewwimin. Bêhtirî 10 leşkerên mejokdaran hatin kuştin; hêjmara birîndaran nediyare ka çuqase. Herwusa di şerên li Qaraqoçanê derketin de jî, gelek leşker hatine kuştin an birîndar kirin. Di şerê de ku destpêka Heziranê li Qaraqoçanê qewwimi, 3 leşker hatin kuştin. Li kêleka van bûyeran, di eynî mējyûyê de komeke ji leşkerên mêtîngeran li gundê Hergeptê navça Kixî ketin kemina hêzên HRK. Tê duxuyankirin ku dijmin derbên giran girtiye û necar maye xwe paşve bîkşêne, lê diyar nebû ka çend mirî an birîndarên dijmin hene. Bilî van kiryanan, nuçên li derheqê gelek rûdanên hur û gir dighine me.

Bajarê Bîngolê, jî ber taybetiya xwe a stratejîk a giring, jî bona têkoşina me a rizgariya netewî, derdorekî gelek pêwîst datine holê. Li kêleka pêwîstiya erdnîgarî (coxrafî), jî ber potensiyala welatperwerî a kur jî ev derdor, qadekî cengê a giring datine holê. Berî 12'ê Êlûnê 1980'an, derbên pêwîst li hêz û rêkxistinên faşîst yê li vî bajarî hatin xistin û encamê de bi temamî hatin belavkirin. Ser ve bîngêhê têkoşina rizgariya netewî pêşve ketibû û ev yek, giringiya bajarê Bîngolê bûhatir kiribû.

Piştî biryara vegerandina welat hate dayn pêde, pêşî komên pêşajo çûn wê heremê

û hin hazirî û karên keşfê bicihanin. Xebatên ku piştî xwe dabûn potansiyala welatperwer a kur, demekî gelek kin de fêqiyên xwe dan û encam bîdest ve anin. Hin pêşketinên herî pêwîst diyar bûn. Belê, giş ev pêşketinên rind û baş, jî ber bêşerefiya bêbextê xîzî Hîdayet Bozyîxî ku xwe da destê dijmin, nekarî bîn bilindtir kirin. Ji ber xebatên rawestandinê yê vî bêbextî, pêşketinên dihatin armanc kirin, nedekarî bîdest ve bikevin. Ev rewş, heta ku ev bêşerefî bêbextiya xwe êşkere kir û xwe avête bextê dijmin, berdewam kiribû. Xebat, heta merhelekî giring rawestiyabû. Piştî, bi dest danîna ser pêşketinan, pêşketin di ser xeta berjewendên soresê pêşve ketin û pêşiya livbazyên soresvanî vebû.

Jiyankirina kiryarên dorfireh yê peyvajoya Buhar û Havînê, nişan dîke ku xebatên me yê sala 1985'an de leqayî zor û zehmetiyên giran bibûn, dema nûh de zexmûxurt bûne. Têkoşina me a berxwedanê pir zelal danî holê ku, hima bikaribe hercure qomplo û xebatên rawestandî yê jî derve û hundurî, têkbibe heye.

Xeta Bîngol û Qaraqoçanê, wê jî niha û pêde behtir leqayî bilindkirina livbazyên me yê xweragirtinê, bibe. Hemû çeper hatine hilweşandin û minaku tir jî kevana hatîkişandin derdikeve, bi lez em ber bi hedefa xwe rêyan li paş xwe dihêlin. Ne êrişên mêtîngeran ne jî keftûlafta bêbextan, nikare vê rastiyê bisekinine. Hêzên me yê rizgariya netewî îro gihane quwweta ku bikaribin her babê qomplo boşê derxinin. Bi hima xwe ku tu çeper nasnake, mîna li tevayî Kurdistan, li xeta bajarên Bîngol û Qaraqoçanê jî, wê hebûna xwe serdest bike; wusa ku tucaran di sa nekaribe bê rakirin.

Li Batmanê Agirê Berxwedanê Bilind Dibe

Derdoreke ku li wir livbazyên me yê rizgariya netewî ra digrin, bajarê Batmanê ye. Bilî operasyonên dorfireh û dijwar yê ordiya mêtîngeran faşîst, hêzên berxwedana çekdarî yê rayên xwe di kuriyan erdê de dagerandine bi livbazyên xwe yê refbîref derbên xedar li dijmin xistin. Di vê heremê de, li kêleka cezakirina bi dehan leşkerên mêtîngeran, caş û polisan, li dijî sazîyên aborî yê dijmin jî, hin kiryarên babê bîrevekêtin.

Jî Batmanê nuçên livbazyên nûh dighine me. Mîna saloxên berdestê me bûn, li dijî gelek sazîyên aborî yê dijmin êrişên herişandinê (sabotaj) pêkhatine. Herwusa taliya kiryarê kemin vegirtinê jî, 3 leşkerên kedxwaran bi mirinê hatine cezakirin. Tê gotin ku, encama êrişên herişandinê de agir bi sazîyên aborî ketiye û bi buhatiya milyonan jî Lirên Tirkî xusarên maddî pêkhatine.

Têkoşina me a berxwedanê, li bajarê Batmanê kozên cengê yê nûh bîdest tene û pêşvedîçe. Mêtîngerên Tirk, qiymet û buhatîkî taybetî didin vê derdorê. Berî hertiştî hebûna rafineriyên ziftê (petrolê) pêwîstiya heremê a aborî giring dîke û li kêlaka vê jî, danîna erdnîgarî a vê heremê bo pêşvebirina têkoşina rizgariya netewî gelek hewce ye. Ev rewş jê re dibe sedem ku, mêtînger bi zêdetirin li ser ve heremê bisekinin. Her-

wusa, bicihkirina hêzekî leşkerî a giring li Batmanê, giringiya hatî pîvan pir ronak datine holê. mêtîngerên ku jî alîkî hêzên xwe yê leşkerî bi rengekî dijwar bicih dikin, jî aliyê din jî lez didin, xebatên sixur û milîs kirinê û bi vî rengî dikevin nav karûbarên serdestkirina dij-şoresê. Bona vê yekê jî, gelek qomplo û quellebazî danîne pêşiya xwe.

Bilî hemû azînen dij-şoresê yê bikartêne, livbazyên me yê berxwedanê xwe hilmandine heta navenda bajarê û taliya gelek livbazyên li navenda bajarê de birêketin, çendek polis û sixurên caş hatin cezakirin. Rastiya ku kiryarên me bi jir û jehatî pêkhatin û tu xusar me negirt, datine holê ku, livbazyên me yê berxwedana çekdarî li vî xopanê jî rayên xwe zexm girtine. Bajarê Batmanê, dema pêşiya me de wê serwestê livbazyên me yê berxwedana çekdarî bibe û wê derbên xedar li dijmin bêne xistin. Pelên agirê berxwedanê yê bilind dibin, wê behtir geş bibin û xwe belavî tevayî heremê bikin. Wê xwe li ve derdorê hişk serdest bikin.

Bajarê Batmanê, bajareke ku li vî derê livbazyên berxwedanê bi rengekî dorfireh pêşvebikevin û zexmûxurt bibin. Bîngêhên hatin danî gelek ciwan û asê hatine danî û ê din li ser vî bîngêhê, tiştê ku xwe bilind bike, wê avahiya soresê a serfiraz û xwedî-rumet be!

Li Midyadê "Parêzkariya Gundan" Nikare Derfeta Jiyanê Peyda Bike

Mêtîngerên faşîst, daku şer têxin nav gelê Kurd di serî de dest avêtin tektîka bikaranîna "Parêzkarên Gundan". Ev leyistoka dijmin, ku bi destê "perêzkarên gund" çeper li pêşiya têkoşina me danî û di barê "Kurdan bi destê Kurdan bişkinê" de gav avêt, rasti bêhuda diçe û pûç dibe.

Milîsên ku pêşî li Çolamêrgê, Sêrt, Mêrdîn ûhw. de hatin bi çekkirin, îro tê xwestin

li tevayî Kurdistan bîn belavkirin û rêkxistin kirin. Pêşveçûna têkoşina me a berxwedana li tevayî Kurdistan û bi rengekî gelek dorfireh pêşketina wê, bû sedem ku mêtînger jî bikaranînen xwe yê dij-şoresê li seranserî Kurdistan bikarbenîn. Çetên milîs û caş ku bi navê "parêzkarên gund" hatin rêkxistin kirin, li pêşiya hêzên leşkerî li dijî hêzên berxwedanê, di şerên



Spasiyeka Mezin

Ji "BERXWEDAN"ê Re

Eve salek derbasbû, di ser destpêka "Deriyê Zimani" re. Di her hejmarekê de teviya rûpelekê bo Hevotina Zimanê Kurdî hatibû amadekirin. Berpirsiyar û hevalên "Berxwedan"ê (û yek ji wan şehidê rêya serxwebûnê M. Rauf AKBAY bû) ji min xwestin, ku ez di Deriyê Zimani de binivisnim. Min soza xwe nexwar û wan ji rê li pêş negirtin, dilsoz û wefadar man.. û teviya nivîsara min (*Destnivîsara: Hevotina Zimanê Kurdî - Zarava Kurmancî /Helep 1978*) belavkirin. Ew ji gaveka giring bû di dermafê pêşxistina zimanê dayik li ba xwendevanên karker û xebatkar û bi taybetî yên ji Kurdistanê Bakur li dervey welat belavbûne. Pir caran rûpelên "Berxwedan"ê bo xebatên din pêwist bûn, lê disa ji rûpela min ji min re vala dihiştin.

Di van belavkirinên çûyî de hinek şaşiyên çapkirinê pêdbûn, di her hejmarekê de çen-

dek hebûn. Lê bi rasti karhevalên demnîsara "Berxwedan" bi dilxwaziyeka mezin di "Deriyê Zimani" de dixebitin. Ma çi kar bê şaşî hene?!

Hêviya min ewe, ku em (*Hevotina Zimanê Kurdî - Zarava Kurmancî*) weke nivîsarekê belavbikin. Hingê emê bixebitin ku şaşiyên berê derbasbûne kêmbikin.

Ez ji dilê xwe ê piçûk hemû xebatkarên "Berxwedan"ê re spas dikim û daxwaza min ewe, ku di warê (Ziman, Çîrok, Çirçîrok, Hozan, Heyranok û perçeyên bijarte de) xebata xwe pêşve bidin, weke ku çawa me di -Sergotina Deriyê Zimani de- gotiye.

Hindek dibêjin: Îro dema çand û ziman nehatiye, ew karekî piştî serketina ramiyari ye.

Bersiva min ewe, ku xebat ji bo serxwebûna zimani û kulturî pareka giringe ji xebata me a ramiyari re.

Cankurd

"Li paş diwarên bêdengiyê"

Cankurd/1986

*Ba rawestiye
tişteke nalive
sipindar û sic nahejin
heyv di ci de rûniştiye
û demê kiça min a piçûk
ji qehra çelmisiye...*

*Ewrêd ezmani
weke hêştirên ku mexel bûne
li deryayê bê dawî dinêrin..
û ji tehna melûl bûne...*

*Bêdengiyeka bi sur
li ser sîngê gerdonê rûniştiye..
bêdengiya li zêviyan
li co û cobaran
li çerx û felekan
li ser rêyêd asinî..
û xwelî li her derekê*

*belav bûye
bêdengiya radyoyane
û van çayxanane....*

*Lê ji dûrve,
ji Afrika..
gum-guma daholane
straneka reşane:*

*"Em tèn ji Sovêto
li ba me mirov her tèn kuştin
û rêyên goristanan bi hêştiran
tèn şuştin..."*

*Li paş diwarên bêdengiyê
li Kurdîstanê.. û li Tirkîyê..
teq-teqa tivingane..
dibêjin ku ji zûde,
şoreş karê Kurdane,
û serhildan jiyana wan e..*

*Mirovin..
dixwazin serxwebûna xwe
rojeka nu
dixwazin mirovatîyê
azadiyê...*

*Li paş diwarên bêdengiyê
kenê zarokan tê guhêd min
hêviyeka tiji jin
dîgihîne dilê min
û bihneke welatê min ê dîr
derbasdike tixûbên
xeribîya min..*

çekdari de tèn ajotin û dehdandin. Eşqiyayên milîs ku derdorên xwe rind dinasin, şehidketina gelek rêhevalên me de risteke pêwist leyistin. Gava meriv vê rewşê berbal bêne, ger meriv hin delametan bicih neyne û amedekariyan birêve nebe, pir eşkereye ku wê pêşketinên pir metirs (tehlûke) derkevin holê. Lewma erk û hedefeke pir pêwist a cenga me, ev çete û milîsên sixur û cahşin.

Mêtinger, bi rêya vê qomployê gava ji hêlekê rawestandina herifandina ordiyên xwe anin ber çavan, ji hêla din ji bi şikandina gelê me bi destê gelê me, xwestin plana "lêxistina du (1) çukan bi kevîrekê", karvanîyê de birêve bibin. Ger ev dolap ra bigirta, pêşveçûna têkoşîna me a berxwedanê heta merhefêkê pêwist, wê hiltapîlîbana. Têkoşîna ku ji destpêkê

vir de bi terzekî rast û dirust li diji çetan hat meşandin, ji bona iflaskirina "parêzkarên gund" rê şanîkir. Bi livbaziyan li diji milîs û çetan, serekên çetan û milîsên har hatin cezakirin. Herwusa, dest li ser çekên bi sedan milîs hat danin û daku dev ji vîkarê xwe berdîn, gavên pêwist hatin avêtin. Gelek ji wanan dev ji kirinên xwe berdîn. Bivê tektîkê milîsvanî derbekî giring girt. Milîsvaniya ê din nekari xwe li ser piyan bigre, destpêkir ku belav bibe. Îro, milîsvaniya derbên pêwist girtiye, qirexa belavbûnê de ye.

Li bajarê Midyadê û dora Midyadê, bi destpêka sala 1986'an pêde, derbên xedar li milîsvaniyê ket. Hêzen soresger dest danin ser çekên bi dehan milîsên cahş. Di heremên ku li wir milîsvanî nekari jiyana bike de, mêtinger keftûlaftên dijwar li wir şanîkirin, lê

ev ji avê de çû. Hin milîsên ku hatibûn rêkxistinkirin, rojên derbasbûyîn de ji hêla yekitiyên HRK hatin cezakirin. Daxwaza jiyangirtina milîs-

vaniyê, derbên mirinê yên herî pêwist girt. Ev ji duxuyan dike ku, milîsvanî li Kurdistanê tê pûçkirin û derfeta jiyane nikare peyda bike.

Livbaziyan Me Yên Berxwedanê Dorfîreh û Xurt Dibin

Li gora agahiyên ji gelek derdorên Kurdistan gihan rojnama me, livbaziyan me yên berxwedanê bi firehî berdewam dikin. Domama van livbaziyan de, gava cengawerên HRK tu hundabûn û xusar negirtine, derbên giran li mêtingeran hatine xistin.

Ji dora bajarên Çolamêrgê, Pazarçik, Wan, Ruha, Amed, Bingol û Dêrsimê saloxên kiryarên rûh belav dibin. Ev kiryarên ku hêj li derheqê wan nuçên dorfîreh ber beste me neketine, bûne sedema hin pêşketin û rûdanên gelek pêwist. Li gora agahiyên ve

dijî Saziya Kedderxistinê ê Dewletê (Dewlet Üretme Çiftliği) li navça Ceylanpinarê birêketiye. Tê gotin ku bi bûhatiya bi milyonan Lîrên Tirkî, xusarên diravî dijmin girtiye. Livbaziyan ku domana Hilpişkîna Havînê de pêkhatine û nuçên dorfîreh li derheqê wan bighîne me, emê hejmarên kovara xwe yên bîn de, pêşkesî xwendevanên xwe û alema gîsiya pêşveçûyî bikin, dawiyê gihan me, te gotin ku li Pazarçikê gîlikarek bi mirinê hatiye cezakirin. Dîlî ve ji Çîrşek herifandine (sabotaj) li



Nikaragua Devrimi 7. Yılına Girdi

“HALK, HALKIN İNTİKAMINI İSTİYOR...”

Ulusal kurtuluş devrimlerinin en aktüel halkası olan Nikaragua'nın anlamı, bugün ABD emperyalizmine karşı bir halkın direnişinde somutlaşmıştır. Latin Amerika'nın 148.435 km² yüzölçümlü ve yaklaşık 3 milyon nüfuslu bu ülkesi, 1502 yılında Kristof Kolomb tarafından keşfedilir. Keşfedilişinden birkaç yıl sonra İspanyol işgalinin başladığı Nikaragua'da direnişler de bu tarihlerde başlar. Yerli halk olan Kızılderililer, işgalin baş-

silahlı direnişin temeli 1926'lara kadar uzanır. Augusto Sezar Sandino, 1927 ile 1933 yılları arasında zirvesini yaşayan ve ülkedeki baskı ve sömürüye karşı yönelen silahlı mücadelenin önderidir. Özellikle maden işçilerinin arasında örgütlenme faaliyeti yürütür ve onları eyleme kaldırır. 1933 yılında Sandino önderliğinde savaştan ve gerilla sayısı 6000'i aşan Nikaragua halkı bu tarihlerde ABD emperyalizmini dize getirerek onu ülkesinden kovmayı başarır. Sandino'nun bir ateşkes antlaşması sonucu geri çekilmesini fırsat bilen ABD emperyalizmi, Temmuz 1979'a

Yalnız Nikaragua'yı değil, tüm dünya halklarını sevince boğacak ve ABD emperyalizmini kahredecek olan Nikaragua halkının devrimci gücü FSLN (Ulusal Kurtuluş İçin Sandinist Cephe) 1961 yılında kurulur. İlk anda itibaren silahlı direnişi savunan ve bununla kalmayarak onu başlatan FSLN hareketi, bu tutumuyla tüm dünya ulusal kurtuluş hareketlerine örnek olmayı bilmiştir.

Nikaragua halkının büyük komutanı Carlos Fonseca Amador 1976 sonbaharında Segorias dağlarında şehit olmadan birkaç hafta önce, silahlı direnişi karalama kampanyasına giren güçlere cevaben şunları söylüyordu: “Sandinist Cephenin kurulduğu günden itibaren silahlı direnişteki büyük kararlılığını karalama girişimleri sözkonusudur. Şüphesiz ki bazı hatalar kaçınılmazdır, bazıları ise -diyalektik açıdan- kaçınılmazdır... Lenin'in ilk yılların oynadığı rol üzerine yazdığı kısa bir makele bize herşeyi göstermiyor mu?... Rusya'da devrimci mücadelenin modernize edilmesinde Marksizm rolünü oynadı, fakat her şey kitapların eseri değildi. Rusya'da Bolşevikler doğdu, çünkü onlardan önce Narodnikler vardı. Nikaragua'da devrimciler doğacak, çünkü onlardan önce Sandinist Cephe vardı. Bunun gibi, Gronma ve Sierra Maestra doğdu, çünkü ondan önce Moncada Kışlası ve 26 Temmuz olayı vardı.” (Fidel Castro 26 Temmuz 1953'te bir grup yurtseverle Moncada Kışlasını basar ve Batista'ya karşı ayaklanışın ilk sinyalinin buradan verir. Granma ise, Fidel Castro ve arkadaşlarının Küba'ya girmek üzere geldikleri buzok geminin adıdır. Karaya çıkarken Batista'nın saldırısıyla karşılaşır ve sayısı 80 dolaylarında olan gerilla grubu, ancak sağ kalan 12 kişiyle Sierra Maestra dağlarına çekilir.)

FSLN hareketi, köydeki bir çiftçinin barakasında ve şehirdeki illegal bir evde birkaç kişilik bir grup olarak doğdu, ondan bir halk hareketi haline gelerek

devrimi gerçekleştirdiği ana kadar, en değerli militanlarını feda etmekten hiç bir zaman çekinmedi. Militan devrimcilikliği yarattığı ve bugün daha iyi görebildiğimiz gerçekleri FSLN hareketi Nisan 1979'da yaptığı bir açıklamada şöyle dile getiriyordu: “Ulusal Kurtuluş için Sandinist Cephe, Somoza diktatörlüğüne karşı yürütülen 18 yıllık acımasız savaşta sayısız kahramanlıklar gösteren halkın en değerli evlatlarını yitirmiş ve Nikaragua halkının tartışılmaz önder gücü haline gelmiştir.”

Diğer bir konuya ışık tutması açısından, bir gazetecinin Nikaragua'nın şimdiki savunma bakanı olan, devrim önderlerinden Humberto Ortega'ya yönelttiği bir soruya ve onun cevabına değinelim. Sohbetinde daha önce değinilen noktalara bağlantılı olarak şöyle bir soru yöneltiyor Ortega'ya:

– “Yani demek istiyorsunuz ki, düşmana vurduğunuz darbenin etkisiyle düşmanın giriştiği katliamlar sizin vurduğunuz darbeden daha ağır basmıyordu?”

Ortega ise şu yanıtı veriyor: – “Bizim vurduğumuz darbe daha büyük oluyordu. Halkımız o kadar acı görmüş ve zafere özlem duymuştu ki, Eylül katliamı, bırakalım halkımızı sindirmeyi, bilakis onu daha da canlandırmış ve teşvik etmiştir. Her ailenin bir ferdi, akrabası veya tanıdığı hayatını yitirmişti. Bir intikam aşkı yaşıyordu. Halk, halkın intikamını talep ediyordu ve biz ona engel olmadık.”

Birçok yönüyle dersler alabileceğimiz Nikaragua Devrimi sahte birçok güce gereken cevabı daha 6 yıl önce vermişti. Zaferinden bugüne kadar azgın ABD emperyalizminin saldırılarına maruz kalan Nikaragua, ne emperyalizme ne de onun beslemesi Contra'lara boyun eğecektir. Nikaragua Devrimini 6. yılında da sarsılmaz kılan ve 7. yıla güvenle girmesini sağlayan önder gücünün radikal devrimci çizgisi, emperyalizme karşı NO PASARAN (Geçit Yok) sloganında somutlaşmıştır.



Nikaragua'da ayaklanma, Eylül 1978

latıldığı ilk günden itibaren direnirler. Kendisini İspanya ve daha sonra hüküm süren Meksika egemenliğinden kurtaran Nikaragua, 1840'lardan başlayarak uzun bir süre ABD ve İngiltere sermayesinin çekişme alanı durumuna gelir.

19 Temmuz 1979 tarihi, ABD emperyalizminin Latin Amerika'da sonsuz bir saltanat gibi sürdürmek istediği egemenliğine indirilen ölümcül bir darbenin tarihidir. 19 Temmuz, Nikaragua devriminin zafer günüdür. Sandinist Cephenin önderliğinde gerçekleştirilen Nikaragua Devrimi, halkların emperyalizme ve sömürgecilığe karşı olan kininin güçlü ve örgütlü bir ifadesidir. Sandinist (Sandino) adından da anlaşılacağı gibi Nikaragua'daki

kadar hüküm sürecek olan Somoza hanedanlığının ilk temsilcisini, Anastasio Somoza Garcia'yı başa getirir. Sandino'nun bir suikast sonucu katledilmesiyle Nikaragua'da karanlık bir dönem başlar. Örgütsüz de olsa, Nikaragua halkı direnişini sürdürür. Kürdistan'daki Demirci Kawa örneğine benzetebileceğimiz bir kahramanlık olayı Nikaragua'da 1956'larda gerçekleşir. Genç bir şair olan Rigoberto Lopez, Somoza'yı bir ziyaret esnasında öldürerek halkının diktatörlüğe karşı olan kinini dile getirir. Bununla birlikte Somoza rejimine karşı direnişler dalgası başlar. Direnişlerin bir örgütlülüğten yoksun olması nedeniyle Somoza hanedanlığı yeniden başa getirilir. Yeni diktatörün adı yine Somozadır.